KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.3.2023 r.
COM(2023) 161 final

2023/0081 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji produktów technologii neutralnych emisyjnie (akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Przejście na neutralną dla klimatu i ekologiczną gospodarkę oraz związane z tym przekształcenie naszego systemu energetycznego stwarzają znaczne możliwości w zakresie rozwoju sektorów technologii neutralnych emisyjnie oraz tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy i wzrostu gospodarczego. Do 2030 r. światowy rynek kluczowych, masowo produkowanych technologii neutralnych emisyjnie ma wzrosnąć trzykrotnie i osiągnąć roczną wartość około 600 mld EUR[1]. Nasi partnerzy i konkurenci korzystają z tej szansy i wdrażają ambitne środki, aby zabezpieczyć sobie znaczne udziały w tym nowym rynku. Zmiany wynikają również ze względów bezpieczeństwa dostaw energii. Odporność przyszłych systemów energetycznych będzie mierzona w szczególności za pomocą bezpiecznego dostępu do technologii, które będą zasilać te systemy – turbin wiatrowych, elektrolizerów, baterii, fotowoltaiki, pomp ciepła i innych. Z kolei bezpieczne dostawy energii będą miały zasadnicze znaczenie dla zapewnienia zrównoważonego wzrostu gospodarczego, a ostatecznie porządku i bezpieczeństwa publicznego.

W tym kontekście w komunikacie Komisji w sprawie planu przemysłowego Zielonego Ładu[2] z dnia 1 lutego 2023 r. przedstawiono kompleksowy plan zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie i wsparcia szybkiej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej. Plan opiera się na następujących czterech filarach: (i) przewidywalne i uproszczone otoczenie regulacyjne; (ii) szybszy dostęp do finansowania; (iii) podnoszenie umiejętności oraz (iv) otwarty handel sprzyjający odpornym łańcuchom dostaw.

Akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie jest częścią zapowiedzianych w tym kontekście działań mających na celu uproszczenie ram regulacyjnych i poprawę otoczenia inwestycyjnego w zakresie unijnych zdolności produkcji technologii, które mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów Unii dotyczących neutralności klimatycznej i zapewnienia odporności naszego zdekarbonizowanego systemu energetycznego, a jednocześnie będzie się przyczyniać do zmniejszenia zanieczyszczenia, z korzyścią dla zdrowia publicznego i dobrostanu środowiskowego planety.

Do 2050 r. globalna produkcja pojazdów elektrycznych wzrośnie piętnastokrotnie, a wykorzystanie odnawialnych źródeł energii niemal czterokrotnie. Do 2050 r. wykorzystanie pomp ciepła wzrośnie ponad sześciokrotnie w porównaniu z obecną sytuacją, a produkcja wodoru w procesie elektrolizy lub wodoru na bazie gazu ziemnego z wychwytywaniem i składowaniem dwutlenku węgla osiągnie wartość 450 Mt w 2050 r. Przełoży się to na globalne łączne inwestycje produkcyjne w wysokości 1,2 bln USD, które są niezbędne, aby skierować wystarczające zdolności produkcji na właściwe tory do osiągnięcia globalnych celów na rok 2030[3]. Na Chiny przypada 90 % inwestycji w zakłady produkcyjne.

Europa jest obecnie importerem technologii energetycznych neutralnych emisyjnie – około jedna czwarta samochodów elektrycznych i baterii oraz niemal wszystkie moduły

---

[1] Sprawozdanie Międzynarodowej Agencji Energetycznej pt. „Energy Technology Perspectives" (2023) [Perspektywy rozwoju technologii energetycznych].

[2] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan przemysłowy Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej, Bruksela, COM(2023) 62 final z 1.2.2023.

[3] Sprawozdanie Międzynarodowej Agencji Energetycznej pt. „Energy Technology Perspectives" (2023) [Perspektywy rozwoju technologii energetycznych].

fotowoltaiczne i ogniwa paliwowe są przywożone, głównie z Chin. W przypadku technologii fotowoltaicznych i ich komponentów zależność ta przekracza 90 % produktów w niektórych segmentach łańcucha wartości wyższego szczebla, takich jak wlewki i płytki. W innych sektorach, w których przemysł UE jest nadal silny, takich jak turbiny wiatrowe i pompy ciepła, nasz bilans handlowy pogarsza się, a producenci UE borykają się z rosnącymi kosztami energii i produkcji. Ponadto w dziedzinie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla powstanie łańcucha wartości CCS w UE jest obecnie utrudnione z powodu braku składowisk CO_2.

Jednocześnie technologie energetyczne neutralnie emisyjnie znajdują się w centrum silnych interesów geostrategicznych oraz światowego wyścigu technologicznego. Kraje chcą zabezpieczyć swoje dostawy w ramach najbardziej zaawansowanych technologii produkcji energii i stymulować przejście na czystą energię. W innych regionach świata dokonuje się znacznych inwestycji i wdraża się środki wsparcia na rzecz innowacji i wzmacniania potencjału produkcyjnego. Stany Zjednoczone przyjęły ustawę o redukcji inflacji, która pozwoli im do 2032 r. uruchomić ponad 360 mld USD. Japonia opracowała plany dotyczące zielonej transformacji, które mają jej pozwolić uzyskać do 20 bln JPY (około 140 mld EUR) w drodze emisji zielonych obligacji. Z kolei Indie przedstawiły program zachęt związanych z produkcją, aby zwiększyć konkurencyjność w sektorach, takich jak fotowoltaika oraz baterie i akumulatory. Zjednoczone Królestwo, Kanada i wiele innych państw również przedstawiło swoje plany inwestycyjne w dziedzinie technologii neutralnych emisyjnie.

Ponadto w ciągu ostatniego roku kryzys energetyczny poważnie dotknął wiele sektorów europejskich, w szczególności sektorów energochłonnych, takich jak nawozy, stal i cement. Aby utrzymać konkurencyjność i nadal opierać się na obiegu zamkniętym przy jednoczesnym osiągnięciu celów w zakresie obniżenia emisyjności i zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, sektory te potrzebują dostępu do technologii neutralnych emisyjnie, takich jak baterie, pompy ciepła, panele fotowoltaiczne, elektrolizery, ogniwa paliwowe, turbiny wiatrowe oraz wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla. Technologie te odgrywają również kluczową rolę w otwartej strategicznej autonomii Unii, zapewniając obywatelom dostęp do czystej, przystępnej cenowo i bezpiecznej energii. Unia dysponuje wszelkimi niezbędnymi środkami, aby stać się liderem przemysłowym na rynku technologii neutralnych emisyjnie w przyszłości: Europejskie prawo o klimacie określa jasny, długoterminowy cel; Unia ma silną gospodarkę w połączeniu z utalentowaną siłą roboczą i infrastrukturą najwyższej klasy. Celem jest nie tylko zmniejszenie zależności, ale również przyczynienie się do zapewnienia przemysłowi w UE technologii potrzebnych do obniżenia emisyjności oraz zapewnienie obywatelom czystej, przystępnej cenowo i bezpiecznej energii, w tym znajdującym się w trudnej sytuacji gospodarstwom domowym oraz konsumentom o niskich i niższych średnich dochodach. W 2021 r. unijny ekosystem neutralny emisyjnie był wart ponad 100 mld EUR, czyli podwoił swoją wartość w stosunku do 2020 r.[4].

Niniejsze uzasadnienie towarzyszy projektowi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii energetycznych neutralnych emisyjnie (akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie).

Niniejszy wniosek przyczynia się do realizacji celu, jakim jest wzmocnienie europejskiego ekosystemu produkcji technologii energetycznych neutralnych emisyjnie, określonego w komunikacie Komisji w sprawie planu przemysłowego Zielonego Ładu.

---

[4] The rise of European Clean Tech report [sprawozdanie pt. „Rozwój europejskiej czystej technologii], https://dealroom.co/uploaded/2022/04/Dealroom-Talis-Climate-Tech-Europe-2022.pdf

Akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie ma na celu zajęcie się następującymi głównymi czynnikami napędzającymi inwestycje w produkcję technologii neutralnych emisyjnie:

– poprawa pewności inwestycji, ukierunkowania polityki i koordynacji poprzez ustanowienie jasnych celów i mechanizmów monitorowania;

– zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z opracowywaniem projektów produkcji neutralnych emisyjnie, w tym poprzez uproszczenie wymogów administracyjnych i ułatwienie wydawania pozwoleń, ustanowienie piaskownic regulacyjnych i zapewnienie dostępu do informacji;

– ułatwianie dostępu do rynków za pomocą szczególnych środków związanych z popytem publicznym poprzez postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i aukcje, a także poprzez systemy wspierania prywatnego popytu ze strony konsumentów;

– ułatwianie i umożliwianie realizacji projektów dotyczących wychwytywania i składowania dwutlenku węgla, w tym dzięki zwiększeniu dostępności składowisk CO_2;

– wspieranie innowacji, w tym dzięki piaskownicom regulacyjnym;

– podnoszenie umiejętności w celu tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy związanych z technologiami neutralnymi emisyjnie;

– koordynacja partnerstw przemysłowych na rzecz neutralności emisyjnej.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wykorzystanie czystych technologii energetycznych jest jednym z potężnych czynników umożliwiających transformację w stronę modelu zrównoważonego i może prowadzić do powstania nowych produktów oraz wydajniejszych i skuteczniejszych sposobów wytwarzania energii, które przyczyniają się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu[5], wnosząc wkład zarówno w osiągnięcie celów w dziedzinie klimatu i energii na 2030 r., jak i do osiągnięcia celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. Technologie te mają również kluczowe znaczenie dla obniżenia emisyjności przemysłu Unii i utrzymania tego stanu w Europie.

Zakłócenia dostaw i zależności od innych regionów w zakresie dostarczania czystych technologii energetycznych mogą spowolnić transformację UE w stronę modelu zrównoważonego i wpłynąć na wszystkie sektory gospodarki. Aby zaradzić tym zakłóceniom i zależnościom, we wniosku wzmacnia się europejską zdolność produkcji technologii energetycznych neutralne emisyjnie. W stosownych przypadkach zakłady powinny być w pełni zgodne z wymogami wynikającymi z przepisów Unii, takimi jak wymogi związane z oceną oddziaływania na środowisko, emisjami do powietrza, wody i gleby, w tym z ryzykiem awarii przemysłowych i przeciwdziałaniem im, oraz powinny mieć na celu zapewnienie wysokiej efektywności energetycznej oraz efektywnego gospodarowania zasobami i wodą. Jest to również zgodne z rozporządzeniem - aktem w sprawie surowców krytycznych, zaproponowanym równolegle z niniejszym rozporządzeniem[6].

---

5 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejski Zielony Ład", COM(2019) 640 z 11.12.2019 r.

6 Dz.U.: Proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia – aktu w sprawie surowców krytycznych, a w przypisie umieścić numer, datę, tytuł i odniesienie do Dz.U. dotyczące tego rozporządzenia.

Niniejszy wniosek jest spójny z komunikatem Komisji zawierającym aktualizację nowej strategii przemysłowej z 2020 r.[7] z maja 2021 r., w którym określono obszary strategicznych zależności, które mogą prowadzić do podatności na zagrożenia takie jak niedobory dostaw. Proponowane rozporządzenie jest również w pełni zgodne z propozycjami zawartymi w sprawozdaniu końcowym z Konferencji w sprawie przyszłości Europy.

Niniejszy wniosek przedstawia się w świetle możliwości oferowanych przez fundusz innowacyjny, program InvestEU[8], Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, program „Horyzont Europa" i programy polityki spójności, które zapewnią możliwości wspierania celów określonych w niniejszym akcie.

Ponadto niniejsza inicjatywa jest również spójna z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje (rozporządzenie w sprawie systematyki)[9].

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek przyczynia się do realizacji celów części pakietu „Gotowi na 55", które koncentrują się na obniżeniu emisyjności przemysłu UE, w szczególności w sektorach, z których emisje trudno zredukować, zwiększonej elektryfikacji oraz propagowaniu czystszych ekologicznie pojazdów i czystych paliw w sposób technologicznie neutralny[10]. Zmiana norm emisji CO_2 dla nowych samochodów osobowych i samochodów dostawczych ma na celu dalsze ograniczenie emisji gazów cieplarnianych przez te pojazdy, zapewniając jasną i realistyczną ścieżkę prowadzącą do mobilności bezemisyjnej. Popyt konsumentów na pojazdy bezemisyjne, takie jak pojazdy z napędem elektrycznym, już rośnie[11] i może również przynieść znaczne dodatkowe korzyści w kontekście dążenia do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń[12].

Proponowane środki przyczynią się również do zwiększenia odporności i otwartej strategicznej autonomii UE dzięki zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw najważniejszych technologii związanych z energią, co ma kluczowe znaczenie zarówno dla wspierania rozwoju innych sektorów gospodarki, jak i dla porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Niniejszy wniosek jest spójny z podejściem UE do sprawiedliwego i uczciwego przejścia na zieloną gospodarkę[13]. Jest on również spójny z działaniami przewidzianymi w ramach

---

7 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy" COM(2021) 350 final z 5.5.2021.

8 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające program InvestEU i uchylające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

9 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

10 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: „Gotowi na 55": osiągnięcie unijnego celu klimatycznego na 2030 r. w drodze do neutralności klimatycznej, COM(2021) 550 z 14.7.2021.

11 Na przykład udział pojazdów elektrycznych w nowej sprzedaży w Europie wzrasta, a w 2021 r. powinien osiągnąć poziom 14 %.

12 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby", COM(2021) 400 final z 12.5.2021.

13 Zalecenie Rady z dnia 16 czerwca 2022 r. w sprawie zapewnienia sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej (Dz.U. C 243 z 27.6.2022, s. 35).

Europejskiego Roku Umiejętności 2023 i bieżącymi inicjatywami w ramach unijnego paktu na rzecz umiejętności i partnerstw na rzecz umiejętności na dużą skalę, a także z innymi istniejącymi politykami w zakresie umiejętności, takimi jak plany działania na rzecz współpracy sektorowej w zakresie umiejętności. Ocena, monitorowanie i prognozowanie zapotrzebowania na umiejętności będą opierać się m.in. na pracach Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) i Europejskiego Urzędu ds. Pracy oraz w pełni uwzględniać te prace. Europejska sieć służb zatrudnienia (EURES) ułatwia pośrednictwo pracy i dysponuje średnio ponad 3 mln wolnych miejsc pracy na swoim portalu. Biorąc pod uwagę różnorodność wolnych miejsc pracy i pracodawców oraz stosowane na portalu narzędzie do automatycznego dopasowywania opartego na umiejętnościach, obsadzanie stanowisk w ramach pośrednictwa pracy dzięki usługom sieci EURES i portalu EURES również przynosi konkretne rezultaty, jeżeli chodzi o miejsca pracy istotne z punktu widzenia przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. Aby zachęcić do zwiększenia inwestycji w szkolenia w zakresie nowych neutralnych emisyjnie technologii i procesów produkcji, Komisja zapowiedziała w swoim planie przemysłowym Zielonego Ładu m.in. podwyższenie pułapu pomocy dla MŚP na szkolenia przewidzianego w ogólnym rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych z 2 mln EUR do 3 mln EUR, uwzględnienie środków w zakresie umiejętności przy ocenie ważnego projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania oraz zbadanie przez Komisję, czy możliwe jest traktowanie wydatków na szkolenia ponoszonych przez przedsiębiorstwa jako inwestycji, a nie jako kosztów lub kosztów operacyjnych.

Wniosek jest spójny z komunikatem „Wykorzystanie potencjału talentów w regionach Europy", ponieważ ma na celu zmianę i podnoszenie kwalifikacji siły roboczej w Europie, w tym w regionach, które znalazły się w pułapce niedoboru talentów lub są zagrożone znalezieniem się w niej. Uwzględni on m.in. mechanizm wspierania talentów opracowany w celu wsparcia regionów UE dotkniętych przyspieszonym spadkiem liczby ludności w wieku produkcyjnym. Wniosek jest ponadto spójny z działaniami w ramach Nowego europejskiego planu na rzecz innowacji, który obejmuje działanie w ramach obszaru przewodniego na rzecz wspierania, przyciągania i zatrzymywania talentów w dziedzinie najbardziej zaawansowanych technologii i ma na celu pozyskanie 1 mln talentów w dziedzinie najbardziej zaawansowanych technologii w okresie 3 lat we wszystkich państwach członkowskich[14].

Wniosek wspiera rozwój projektów produkcji neutralnych emisyjnie w regionach słabiej rozwiniętych i regionach w okresie przejściowym dzięki przyznaniu im prostego i automatycznego dostępu do statusu strategicznego. Wniosek służy zatem realizacji celów spójności i przyczynia się do konwergencji tych regionów poprzez budowanie zrównoważonych i nieulegających dezaktualizacji aktywów gospodarczych. Dzięki stworzeniu ram dla produkcji konkretnych technologii neutralnych emisyjnie wniosek stanowi uzupełnienie wszelkich mających zastosowanie wymogów przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie ekoprojektu[15], jak również jego proponowanej zmiany[16] i środków wykonawczych do tych aktów.

---

[14] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Nowy europejski plan na rzecz innowacji", COM(2022) 332 final z 5.7.2022.

[15] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Celem ogólnym niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie ram prawnych wspierających rozwój produkcji technologii energetycznych neutralnych emisyjnie w Unii, aby wspierać cele Unii w zakresie obniżenia emisyjności na 2030 r. i cel Unii w zakresie neutralności klimatycznej na 2050 r. oraz zapewnić bezpieczeństwo dostaw technologii neutralnych emisyjnie niezbędnych do ochrony odporności systemu energetycznego Unii.

Ten ogólny cel przekłada się na cele szczegółowe polegające na ułatwianiu inwestycji w technologie neutralne emisyjnie (filar 1), zmniejszaniu emisji CO_2 (filar 2), ułatwianiu dostępu do rynków (filar 3), podnoszeniu umiejętności w celu tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy związanych z technologiami neutralnymi emisyjnie (filar 4), wspieraniu innowacji (filar 5) oraz stworzeniu specjalnej struktury służącej realizacji tych celów zarówno pod względem zarządzania, jak i monitorowania (filary 6 i 7).

Właściwą podstawą prawną jest zatem art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat"), który umożliwia Unii wdrażanie środków zwiększających harmonizację w celu stworzenia w Unii równych warunków działania, w których produkcja technologii neutralnych emisyjnie może się rozwijać, co sprzyja innowacjom i ułatwia przejście na zieloną gospodarkę.

Po pierwsze, cel szczegółowy, jakim jest zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego dzięki ustanowieniu zharmonizowanych przepisów dotyczących zwiększenia zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie w Unii, umożliwi rozwiązanie problemu istniejącej fragmentacji rynku wewnętrznego w zakresie istotnych elementów dotyczących na przykład procesów wydawania pozwoleń producentom technologii neutralnych emisyjnie. Przyczyni się on również do zwiększenia pewności prawa i uproszczenia obciążenia administracyjnego po stronie producentów pragnących zbudować nowe lub rozbudować istniejące zakłady produkcyjne w Unii, a jednocześnie stworzy warunki ułatwiające dostęp do finansowania. Podstawą prawną tego filaru jest zatem art. 114 Traktatu przewidujący przyjęcie środków, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Aby przyczynić się do zmniejszenia emisji CO_2 w Unii, w ramach drugiego filaru określono unijny cel dotyczący mocy zatłaczania CO_2 wraz ze środkami niezbędnymi do jego osiągnięcia.

Trzeci cel szczegółowy, jakim jest ułatwienie dostępu do jednolitego rynku technologii neutralnych emisyjnie w ramach trzeciego filaru, wymaga pobudzania popytu publicznego i prywatnego na zrównoważone produkty, w tym poprzez zapewnienie, aby nabywcy publiczni konsekwentnie stosowali kryteria w celu zapewnienia wysokiego poziomu zrównoważoności i odporności zamawianych przez nich produktów neutralnych emisyjnie.

Czwarty cel szczegółowy służy stworzeniu synergii między państwami członkowskimi i harmonizacji wspierania wykwalifikowanej, przeszkolonej i zdolnej do dostosowania się siły roboczej oraz rynków pracy reagujących na zmiany gospodarcze związane z przejściem na czystą energię.

---

[16] Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów i uchylającego dyrektywę 2009/125/WE, COM(2022) 142 z 30.3.2022 r.

Wspieranie innowacji w ramach piątego filaru wymaga również koordynacji między państwami członkowskimi w zakresie tworzenia piaskownic w celu zapewnienia równych warunków działania w Unii w odniesieniu do eksperymentów oraz umożliwienia podobnych wyłączeń z prawa Unii.

Szósty i siódmy filar tworzą zaś zharmonizowaną strukturę zarządzania i jednolite wymogi w zakresie monitorowania w celu oceny postępów w realizacji wspólnego celu, jakim jest zwiększenie produkcji technologii neutralnych emisyjnie.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Państwa członkowskie nie mogą osiągnąć celów niniejszego wniosku, działając samodzielnie, gdyż przedmiotowe problemy mają charakter transgraniczny i nie ograniczają się do pojedynczych państw członkowskich ani do podgrupy państw członkowskich. Proponowane działania koncentrują się na obszarach, w których istnieje możliwa do wykazania wartość dodana związana z działaniem na poziomie Unii ze względu na skalę, szybkość i zakres wymaganych działań.

Zapewnienie kompleksowej odpowiedzi na kryzys energetyczny dotykający UE wymaga szybkich i skoordynowanych wspólnych działań podejmowanych przez różne zainteresowane strony we współpracy z państwami członkowskimi. Ponadto, biorąc pod uwagę wyzwania związane z przyspieszeniem wdrażania technologii neutralnych emisyjnie, interwencja na szczeblu Unii pomaga skoordynować reakcje w celu zaspokojenia zapotrzebowania Unii na dodatkowe zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie oraz zapobiegania strukturalnym zależnościom. Co więcej, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla wymaga transgranicznego podejścia opartego na jednolitym rynku, aby stanowić skuteczne rozwiązanie dla przemysłu we wszystkich państwach członkowskich, w tym w tych państwach członkowskich, które nie mają zdolności składowania CO_2, a zatem najlepiej zająć się tą kwestią w skoordynowany sposób na szczeblu UE.

Działanie na poziomie Unii jest bez wątpienia sposobem na to, aby europejscy uczestnicy rynku dążyli do realizacji wspólnej wizji i strategii wdrażania. Ma to kluczowe znaczenie dla osiągnięcia korzyści skali i zakresu oraz dla wytworzenia masy krytycznej niezbędnej do zwiększenia skali produkcji technologii neutralnych emisyjnie w UE, przy jednoczesnym ograniczeniu fragmentacji wysiłków i autodestrukcyjnego zjawiska prześcigania się w przyznawaniu dotacji przez państwa członkowskie.

Działanie Unii jest konieczne w obszarach, o których mowa w kilku filarach niniejszego wniosku.

– W odniesieniu do pierwszego filaru („Ułatwianie inwestycji”) inicjatywa będzie wspierać budowanie zdolności technologicznych na dużą skalę w całej Unii, aby umożliwić rozwój i produkcję technologii neutralnych emisyjnie, sprzyjać tworzeniu projektów produkcji neutralnych emisyjnie, w tym strategicznych projektów, poprzez usprawnienie procesów administracyjnych i procesów wydawania pozwoleń. Działania te wymagają działania Unii w celu zapewnienia równych szans na jednolitym rynku.

– Aby osiągnąć cel dotyczący mocy zatłaczania CO_2 w Unii w ramach drugiego filaru, potrzebne są skoordynowane działania na szczeblu Unii w celu wsparcia starań na szczeblu krajowym.

– Jeżeli chodzi o trzeci filar („Dostęp do rynku”), działania mające na celu przyspieszenie inwestycji w technologie neutralne emisyjnie można odpowiednio zaplanować i wdrożyć wyłącznie na poziomie Unii, biorąc pod uwagę skalę koniecznych inwestycji oraz fakt, że takie zakłady produkcyjne mogą pomóc

w służeniu rynkowi wewnętrznemu, wzmocnić cały ekosystem i przyczynić się do zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii.

– Czwarty filar („Podnoszenie umiejętności w celu tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy związanych z technologiami neutralnymi emisyjnie”) służy koordynacji starań na rzecz zapewnienia dostępności wykwalifikowanej siły roboczej potrzebnej w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie w Europie poprzez wspieranie tworzenia wyspecjalizowanych akademii umiejętności oraz ustanowienie Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie.

– Jeżeli chodzi o piąty filar („Innowacje”), stworzenie piaskownic regulacyjnych ma na celu zapewnienie równych warunków działania dla innowacji w zakresie technologii neutralnych emisyjnie w Unii oraz zapewnienie ukierunkowanych wyłączeń z prawa Unii, w stosownych przypadkach i bez podważania innych celów regulacyjnych.

– W ramach szóstego filaru („Zarządzanie”) utworzenie wyjątkowej struktury na szczeblu Unii, Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie, umożliwi Komisji koordynację powyższych działań wspólnie z państwami członkowskimi w celu zapewnienia jednolitego stosowania rozporządzenia w całej Unii, a także wymiany wiedzy.

– W odniesieniu do siódmego filaru („Monitorowanie”) zwiększona współpraca w Unii zapewni gromadzenie niezbędnych i porównywalnych danych. Umożliwi to państwom członkowskim i Komisji przewidywanie niedoborów i zapobieganie im oraz wprowadzenie niezbędnych środków w celu wzmocnienia ekosystemu produkcji czystych technologii energetycznych w Europie w skuteczniejszy sposób niż za pomocą mozaiki środków krajowych.

- **Proporcjonalność**

Wniosek ma na celu wzmocnienie europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie za pomocą środków służących ułatwianiu inwestycji, stymulowaniu popytu oraz podnoszeniu i zmianie kwalifikacji europejskiej siły roboczej.

Chociaż wniosek przyniesie korzyści szerokiej gamie technologii neutralnych emisyjnie, kładzie się w nim większy nacisk na te części ekosystemu technologii neutralnych emisyjnie, które w największym stopniu przyczyniają się do realizacji celów klimatycznych i energetycznych na 2030 r. Nacisk na energię słoneczną, baterie/magazynowanie, energię wiatrową, elektrolizery i ogniwa paliwowe, pompy ciepła, biometan, sieci oraz wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS) ma na celu skoncentrowanie działań na strategicznych produktach i komponentach neutralnych emisyjnie w celu zapewnienia przejścia Europy na zieloną gospodarkę.

W ramach strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie oraz piaskownic regulacyjnych technologii neutralnych emisyjnie wprowadzono mechanizmy niezbędne do zapewnienia długoterminowej konkurencyjności i zdolności innowacyjnych przemysłu europejskiego poprzez zdolności produkcji, pilotażowe środowiska do testowania i eksperymentowania, przepisy dotyczące zdolności do składowania CO_2, ograniczanie ryzyka związanego z inwestycjami w projekty strategiczne, a także dokonywanymi przez przedsiębiorstwa typu *start-up*, przedsiębiorstwa *scale-up* i MŚP. Państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, aby pozwolenia na takie projekty produkcji były przyznawane w ramach szybszych i mniej uciążliwych procedur, zarówno w celu przyspieszenia instalacji nowych zdolności produkcji w odpowiedzi na kryzys energetyczny Unii, jak i zmniejszenia

kosztów i obciążeń administracyjnych po stronie przedsiębiorstw pragnących zwiększyć swoje zdolności produkcji czystych technologii energetycznych w Europie.

Ponadto do 2030 r. w ramach filaru 2 należy udostępnić wystarczającą moc zatłaczania CO_2, ponieważ ten brak infrastruktury stanowi największe wąskie gardło dla inwestycji w wychwytywanie CO_2, w tym w sektorach, z których emisje trudno zredukować. Producenci ropy naftowej i gazu dysponują aktywami, zasobami i umiejętnościami umożliwiającymi wykorzystanie tych zdolności. Współpracując ze sobą, są w stanie znaleźć najbardziej opłacalne projekty, aby zapewnić niezbędną moc zatłaczania, wyprzedzając popyt.

Zachęty w ramach filaru 3 mają na celu zapewnienie stabilnego popytu na technologie neutralne emisyjnie, co sprawi, że zwiększenie produkcji dostosowanych do potrzeb technologii neutralnych emisyjnie charakteryzujących się wysokimi wynikami w zakresie zrównoważonego rozwoju stanie się atrakcyjne ekonomicznie dla przedsiębiorstw. Dzięki nim rozporządzenie będzie także zapewniało zachętę do przeznaczania funduszy publicznych na takie technologie. Dopiero dzięki szybkiemu przejściu na zrównoważone technologie neutralne emisyjnie UE będzie w stanie zrealizować swoje ambitne cele klimatyczne na 2030 r.

Działania dotyczące umiejętności w zakresie technologii neutralnych emisyjnie w ramach filaru 4 umożliwią Unii wzmocnienie pozycji unijnej siły roboczej, aby jak najlepiej przyczynić się do przejścia na czystą energię.

Tworzenie piaskownic regulacyjnych w ramach filaru 5 podlega odpowiednim zabezpieczeniom, które mają zapewnić, aby wszelkim wyłączeniom z prawa Unii i prawa krajowego towarzyszyły odpowiednie środki łagodzące, w celu zagwarantowania osiągnięcia innych celów regulacyjnych o równym znaczeniu przy jednoczesnym wspieraniu innowacji.

Aby środki określone powyżej mogły jak najlepiej funkcjonować, w ramach filaru 6 ustanowiono strukturę zarządzania, łączącą państwa członkowskie i Komisję w celu koordynowania ich działań na rzecz osiągnięcia wspólnych celów w zakresie bezpieczeństwa energetycznego Europy i jej przejścia na zieloną gospodarkę.

Monitorowanie w ramach filaru 7 jest natomiast niezbędne do zapewnienia realizacji na szczeblu unijnym celu dotyczącego produkcji technologii neutralnych emisyjnie i celów w zakresie składowania CO_2, a także, bardziej ogólnie, do stosowania niniejszego rozporządzenia i wymiany informacji między państwami członkowskimi a Unią w celu zapobiegania ewentualnym zakłóceniom w łańcuchu dostaw.

- **Wybór instrumentu**

Wnioskowi nadaje się formę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady. Jest to najodpowiedniejszy instrument prawny dla filaru 1 ze względu na potrzebę jednolitego stosowania nowych przepisów, w szczególności definicji strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie, jak również jednolitej procedury ich uznawania oraz wspierania sektora przemysłowego na całym rynku wewnętrznym, a jednocześnie umożliwienia tworzenia całych łańcuchów wartości produkcji poprzez dostosowanie do potrzeb podmiotów rynkowych z całej UE. Wybór rozporządzenia jako instrumentu prawnego dla filarów 2 i 3 jest uzasadniony, ponieważ wyłącznie rozporządzenie, którego przepisy prawne są bezpośrednio stosowane, może zapewnić konieczny poziom ujednolicenia potrzebny do redukcji emisji CO_2 oraz ustanowienia i funkcjonowania inicjatywy Unii na rzecz jednolitego stymulowania popytu na całym rynku wewnętrznym. Do realizacji założeń filaru 4 również najodpowiedniejsze jest rozporządzenie, które zapewni wspieranie rozwoju umiejętności w sposób jednolity w całej Unii. Rozporządzenie jest najodpowiedniejszym instrumentem także dla filaru 5, wspierającego innowacje na rynku wewnętrznym, a także dla

filaru 6, który przewiduje stworzenie struktury zarządzania umożliwiającej państwom członkowskim i Komisji koordynację ich działań, oraz dla filaru 7, w ramach którego ustanawia się jednolite mechanizmy monitorowania. Mechanizm ten nie wymaga transpozycji za pomocą środków krajowych i jest stosowany bezpośrednio.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Niniejszy wniosek zapewnia dodatkową harmonizację i stanowi pierwsze spójne ramy prawne na szczeblu UE w zakresie czystych technologii energetycznych. Nie jest on zatem poparty ocenami *ex post*.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Dnia 17 stycznia 2023 r. na Światowym Forum Ekonomicznym w Davos przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen ogłosiła akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie[17]. „Pierwszy filar dotyczy szybkości. Musimy stworzyć otoczenie regulacyjne, które umożliwi nam szybkie zwiększenie skali i stworzenie sprzyjających warunków dla sektorów kluczowych dla osiągnięcia neutralności emisyjnej. Obejmuje to takie technologie jak energia wiatrowa, pompy ciepła, energia słoneczną, czysty wodór, magazynowanie i inne – na które to technologie popyt stymulują nasze plany NextGenerationEU i REPowerEU. Aby osiągnąć ten cel, przedstawimy nowy akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie. Będzie się to opierać na tym samym modelu co nasz akt w sprawie czipów. W nowym akcie w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie jasno określone zostaną cele w zakresie czystych technologii w Europie do 2030 r. Celem będzie skoncentrowanie inwestycji na strategicznych projektach w całym łańcuchu dostaw. Przyjrzymy się w szczególności sposobom uproszczenia i przyspieszenia procedur wydawania pozwoleń dla nowych zakładów produkcyjnych opartych na czystych technologiach”. Zważywszy na pilną potrzebę podjęcia działań, nie przeprowadzono oceny skutków i nie przewidziano konsultacji publicznych online. Analiza i wszystkie dowody potwierdzające zostaną przedstawione w dokumencie roboczym służb Komisji opublikowanym najpóźniej w terminie trzech miesięcy od publikacji wniosku.

Na pierwszym posiedzeniu Europejskiej Platformy Czystych Technologii zorganizowanym przez Komisję dnia 30 listopada 2022 r. odbyła się dyskusja na wysokim szczeblu i pierwsza runda konsultacji z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami z sektora przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. W posiedzeniu wzięli udział przedstawiciele wysokiego szczebla z 23 państw członkowskich oraz przedstawiciele sektorów energii wiatrowej, baterii, sieci elektroenergetycznej, pomp ciepła i fotowoltaiki oraz łańcucha wartości. Podczas posiedzenia uczestnicy podkreślili pilną potrzebę zwiększenia zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie w odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie oraz na globalną konkurencję regulacyjną w tym sektorze, której przykładem jest amerykańska ustawa o redukcji inflacji. Przedstawiciele przemysłu wskazali na szereg wąskich gardeł w Unii, podkreślając długotrwałe procedury wydawania pozwoleń na budowę lub rozbudowę zdolności produkcji neutralnych emisyjnie, które to procedury miałyby również utrudniać mobilizację inwestycji prywatnych, a także niedobór wykwalifikowanych pracowników.

[17] https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/pl/speech_23_232

Oprócz długotrwałej regularnej wymiany informacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami w lutym 2023 r. przeprowadzono ukierunkowaną dodatkową ankietę z krótkim terminem realizacji, w której udział wzięły wybrane przemysłowe organizacje zainteresowanych stron z sektorów energii wiatrowej, słonecznej, baterii, pomp ciepła i wodoru/elektrolizerów, w celu uzyskania dodatkowych informacji. Zainteresowane strony zgłosiły wyzwania związane z:

1) długimi terminami realizacji i długim czasem oczekiwania na wydanie pozwolenia na realizację projektów oraz zwiększenie zdolności produkcji;

2) brakiem równych warunków działania z międzynarodowymi konkurentami;

3) zakłóceniami i niedoborami materiałów;

4) mozaiką przepisów lub niejasnymi bądź ograniczającymi ramami legislacyjnymi na szczeblu unijnym lub krajowym;

5) trudnościami ze znalezieniem odpowiednich miejsc do produkcji i wdrażania;

6) barierami związanymi z przetargami publicznymi;

7) niedoborami wykwalifikowanej siły roboczej;

8) niewystarczającą produkcją własną i zależnością od zdolności produkcji kluczowych komponentów;

9) wysokimi kosztami produkcji.

Ponadto rozważono dodatkowe informacje mające znaczenie dla wariantów strategicznych wniosku, które uzyskano podczas spotkań z przedstawicielami przemysłu i organami publicznymi podczas prac prowadzonych w ramach sojuszy przemysłowych zainicjowanych przez Komisję Europejską, w szczególności europejskiego sojuszu na rzecz baterii, europejskiego sojuszu na rzecz czystego wodoru (w tym jego partnerstwa na rzecz elektrolizerów), sojuszu na rzecz surowców i europejskiego sojuszu na rzecz przemysłu fotowoltaicznego. Co więcej, Europejskie Przemysłowe Forum Czystej Energii, organizowane w ramach regularnych spotkań przez cały okres 2021–2022, stanowiło istotną platformę dyskusyjną na temat potrzeb przemysłu. Jeżeli chodzi o wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla, na forum UE ds. CCUS w 2022 r. zainteresowane strony oszacowały, że popyt na roczne usługi składowania w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) wzrośnie z bardzo niskiego poziomu do 80 mln ton CO_2 w 2030 r. i osiągnie poziom co najmniej 300 mln ton CO_2 w 2040 r.

Ponadto długoterminowe i regularne kontakty z zainteresowanymi stronami z sektora, państwami członkowskimi i stowarzyszeniami branżowymi umożliwiły zgromadzenie odpowiednich informacji oraz informacji zwrotnych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Długoterminowe i regularne kontakty z zainteresowanymi stronami z sektora, państwami członkowskimi, stowarzyszeniami branżowymi i stowarzyszeniami użytkowników umożliwiły zgromadzenie znacznej ilości informacji, w tym informacji zwrotnych, dotyczących wniosku.

W ostatnich latach opublikowano wiele badań i sprawozdań dotyczących sektora produkcji technologii neutralnych emisyjnie, w których opisano tendencje oraz przedstawiono fakty i liczby, które posłużyły za podstawę wniosku, w tym:

1) Komisja Europejska. Postępy w dziedzinie konkurencyjności w zakresie czystych technologii energetycznych. COM(2022) 643 final

2) Komisja Europejska. Roczne sprawozdanie JRC dotyczące tablicy wyników z zakresu konkurencyjności europejskiego przemysłu neutralnego dla klimatu (CIndECS). 2021

3) Obserwatorium Czystych Technologii Energetycznych (CETO). Sprawozdania za 2022 r.

4) MAE – „Energy Technology Perspectives" [„Perspektywy rozwoju technologii energetycznych"]. 2023

- **Ocena skutków**

Niniejszemu wnioskowi nie towarzyszy formalna ocena skutków. Biorąc pod uwagę pilną potrzebę podjęcia działań, jak wyjaśniono powyżej, oceny skutków nie można było przeprowadzić w ramach czasowych dostępnych przed przyjęciem wniosku. Analiza i wszystkie dowody potwierdzające zostaną przedstawione w dokumencie roboczym służb Komisji opublikowanym najpóźniej w terminie trzech miesięcy od publikacji wniosku.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

W niniejszym wniosku określa się środki mające na celu wzmocnienie ekosystemu technologii neutralnych emisyjnie. W przypadku przedsiębiorstw wytwarzających czyste technologie energetyczne w Europie zwiększy to pewność prawa, ułatwi tworzenie nowych zakładów produkcyjnych dzięki uproszczonym i szybszym procedurom wydawania pozwoleń, a także ułatwi dostęp do finansowania dzięki projektom ograniczającym ryzyko i zapewni wyszkoloną siłę roboczą w Unii. W przypadku dostawców rozwiązań technologicznych neutralnych emisyjnie zapewni to stabilne źródło popytu na wysoce zrównoważone urządzenia, produkty i komponenty związane z czystą energią. W przypadku krajowych administracji publicznych zwiększy to wykorzystanie technologii neutralnych emisyjnie w Unii i wzmocni koordynację (dzięki wprowadzeniu Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie). Ponadto ramy te będą przewidywać konkretne środki wspierające innowacje, w tym piaskownice regulacyjne i specjalne wsparcie dla drobnych użytkowników i dostawców wysokiej jakości zrównoważonych technologii neutralnych emisyjnie, aby znaleźć rynki produktowe w Europie i dostosować ich potrzeby do innych uczestników rynku w celu stworzenia całych łańcuchów wartości na terytorium UE.

Wniosek ma również na celu wzmocnienie konkurencyjności i bazy przemysłowej Europy w zakresie technologii neutralnych emisyjnie. Zadbano o pełną spójność z obowiązującymi sektorowymi przepisami Unii mającymi zastosowanie do technologii neutralnych emisyjnie (np. w zakresie oszczędności energii, etykietowania energetycznego i wdrażania), które zapewnią większą jasność i ułatwią egzekwowanie nowych przepisów, a także z proponowanymi przepisami dotyczącymi surowców krytycznych.

- **Prawa podstawowe**

W art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („Karta") przewidziano wolność prowadzenia działalności gospodarczej. Środki przewidziane w niniejszym wniosku służą utworzeniu zdolności innowacyjnych i zwiększeniu popytu na czyste technologie energetyczne, co może wzmocnić wolność prowadzenia działalności gospodarczej zgodnie z prawem Unii oraz ustawodawstwami i praktykami krajowymi. Niektóre środki w ramach filaru 2, niezbędne w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom w dostawach technologii neutralnych emisyjnie w Unii, mogą jednak tymczasowo ograniczyć wolność prowadzenia działalności gospodarczej i swobodę zawierania umów chronione na podstawie art. 16 oraz prawo własności chronione na podstawie art. 17 Karty. Wszelkie ograniczenia tych praw zawarte w niniejszym wniosku będą przewidziane prawem zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty, będą szanować istotę tych praw i wolności oraz będą zgodne z zasadą proporcjonalności.

Obowiązek ujawnienia Komisji określonych informacji, o ile spełnione są pewne warunki, respektuje istotę wolności prowadzenia działalności gospodarczej i nie narusza jej w sposób nieproporcjonalny (art. 16 Karty). Każdy wniosek o udzielenie informacji służy realizacji celu leżącego w ogólnym interesie Unii, jakim jest umożliwienie określenia potencjalnych środków łagodzących skutki kryzysu dostaw energii. Wnioski o udzielenie informacji są właściwe i skuteczne dla osiągnięcia celu, ponieważ dostarczają informacji niezbędnych do oceny zaistniałej sytuacji kryzysowej. Zasadniczo Komisja zwraca się o udzielenie wymaganych informacji jedynie do organizacji reprezentujących i może kierować wnioski do poszczególnych przedsiębiorstw tylko wtedy, gdy jest to dodatkowo konieczne. Ponieważ informacje na temat sytuacji w zakresie dostaw nie są dostępne w inny sposób, nie istnieje żaden równie skuteczny środek służący uzyskaniu informacji niezbędnych do umożliwienia europejskim decydentom podjęcia działań łagodzących. W świetle poważnych gospodarczych i społecznych konsekwencji niedoborów dostaw energii oraz związanego z tym znaczenia środków łagodzących wnioski o udzielenie informacji są proporcjonalne do zamierzonego celu.

4. WPŁYW NA BUDŻET

We wniosku ustanawia się Platformę Europy Neutralnej Emisyjnie. Dział 7 budżetu UE wesprze organizację Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie łączną kwotą 5,130 mln EUR przeznaczoną dla sześciu urzędników. Przekłada się to na roczne wydatki w wysokości 1,026 mln EUR. Personel ten będzie odpowiedzialny za realizację zadań związanych z Platformą Europy Neutralnej Emisyjnie oraz akademiami przemysłu neutralnego emisyjnie, jak określono w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto we wniosku oszacowano dodatkowe koszty dla komitetów, budżet dla których wynosi 125 000 EUR.

Finansowanie powiązanych kosztów operacyjnych tej inicjatywy będzie wspierane z budżetu na „Funkcjonowanie i rozwój rynku wewnętrznego towarów i usług” w obecnych wieloletnich ramach finansowych do 2027 r.

Aby przeprowadzić badania i analizy danych na potrzeby monitorowania inicjatywy i rozwoju sytuacji rynkowej, a także aby uzyskać aktualne dane na temat łańcuchów dostaw technologii neutralnych emisyjnie w celu rozwiązania problemów związanych z niniejszym rozporządzeniem, przydziela się budżet w wysokości 720 000 EUR.

Niniejszy wniosek wesprze akademie przemysłu neutralnego emisyjnie poprzez finansowanie zalążkowe w formie 3 mln EUR z budżetu Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czystego Wodoru oraz 2,5 mln EUR z budżetu Programu na rzecz jednolitego rynku – filaru dotyczącego MŚP.

Szczegółowe informacje znajdują się w ocenie skutków finansowych regulacji załączonej do niniejszego wniosku.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja oceni rezultat, wyniki i skutki niniejszego wniosku w terminie trzech lat od daty rozpoczęcia jego stosowania, a następnie co cztery lata. Główne ustalenia oceny zostaną przedstawione w sprawozdaniu dla Parlamentu Europejskiego i Rady, które zostanie podane do wiadomości publicznej.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

1.1 Rozdział I – Przedmiot, zakres stosowania i definicje

W rozdziale I określono cele niniejszego rozporządzenia oraz jego przedmiot. Cele rozporządzenia przekładają się na ilościowy ogólny główny poziom referencyjny, którego celem jest zapewnienie, aby do 2030 r. unijna zdolność produkcji strategicznych technologii neutralnych emisyjnie wymienionych w załączniku zbliżyła się do poziomu lub osiągnęła poziom co najmniej 40 % rocznych potrzeb Unii w zakresie wdrażania. Ten poziom referencyjny reprezentuje ogólny ambitny cel polityczny polegający na osiągnięciu wysokiej odporności w odniesieniu do strategicznych technologii neutralnych emisyjnie i całego systemu energetycznego, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby realizacji tego celu w sposób elastyczny i zróżnicowany. Wartość tego poziomu referencyjnego uwzględnia orientacyjne cele dotyczące konkretnych technologii określone w motywie 16 wniosku. Nie jest on równy ich średniej, biorąc pod uwagę, że:

(i) zakres załącznika jest szerszy niż pięć technologii, dla których w motywie 16 określono orientacyjne cele dotyczące konkretnych technologii;

(ii) w przypadku niektórych strategicznych technologii neutralnych emisyjnie, takich jak energia fotowoltaiczna, 40 % oznacza realistyczny, ale ambitny wysiłek na rzecz zwiększenia odpowiedniej zdolności produkcji;

(iii) ogólny główny poziom referencyjny uwzględnia potrzebę zwiększenia zdolności produkcji nie tylko w odniesieniu do produktów końcowych, ale również w odniesieniu do konkretnych komponentów. Jeżeli chodzi o niektóre z nich (takie jak płytki, wlewki lub ogniwa słoneczne w przypadku fotowoltaiki lub anody i katody w przypadku baterii), osiągnięcie głównego poziomu referencyjnego wynoszącego 40 % stanowi realistyczny, ale bardzo ambitny cel.

(iv) Główny poziom referencyjny w połączeniu z warunkami monitorowania określonymi w art. 31 pomoże w określeniu na wczesnym etapie istniejących lub potencjalnych słabości lub wyzwań związanych z odpornością strategicznych technologii neutralnych emisyjnie i w podjęciu działań w stosownych przypadkach.

W rozdziale I wyjaśniono również definicje stosowane w całym akcie, w tym pojęcie technologii neutralnych emisyjnie. W rozporządzeniu ustanawia się ramy składające się z siedmiu „filarów” w celu wzmocnienia konkurencyjności europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie. W szczególności w rozporządzeniu określa się warunki niezbędne do propagowania projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, usprawniając procesy administracyjne i procesy wydawania pozwoleń oraz definiując strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie (filar 1). W rozporządzeniu określa się warunki zwiększenia mocy zatłaczania CO_2 (filar 2), jak również stymulowania popytu na technologie neutralne emisyjnie (filar 3). Przewiduje ono również utworzenie ram w celu zapewnienia wykwalifikowanej siły roboczej w sektorze (filar 4), wsparcie innowacji (filar 5), stworzenie struktury zarządzania (filar 6) i ustanowienie ram monitorowania wdrażania tych środków (filar 7).

1.2. Rozdział II – Warunki podstawowe dla produkcji technologii neutralnych emisyjnie

W sekcji 1 ustanowiono usprawnione procesy wydawania pozwoleń na projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie. Wszystkie projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie zyskają na wyznaczeniu przez państwa członkowskie właściwego organu krajowego pełniącego funkcję pojedynczego punktu kontaktowego, odpowiedzialnego za koordynację i ułatwianie wydawania pozwoleń, doradzającego podmiotom gospodarczym, zapewniającego publiczny dostęp do informacji oraz możliwość elektronicznego składania wszystkich dokumentów. W rozporządzeniu określono szczegółowe terminy obowiązujące

w ramach procedur wydawania pozwoleń w zależności od charakteru opracowanego projektu. Wniosek jest spójny z przepisami Unii dotyczącymi wydawania pozwoleń, takimi jak dyrektywa (UE) 2018/2001 w sprawie energii odnawialnej[18], rozporządzenie TEN-E[19], dyrektywa w sprawie gazu[20] i rozporządzenie Rady w sprawie wydawania zezwoleń na wdrażanie rozwiązań w zakresie energii odnawialnej[21], a także z wnioskami w sprawie zmiany dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii w ramach REPowerEU[22], wnioskiem dotyczącym aktu w sprawie czipów[23] oraz wnioskiem dotyczącym rozporządzenia - aktu w sprawie surowców krytycznych. Szybsze procedury wydawania pozwoleń pozostają bez uszczerbku dla ocen wpływu na środowisko i zezwoleń środowiskowych szczegółowo określonych w prawie UE.

W sekcji 2 określa się zasady dotyczące wyboru i realizacji strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie. Kryteria wyboru strategicznych projektów obejmą wkład projektu w odporność technologiczną i przemysłową systemu energetycznego Unii lub wkład projektu w konkurencyjność unijnego łańcucha dostaw przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. W rozporządzeniu określono procedury dotyczące projektów, które mają być stosowane i uznawane przez państwa członkowskie za strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie. Strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie otrzymają status priorytetowy, aby zapewnić najszybszy proces wydawania pozwoleń zgodnie z przepisami krajowymi i unijnymi, oraz będą korzystać z przewidywalnych terminów wydawania pozwoleń. Można je również uznać za związane z nadrzędnym interesem publicznym do celów wydawania pozwoleń, o ile spełnione są warunki określone w prawie UE. Państwa członkowskie, bez uszczerbku dla zasad pomocy państwa, będą podejmować działania mające na celu przyspieszenie i przyciągnięcie prywatnych inwestycji w strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie, aby zwiększyć tempo ich realizacji. Projektodawcy strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie będą również mogli korzystać z doradztwa finansowego zapewnionego w ramach Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie ustanowionej w rozdziale VII.

1.3. Rozdział III – moc zatłaczania CO_2

W rozdziale III ustanawia się cel na poziomie Unii, który należy osiągnąć do 2030 r., dotyczący rocznej mocy zatłaczania w odniesieniu do składowania CO_2 wynoszącej 50 Mt CO_2, a także przewiduje się w nim środki służące osiągnięciu tego celu. Środki te mają zapewnić połączenie kluczowych istotnych aktywów w celu ustanowienia unijnego

---

18 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (wersja przekształcona) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

19 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (UE) 2022/869 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, zmiany rozporządzeń (WE) nr 715/2009, (UE) 2019/942 i (UE) 2019/943 oraz dyrektyw 2009/73/WE i (UE) 2019/944 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 347/2013 (Dz.U. L 152 z 3.6.2022, s. 45).

20 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94).

21 Rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577 z dnia 22 grudnia 2022 r. ustanawiające ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej (Dz.U. L 335 z 29.12.2022, s. 36).

22 Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2018/2001 w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej, COM(2022) 222 final z 18.5.2022.

23 Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy dotyczące środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników (akt w sprawie czipów) COM/2022/46 final z 8.2.2022.

jednolitego rynku usług składowania CO_2, na których mogą polegać emitenci CO_2 na dużą skalę, w tym sektory przemysłowe, z których emisje trudno zredukować, aby obniżyć emisyjność swojej działalności. Obejmuje to lepsze informacje na temat danych geologicznych dotyczących zakładów wydobycia ropy naftowej i gazu, projektów w dziedzinie wychwytywania CO_2 będących w toku lub planowanych w ciągu kolejnych pięciu lat, oszacowanie odpowiednich potrzeb w zakresie mocy zatłaczania i zdolności składowania. Organy państw członkowskich będą wspierać strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie w dziedzinie składowania CO_2 realizowane na terytorium Unii, których celem jest zapewnienie dostępnej operacyjnie mocy zatłaczania CO_2 najpóźniej do 2030 r. i których autorzy ubiegają się o pozwolenie na bezpieczne i stałe geologiczne składowanie CO_2 zgodnie z dyrektywą 2009/31/UE[24]. Przewiduje się, że producenci ropy naftowej i gazu posiadający zezwolenie na podstawie dyrektywy 94/22/WE[25] wniosą wkład w osiągnięcie celu na poziomie Unii na 2030 r.

1.4. Rozdział IV – Dostęp do rynków

Rozdział IV zawiera działania ukierunkowane na przyspieszenie dostępu technologii neutralnych emisyjnie do rynków. Cel ten osiąga się w pierwszej kolejności przy użyciu środków mających pomóc organom publicznym w tworzeniu i utrzymywaniu stabilnego poziomu popytu publicznego na technologie neutralne emisyjnie, które to środki sprawią, że zwiększenie produkcji produktów dostosowanych do potrzeb rynku europejskiego, zaprojektowanych z uwzględnieniem wysokich kryteriów zrównoważoności i odporności stanie się atrakcyjne dla przedsiębiorstw z ekonomicznego punktu widzenia. Środki te odnoszą się przede wszystkim do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego i aukcji mających na celu wdrażanie odnawialnych źródeł energii, w których to postępowaniach i aukcjach przy udzielaniu zamówień lub tworzeniu rankingu ofert organy publiczne muszą uwzględnić kryteria związane ze zrównoważonością i odpornością. Rozdział ten zawiera także środki mające na celu zapewnienie, aby inne formy publicznego wsparcia popytu prywatnego przyczyniały się do osiągnięcia tego samego celu.

1.5 Rozdział V – Podnoszenie umiejętności w celu tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy związanych z technologiami neutralnymi emisyjnie

W rozdziale V proponuje się środki mające zapewnić dostępność wykwalifikowanej siły roboczej potrzebnej w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie w Unii. Obecne niedobory wykwalifikowanej siły roboczej oraz ich przewidywane zwiększenie, a także niedopasowanie umiejętności zagrażają rozwojowi europejskiego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. Wniosek ma na celu utworzenie mechanizmów sprzyjających kształtowaniu i wykorzystywaniu niezbędnych umiejętności w sposób, który skutecznie odpowiada potrzebom przemysłu technologii neutralnych emisyjnie zarówno na poziomie europejskim, jak i lokalnym. W związku z tym we wniosku przewiduje się, że Komisja będzie wspierać tworzenie wyspecjalizowanych europejskich akademii umiejętności, z których każda będzie koncentrować się na technologii neutralnej emisyjnie i współpracować z państwami członkowskimi, przemysłem, partnerami społecznymi oraz organizatorami kształcenia

---

24 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114).

25 Dyrektywa 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3).

i szkolenia w celu opracowania i wdrażania kursów edukacyjnych i szkoleniowych umożliwiających zmianę i podnoszenie kwalifikacji pracowników potrzebnych w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie może pomóc w zapewnieniu dostępności i zatrudnianiu osób z umiejętnościami potrzebnymi w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie dzięki szeregowi zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu, w tym w odniesieniu do aktywizacji większej liczby kobiet i osób młodych, które nie kształcą się, nie pracują ani nie szkolą się (młodzież NEET). Akt ten ma zatem uzupełnić szereg działań Komisji zmierzających do zaspokojenia potrzeb w zakresie umiejętności wynikających z przejścia na zieloną gospodarkę UE, takich jak unijny pakt na rzecz umiejętności, europejski program na rzecz umiejętności, ścieżki transformacji przemysłowej oraz Europejski Rok Umiejętności 2023.

1.6 Rozdział VI – Innowacje

W rozdziale VI ustanawia się piaskownice regulacyjne technologii neutralnych emisyjnie w celu promowania innowacji w dziedzinie technologii neutralnych emisyjnie. We wniosku wprowadza się piaskownice regulacyjne na potrzeby testowania innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie w kontrolowanym środowisku przez ograniczony czas. Innowacyjne technologie objęte zakresem piaskownic można ostatecznie uznać za niezbędne do osiągnięcia unijnego celu neutralności klimatycznej, zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii i odporności systemu energetycznego Unii, a w konsekwencji mogą zostać objęte zakresem strategicznych technologii neutralnych emisyjnie w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

1.7 Rozdział VII – Zarządzanie

W rozdziale VII ustanawia się strukturę o nazwie Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie, która umożliwi Komisji koordynację wspomnianych powyżej działań wspólnie z państwami członkowskimi. Platforma jest organem referencyjnym, w ramach którego Komisja i państwa członkowskie mogą prowadzić dyskusje, wymieniać informacje i dzielić się najlepszymi praktykami w kwestiach związanych z niniejszym rozporządzeniem oraz dzięki któremu Komisja może uzyskać informacje od stron trzecich, takich jak eksperci i przedstawiciele, np. z przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. Prace te mogą być organizowane w różnych stałych lub tymczasowych podgrupach. Działania platformy przedstawiono w poszczególnych artykułach niniejszego rozporządzenia i obejmują one w szczególności usprawnienie procedur administracyjnych i procesów wydawania pozwoleń, w tym punkty kompleksowej obsługi [art. 4], strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie [art. 11], koordynację finansowania [art. 15], dostęp do rynków [art. 19, 20 i 21], umiejętności [art. 25] innowacyjne piaskownice regulacyjne technologii neutralnych emisyjnie [art. 26] oraz doradztwo w zakresie przygotowywania rocznych sprawozdań w dziedzinie konkurencyjności czystych technologii energetycznych w ramach sprawozdania na temat stanu unii energetycznej[26]. Ponadto Komisja i państwa członkowskie mogą w ramach platformy omawiać kwestię partnerstw przemysłowych na rzecz neutralności emisyjnej [art. 28]. Ponadto Komisja i państwa członkowskie mogą w ramach platformy podejmować działania sprzyjające nawiązywaniu relacji międzynarodowych między przedsiębiorstwami działającymi w sektorach technologii neutralnych emisyjnie w Unii Europejskiej, w szczególności z wykorzystaniem prac sojuszy przemysłowych.

1.8 Rozdział VIII – Monitorowanie

[26] W ramach sprawozdania na temat stanu unii energetycznej zgodnie z art. 35 i na podstawie art. 35 ust. 2 lit. m) rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Rozdział VIII zawiera jednolite przepisy umożliwiające monitorowanie łańcuchów dostaw na potrzeby śledzenia postępów w realizacji celów, o których mowa w art. 1, a także postępów w osiąganiu celu dotyczącego składowania CO_2. Zawiera on również ogólne przepisy dotyczące monitorowania stosowania niniejszego rozporządzenia.

1.9 Rozdział IX – Przepisy końcowe

Rozdział IX zawiera przepisy dotyczące przekazania uprawnień, zmian w innych aktach, w tym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724[27] i dyrektywie 2013/34/UE[28], spoczywającego na Komisji obowiązku sporządzania regularnych sprawozdań dla Parlamentu Europejskiego i Rady na potrzeby oceny niniejszego rozporządzenia, a także wejścia w życie i stosowania niniejszego rozporządzenia.

1.10 Załącznik – Strategiczne technologie neutralne emisyjnie

Technologie wymienione w załączniku opierają się na trzech głównych kryteriach: 1) poziom gotowości technologicznej; 2) wkład w obniżenie emisyjności i konkurencyjność oraz 3) ryzyko związane z bezpieczeństwem dostaw energii. Kryteria te wybrano na podstawie ogólnych celów aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie dotyczących zwiększenia zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie w UE, w szczególności tych, które są dostępne na rynku i charakteryzują się dużym potencjałem szybkiego wzrostu.

Pierwsze kryterium poziomu gotowości technologicznej (TRL) odnosi się do metody szacowania dojrzałości technologii i opiera się na klasyfikacji stosowanej przez Międzynarodową Agencję Energetyczną (MAE). Zakres niniejszego rozporządzenia odnosi się zasadniczo do tych technologii neutralnych emisyjnie, które są na poziomie TRL 8 (pierwsze w swoim rodzaju dostępne na rynku – demonstracja komercyjna, wdrożenie na pełną skalę w ostatecznej formie) lub wyższym.

Drugie kryterium obniżenia emisyjności i konkurencyjności określa te technologie neutralne emisyjnie, co do których przewiduje się, że wniosą znaczący wkład w realizację celu „Gotowi na 55” na 2030 r., jakim jest redukcja emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

Wreszcie trzecie kryterium odnosi się do bezpieczeństwa dostaw energii zapewniającego odporność technologiczną i przemysłową systemu energetycznego Unii dzięki zwiększeniu zdolności produkcji komponentu lub części w łańcuchu wartości technologii neutralnych emisyjnie, w przypadku których Unia jest w dużym lub coraz większym stopniu zależna od przywozu, w szczególności z jednego państwa trzeciego.

Na podstawie tych kryteriów wskazano osiem grup technologii neutralnych emisyjnie. Ponadto odpowiednie grupy technologii neutralnych emisyjnie odnoszą się nie tylko do końcowych produktów lub zespołów technologicznych, ale również do głównych komponentów na rynku wyższego szczebla, które stanowią centralny element odpowiednich technologii (np. wlewki, płytki i ogniwa słoneczne do modułów fotowoltaicznych; gondole, wieże i łopaty turbin wiatrowych itp.).

---

[27] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1).

[28] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

2023/0081 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji produktów technologii neutralnych emisyjnie (akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[29],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[30],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unia zobowiązała się do przyspieszenia dekarbonizacji swojej gospodarki i ambitnego wdrożenia odnawialnych źródeł energii w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej, czyli zerowej emisji netto (emisje po odliczeniu pochłaniania) do 2050 r. Cel ten jest centralnym elementem Europejskiego Zielonego Ładu i zaktualizowanej strategii przemysłowej UE, a także jest zgodny z zobowiązaniem Unii do globalnych działań w dziedzinie klimatu określonych w porozumieniu paryskim[31]. Aby osiągnąć cel neutralności klimatycznej, w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119[32] ustanowiono wiążący unijny cel klimatyczny polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r. Proponowany pakiet „Gotowi na 55”[33] ma na celu osiągnięcie unijnego celu klimatycznego na 2030 r. oraz przegląd i aktualizację przepisów Unii w tym zakresie.

---

29 Dz.U. C […] z […], s. […].

30 Dz.U. C […] z […], s. […].

31 Decyzja Rady (UE) 2016/1841 z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

32 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

33 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: „Gotowi na 55”: osiągnięcie unijnego celu klimatycznego na 2030 r. w drodze do neutralności klimatycznej, COM(2021) 550 z 14.7.2021.

(2) Jednolity rynek zapewnia odpowiednie środowisko umożliwiające dostęp – w odpowiedniej skali i odpowiednim tempie – do technologii niezbędnych do osiągnięcia ambitnych celów klimatycznych Unii. Biorąc pod uwagę złożony i transgraniczny charakter technologii neutralnych emisyjnie, nieskoordynowane działania krajowe służące zapewnieniu dostępu do tych technologii z dużym prawdopodobieństwem mogą spowodować zakłócenie konkurencji i fragmentację jednolitego rynku. W związku z tym, aby zagwarantować funkcjonowanie jednolitego rynku, konieczne jest utworzenie wspólnych unijnych ram prawnych w dziedzinie technologii neutralnych emisyjnie, które to ramy pozwolą wspólnie stawić czoła temu istotnemu wyzwaniu dzięki zwiększeniu odporności Unii i bezpieczeństwa dostaw energii w UE.

(3) W odniesieniu do aspektów zewnętrznych, w szczególności w odniesieniu do rynków wschodzących i rozwijających się gospodarek, UE będzie dążyć do nawiązywania partnerstw korzystnych dla wszystkich w ramach strategii Global Gateway, które przyczyniają się do dywersyfikacji łańcucha dostaw surowców, a także wspomagają dążenia krajów partnerskich do przeprowadzenia dwojakiej transformacji i wypracowania lokalnej wartości dodanej.

(4) Aby wypełnić te zobowiązania, Unia musi przyspieszyć tempo przejścia na czystą energię, w szczególności przez zwiększenie efektywności energetycznej i udziału odnawialnych źródeł energii. Przyczyni się to do osiągnięcia celów UE określonych w Planie działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych na 2030 r., polegających na zapewnieniu wskaźnika zatrudnienia na poziomie co najmniej 78 % oraz zwiększeniu udziału osób dorosłych w szkoleniach do co najmniej 60 %. Pozwoli to również zapewnić, aby przejście na zieloną gospodarkę odbyło się w sposób sprawiedliwy i równy[34].

(5) Wyższe ceny energii po nieuzasadnionej i bezprawnej agresji wojskowej Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy dały silny bodziec do zwiększenia tempa wdrażania Europejskiego Zielonego Ładu i wzmocnienia odporności unii energetycznej przez przyspieszenie przejścia na czystą energię i uniezależnienie od paliw kopalnych wywożonych z Federacji Rosyjskiej. Kluczową rolę w reagowaniu na trudności i zakłócenia na światowym rynku energii spowodowane inwazją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę odgrywa plan REPowerEU[35]. Plan ten ma na celu przyspieszenie transformacji energetycznej w Unii Europejskiej, aby zmniejszyć zużycie gazu i energii elektrycznej w Unii oraz pobudzić inwestycje we wdrażanie energooszczędnych i niskoemisyjnych rozwiązań. W planie wyznaczono między innymi cele polegające na podwojeniu mocy fotowoltaicznych do 2025 r. i zainstalowaniu 600 GW mocy fotowoltaicznej do 2030 r.; podwojenie wskaźnika wdrożenia pomp ciepła; 10 mln ton wewnętrznej produkcji wodoru odnawialnego do 2030 r. oraz znaczne zwiększenie produkcji biometanu. Jak również określono w planie, osiągnięcie celów REPowerEU będzie wymagało zdywersyfikowania dostaw urządzeń wykorzystujących energię niskoemisyjną oraz surowców krytycznych, zmniejszenia zależności sektorowych, przezwyciężenia wąskich gardeł w łańcuchu dostaw oraz zwiększenia unijnych zdolności produkcyjnych w zakresie

---

34 Zalecenie Rady w sprawie zapewnienia sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej, przyjęte w dniu 16 czerwca 2022 r. w ramach pakietu „Gotowi na 55”.

35 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan REPowerEU, COM(2022) 230 final z 18.5.2022.

czystych technologii energetycznych. W ramach starań na rzecz zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w produkcji energii elektrycznej, przemyśle, budownictwie i transporcie Komisja proponuje zwiększenie celu określonego w dyrektywie w sprawie energii odnawialnej do 45 % do 2030 r. oraz zwiększenie wartości docelowej określonej w dyrektywie w sprawie efektywności energetycznej do 13 %. Spowodowałoby to zwiększenie całkowitych zdolności produkcji energii odnawialnej do 1 236 GW do 2030 r. w porównaniu z 1 067 GW do 2030 r. przewidzianymi we wniosku z 2021 r., a także oznaczałoby większe zapotrzebowanie na magazynowanie z wykorzystaniem baterii w celu radzenia sobie ze zmienną wydajnością sieci elektroenergetycznej. Podobnie strategie polityczne związane z obniżeniem emisyjności sektora drogowego, takie jak rozporządzenie (UE) 2019/631 i rozporządzenie (UE) 2019/1242, będą silnymi czynnikami napędzającymi dalszą elektryfikację sektora transportu drogowego, a tym samym wzrost popytu na baterie.

(6) Transformacja w kierunku neutralności emisyjnej już teraz powoduje ogromne zmiany w przemyśle, gospodarce i geopolityce na całym świecie, które w miarę postępów w realizacji globalnych działań na rzecz obniżenia emisyjności będą coraz bardziej widoczne. Dążenie do neutralności emisyjnej wiąże się z dużymi możliwościami rozwoju unijnego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie, z wykorzystaniem siły jednolitego rynku, dzięki wspieraniu inwestycji w technologie energii odnawialnej, technologie magazynowania energii elektrycznej i akumulacji ciepła, technologie pomp ciepła, technologie sieciowe, odnawialne paliwa transportowe pochodzenia niebiologicznego, elektrolizery i ogniwa paliwowe, syntezę jądrową, małe reaktory modułowe i powiązane paliwa najwyższej klasy, technologie wychwytywania, składowania i utylizacji dwutlenku węgla oraz związane z nimi technologie zapewniające efektywność energetyczną i ich łańcuchy dostaw, umożliwiające obniżenie emisyjności naszych sektorów gospodarki, od dostaw energii po transport, budynki i przemysł. Silny przemysł technologii neutralnych emisyjnie w Unii Europejskiej może znacząco pomóc w skutecznym osiągnięciu celów Unii w dziedzinie klimatu i energii, a także we wspieraniu innych celów Zielonego Ładu, przy jednoczesnym tworzeniu miejsc pracy i pobudzaniu wzrostu gospodarczego.

(7) Aby osiągnąć cele w dziedzinie klimatu i energii na 2030 r., należy nadać priorytet efektywności energetycznej. Najtańszym, najbezpieczniejszym i najczystszym sposobem osiągnięcia tych celów jest oszczędzanie energii. Zasada „efektywność energetyczna przede wszystkim” jest ogólną zasadą polityki energetycznej UE i jest ważna w jej praktycznych zastosowaniach zarówno w decyzjach politycznych, jak i inwestycyjnych. W związku z tym konieczne jest zwiększenie zdolności produkcji Unii w zakresie technologii efektywnych energetycznie, takich jak technologie pomp ciepła i technologie inteligentnych sieci energetycznych, które pomagają UE ograniczyć i kontrolować zużycie energii.

(8) Unijne cele w zakresie obniżenia emisyjności, bezpieczeństwa dostaw energii, cyfryzacji systemu energetycznego i elektryfikacji popytu, na przykład w odniesieniu do mobilności i potrzeby utworzenia punktów szybkiego ładowania, wymagają ogromnej rozbudowy sieci elektroenergetycznych w Unii Europejskiej, zarówno na poziomie przesyłu, jak i dystrybucji. Na poziomie przesyłu do podłączenia energii z morskich źródeł odnawialnych potrzebne są linie wysokiego napięcia prądu stałego (HVDC), natomiast na poziomie dystrybucji łączenie dostawców energii elektrycznej i zarządzanie elastycznością po stronie popytu wymaga inwestycji w innowacyjne technologie sieciowe, takie jak inteligentne ładowanie pojazdów elektrycznych, automatyzacja efektywności energetycznej budynków i przemysłu oraz sterowniki

cyfrowe, zaawansowana infrastruktura pomiarowa i systemy zarządzania energią w domach. Aby można było zapewnić elastyczność, inteligentne ładowanie i inteligentne budynki, sieć elektroenergetyczna musi współdziałać z wieloma podmiotami lub urządzeniami w oparciu o szczegółowy poziom obserwowalności, a tym samym dostępność danych, a inteligentne sieci elektroenergetyczne powinny umożliwiać odpowiedź odbioru ze strony konsumentów i zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Przyłączenie technologii neutralnych emisyjnie do sieci Unii Europejskiej wymaga znacznego zwiększenia zdolności produkcyjnych sieci elektroenergetycznych na obszarach takich jak morskie i lądowe kable przyłączeniowe, podstacje i transformatory.

(9) Konieczne są dodatkowe działania polityczne w celu wsparcia tych technologii, które są dostępne na rynku i charakteryzują się dużym potencjałem szybkiego wzrostu, co pomoże osiągnąć unijne cele klimatyczne na 2030 r., poprawić bezpieczeństwo dostaw energii na potrzeby technologii neutralnych emisyjnie i ich łańcuchów dostaw oraz chronić lub wzmocnić ogólną odporność i konkurencyjność systemu energetycznego Unii. Obejmuje to dostęp do bezpiecznego i zrównoważonego źródła paliw najwyższej klasy, jak opisano w motywie 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/1214.

(10) Aby osiągnąć cele na 2030 r., należy położyć szczególny nacisk na niektóre technologie neutralne emisyjnie, również ze względu na ich znaczący wkład w dążenie do osiągnięcia zerowych emisji netto do 2050 r. Technologie te obejmują technologię fotowoltaiczną i technologię słonecznej energii cieplnej, technologią lądowej i morskiej energii odnawialnej, technologię baterii/magazynowania energii, technologię pomp ciepła i energii geotermalnej, elektrolizery i ogniwa paliwowe, zrównoważony biogaz/biometan, technologie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla oraz technologie sieciowe. Technologie te odgrywają kluczową rolę w otwartej strategicznej autonomii Unii, ponieważ zapewniają obywatelom dostęp do czystej, przystępnej cenowo i bezpiecznej energii. Biorąc pod uwagę ich rolę, należy przewidzieć jeszcze szybsze procedury wydawania pozwoleń w odniesieniu do tych technologii oraz możliwość nadania im statusu technologii o najwyższym możliwym znaczeniu krajowym na podstawie prawa krajowego, a także zapewnić dodatkowe wsparcie w celu przyciągnięcia inwestycji.

(11) Aby zapewnić odporność przyszłego systemu energetycznego Unii, należy zapewnić zwiększenie skali w całym łańcuchu dostaw przedmiotowych technologii, przy zachowaniu pełnej komplementarności z aktem w sprawie surowców krytycznych.

(12) W 2020 r. Komisja Europejska przyjęła strategię UE dotyczącą integracji systemu energetycznego. Przedstawiono w niej wizję przyspieszenia przejścia na bardziej zintegrowany system energetyczny, który wspiera gospodarkę neutralną dla klimatu przy najniższych kosztach w poszczególnych sektorach. Obejmuje ona trzy uzupełniające się i wzajemnie się wspierające pojęcia. Przede wszystkim systemu energetycznego o bardziej zamkniętym obiegu, którego głównym filarem byłaby efektywność energetyczna. Druga kwestia to szerzej zakrojona bezpośrednia elektryfikacja sektorów zastosowań końcowych. Trzeci element stanowi stosowanie paliw odnawialnych i niskoemisyjnych, w tym wodoru, do zastosowań końcowych, w których bezpośrednie ogrzewanie lub elektryfikacja nie są możliwe, nie są efektywne lub więcej kosztują. Kwestie związane z integracją systemu energetycznego odnoszą się do rozwiązań służących pełnemu włączeniu całej energii elektrycznej wytwarzanej przez instalacje energii ze źródeł odnawialnych do szerszego systemu energetycznego. Oznacza to na przykład przyjęcie rozwiązań technicznych

umożliwiających integrację nadwyżek energii elektrycznej wytwarzanej przez instalacje energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w tym przez magazynowanie jej w różnych formach i zarządzanie popytem.

(13) Przeszkodą w opracowywaniu rozwiązań w zakresie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla dla przemysłu jest nieskuteczna koordynacja. Z jednej strony choć zachęty dotyczące opłat za emisję CO_2 zapewnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji są coraz większe, kiedy przedstawiciele przemysłu decydują się zainwestować w wychwytywanie emisji CO_2, co zapewnia opłacalność ekonomiczną takich inwestycji, są narażeni poważne ryzyko, że nie będą mogli uzyskać dostępu do dopuszczonego miejsca składowania geologicznego. Z drugiej strony inwestorzy zainteresowani pierwszymi składowiskami CO_2 muszą ponosić koszty początkowe związane z identyfikacją, otwieraniem i oceną jeszcze przed złożeniem wniosku o pozwolenie na składowanie. Przejrzystość w zakresie potencjalnej zdolności składowania CO_2 pod względem geologicznej przydatności odpowiednich obszarów oraz istniejących danych geologicznych, w szczególności pozyskanych w ramach poszukiwania miejsc wydobycia węglowodoru, może pomóc podmiotom gospodarczym w planowaniu ich inwestycji. Państwa członkowskie powinny podawać takie dane do wiadomości publicznej i w perspektywie przyszłościowej regularnie składać sprawozdania z postępów w zakresie otwierania składowisk CO_2 oraz odpowiadających im potrzeb w zakresie mocy zatłaczania i zdolności składowania, jak wspomniano powyżej, aby wspólnie osiągnąć ogólnounijny cel dotyczący mocy zatłaczania CO_2.

(14) Kluczowym wąskim gardłem dla inwestycji w wychwytywanie dwutlenku węgla, które są obecnie coraz bardziej opłacalne ekonomicznie, jest dostępność działających składowisk CO_2 w Europie, stanowiących podstawę zachęt przewidzianych w dyrektywie 2003/87/WE. Aby wdrożyć tę technologię na większą skalę i zwiększyć swoje wiodące zdolności produkcji, UE musi stworzyć przyszłościową bazę trwałych geologicznych składowisk CO_2 dopuszczonych zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE[36]. Dzięki określeniu unijnego celu dotyczącego zapewnienia 50 mln ton rocznej operacyjnej mocy zatłaczania CO_2 do 2030 r., zgodnie z oczekiwanymi potrzebnymi mocami w 2030 r., odpowiednie sektory mogą koordynować swoje inwestycje w europejski łańcuch wartości w zakresie neutralnego emisyjnie transportu i składowania CO_2, który przemysł może wykorzystać do obniżenia emisyjności swojej działalności. To wstępne wdrożenie przyczyni się również do dalszego składowania CO_2 w perspektywie do roku 2050. Zgodnie z szacunkami Komisji, aby osiągnąć cel zerowych emisji netto, w tym w odniesieniu do pochłaniania dwutlenku węgla, konieczne może być wychwytywanie w Unii do 550 mln ton CO_2 rocznie do 2050 r.[37] Ta początkowa zdolność składowania na skalę przemysłową ograniczy ryzyko związane z inwestowaniem w wychwytywanie emisji CO_2, co będzie ważnym narzędziem osiągnięcia neutralności klimatycznej. Po włączeniu niniejszego rozporządzenia do Porozumienia EOG unijny cel dotyczący zapewnienia 50 mln ton

---

36 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114).

37 Szczegółowa analiza uzupełniająca komunikat Komisji COM(2018) 773: Czysta planeta dla wszystkich. Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki.

rocznej operacyjnej mocy zatłaczania CO_2 do 2030 r. zostanie odpowiednio dostosowany.

(15) Dzięki uznaniu składowisk CO_2, które przyczyniają się do osiągnięcia unijnego celu na 2030 r., za strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie można przyspieszyć i ułatwić otwieranie składowisk CO_2, a rosnący popyt przemysłowy na składowiska można ukierunkować na najbardziej opłacalne składowiska. Zbliża się koniec okresu użytkowania coraz większej liczby wyczerpujących się złóż gazu i pól naftowych, które można by przekształcić w bezpieczne składowiska CO_2. Ponadto przemysł naftowy i gazowniczy potwierdził swoją gotowość do rozpoczęcia transformacji energetycznej, a przy tym posiada aktywa, umiejętności i wiedzę potrzebne do poszukiwania i otwierania dodatkowych składowisk. Aby osiągnąć unijny cel dotyczący zapewnienia 50 mln ton rocznej operacyjnej mocy zatłaczania CO_2 do 2030 r., sektor ten musi skumulować swój wkład, aby zapewnić dostępność wychwytywania i składowania dwutlenku węgla jako rozwiązania klimatycznego, jeszcze zanim rozwinie się popyt. W celu zapewnienia terminowego, ogólnounijnego i opłacalnego otwierania składowisk CO_2 zgodnie z unijnym celem dotyczącym mocy zatłaczania, licencjobiorcy w zakresie produkcji ropy naftowej i gazu w UE powinni przyczyniać się do osiągnięcia tego celu proporcjonalnie do swoich zdolności produkcji ropy naftowej i gazu, zapewniając jednocześnie elastyczność pod względem współpracy i uwzględniania innych wkładów osób trzecich.

(16) Unia pomogła zbudować światowy system gospodarczy, którego podstawą jest otwarty i oparty na zasadach handel, dąży do przestrzegania i rozwijania norm zrównoważonego rozwoju społecznego i środowiskowego, a także w pełni angażuje się we wspieranie tych wartości.

(17) Aby rozwiązać problemy związane z bezpieczeństwem dostaw energii i przyczynić się do wsparcia odporności systemu energetycznego Unii oraz działań na rzecz obniżenia emisyjności i modernizacji, należy zwiększyć zdolność produkcji technologii neutralnych emisyjnie w Unii. Unijni producenci technologii fotowoltaicznych muszą zwiększyć swoją przewagę konkurencyjną i poprawić perspektywy bezpieczeństwa dostaw energii przez dążenie do osiągnięcia do 2030 r. co najmniej 30 gigawatów operacyjnych mocy produkcyjnych energii fotowoltaicznej w całym łańcuchu wartości fotowoltaiki, zgodnie z celami określonymi w ramach europejskiego sojuszu na rzecz przemysłu fotowoltaicznego, wspieranego w strategii UE na rzecz energii słonecznej[38]. Unijni producenci technologii wiatrowych i technologii pomp ciepła muszą umocnić swoją przewagę konkurencyjną oraz utrzymać lub zwiększyć swój obecny udział w rynku w ciągu tego dziesięciolecia, zgodnie z unijnymi prognozami dotyczącymi wdrażania technologii, które spełniają unijne cele w dziedzinie energii i klimatu na 2030 r.[39] Przekłada się to na unijne zdolności produkcji wynoszące w 2030 r. co najmniej 36 GW w przypadku energii wiatrowej i co najmniej 31 GW

[38] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Strategia UE na rzecz energii słonecznej, SWD(2022) 148 final z 18.5.2022.

[39] Zgodnie z celami REPowerEU określonymi w planie REPowerEU, COM(2022) 230 final, oraz z dokumentem roboczym służb Komisji – Implementing the Repower EU Action Plan: Investment Needs, Hydrogen Accelerator and achieving the Bio-Methane Targets [Realizacja planu działania Repower EU: potrzeby inwestycyjne, przyspieszenie wykorzystania wodoru i osiągnięcie celów związanych z biometanem], towarzyszącym dokumentowi: Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Plan REPowerEU", COM(2022) 230 final z 18.5.2022.

w przypadku pomp ciepła. Unijni producenci baterii i elektrolizerów muszą umocnić swoją pozycję lidera technologicznego i aktywnie przyczyniać się do kształtowania tych rynków. W przypadku technologii baterii oznacza to wkład w realizację celów europejskiego sojuszu na rzecz baterii i dążenie do zaspokojenia w niemal 90 % rocznego popytu w Unii na baterie przez unijnych producentów baterii, co przełożyłoby się na unijną zdolność produkcji na poziomie co najmniej 550 GWh w 2030 r. W odniesieniu do unijnych producentów elektrolizerów w planie REPowerEU przewiduje się 10 mln ton wewnętrznej produkcji wodoru odnawialnego i kolejne 10 mln ton importowanego wodoru odnawialnego do 2030 r. Aby zagwarantować, że przywództwo technologiczne UE przełoży się na przywództwo handlowe, wspierane we wspólnej deklaracji w sprawie elektrolizerów podpisanej przez Komisję i europejski sojusz na rzecz czystego wodoru, unijni producenci elektrolizerów powinni dalej zwiększać swoje zdolności, tak aby ogólna moc zainstalowanych elektrolizerów osiągnęła poziom co najmniej 100 GW energii wodoru do 2030 r.

(18) Biorąc pod uwagę te cele łącznie, przy jednoczesnym uwzględnieniu faktu, że w przypadku niektórych elementów łańcucha dostaw (takich jak falowniki, a także ogniwa słoneczne, płytki i wlewki fotowoltaiczne lub katody i anody do baterii) zdolność produkcji Unii jest niska, w przypadku rocznej unijnej zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie należy dążyć do osiągnięcia lub zbliżenia się do ogólnego rocznego referencyjnego poziomu produkcji wynoszącego co najmniej 40 % rocznych potrzeb w zakresie wdrażania do 2030 r. w odniesieniu do technologii wymienionych w załączniku.

(19) Zwiększenie zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie w Unii Europejskiej ułatwi również globalne dostawy technologii neutralnych emisyjnie oraz przejście na czyste źródła energii na całym świecie.

(20) Jednocześnie produkty technologii neutralnych emisyjnie przyczynią się do zwiększenia odporności Unii i bezpieczeństwa dostaw czystej energii. Bezpieczne dostawy czystej energii są warunkiem koniecznym rozwoju gospodarczego, a także porządku i bezpieczeństwa publicznego. Produkty technologii neutralnych emisyjnie przyniosą również korzyści innym strategicznie ważnym sektorom gospodarki, takim jak rolnictwo i produkcja żywności, dzięki zapewnieniu dostępu do czystej energii i maszyn po konkurencyjnych cenach, co przyczyni się w sposób zrównoważony do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego UE i coraz większego rynku zbytu dla zamienników opartych na biotechnologii dzięki gospodarce o obiegu zamkniętym. W ten sam sposób realizacja ambitnych celów klimatycznych Unii przełoży się zarówno na wzrost gospodarczy, jak i na dobrostan społeczny.

(21) Aby utrzymać konkurencyjność i zmniejszyć obecne strategiczne zależności od przywozu kluczowych produktów technologii neutralnych emisyjnie i ich łańcuchów dostaw, a jednocześnie unikać tworzenia nowych zależności w tym względzie, Unia musi stale wzmacniać swoją bazę przemysłową technologii neutralnych emisyjnie oraz stać się bardziej konkurencyjna i przyjazna dla innowacji. Unia musi umożliwić szybszy, prostszy i bardziej przewidywalny rozwój zdolności produkcji.

(22) W czerwcu 2023 r. państwa członkowskie powinny przedłożyć zaktualizowane projekty swoich krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030[40]. Jak podkreślono w wytycznych Komisji dla państw członkowskich dotyczących aktualizacji krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030[41], w zaktualizowanych planach należy opisać cele i polityki państw członkowskich mające na celu ułatwienie wytwarzania na większą skalę dostępnych na rynku energooszczędnych i niskoemisyjnych technologii, urządzeń i kluczowych komponentów na ich terytorium. Należy w nich także opisać cele i polityki państw członkowskich, które mają pomóc w osiągnięciu tego celu poprzez działania na rzecz dywersyfikacji w państwach trzecich oraz które mają umożliwić ich sektorom wychwytywanie i stałe przechowywanie emisji CO_2 w miejscach geologicznego składowania.

(23) Ponadto w komunikacie w sprawie Planu przemysłowego Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej[42] określono kompleksowe podejście do wspierania rozwoju czystych technologii energetycznych oparte na czterech filarach. Pierwszy filar ma na celu utworzenie otoczenia regulacyjnego, które uprości i przyspieszy procedury wydawania pozwoleń w odniesieniu do nowych miejsc produkcji i montażu technologii neutralnych emisyjnie oraz ułatwi zwiększenie skali unijnego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. Drugim filarem planu jest pobudzenie inwestycji w produkcję technologii neutralnych emisyjnie oraz finansowania tej produkcji dzięki zmienionym tymczasowym ramom pomocy państwa w sytuacjach kryzysowych i w okresie transformacji przyjętym w marcu 2023 r. oraz utworzeniu Europejskiego Funduszu na rzecz Suwerenności w celu zachowania europejskiej przewagi w zakresie kluczowych i powstających technologii, które są istotne z punktu widzenia transformacji ekologicznej i cyfrowej. Trzeci filar dotyczy rozwijania umiejętności potrzebnych do przeprowadzenia transformacji i zwiększenia liczby wykwalifikowanych pracowników w sektorze czystych technologii energetycznych. Czwarty filar koncentruje się na handlu i dywersyfikacji łańcucha dostaw surowców krytycznych. Obejmuje to ustanowienie Klubu Surowców Krytycznych, współpracę z partnerami o podobnych poglądach w celu wspólnego wzmocnienia łańcuchów dostaw i odchodzenia od pojedynczych dostawców nakładów o kluczowym znaczeniu.

(24) W ramach pierwszego filaru Unia powinna opracować i utrzymać bazę przemysłową na potrzeby dostarczania rozwiązań w zakresie technologii neutralnych emisyjnie w celu zabezpieczenia dostaw energii, a jednocześnie realizować swoje ambitne cele w zakresie neutralności klimatycznej. Aby wesprzeć realizację tego celu i uniknąć zależności w odniesieniu do dostaw technologii neutralnych emisyjnie, które to zależności mogłyby opóźnić unijne działania na rzecz redukcji emisji gazów cieplarnianych lub zagrozić bezpieczeństwu dostaw energii, w niniejszym rozporządzeniu należy określić przepisy mające na celu wspieranie popytu na zrównoważone i odporne technologie neutralne emisyjnie.

---

40 Państwa członkowskie muszą zaktualizować swoje krajowe plany na lata 2021–2030 do czerwca 2023 r. (projekty planów) i do czerwca 2024 r. (plany ostateczne). Zob. art. 14 oraz wymogi zawarte w rozdziale 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999 i załączniku I do tego rozporządzenia.

41 Zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych dla państw członkowskich dotyczących aktualizacji krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030, 2022/C 495/02 (Dz.U. C 495 z 29.12.2022, s. 24).

42 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan przemysłowy Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej, COM(2023) 62 final z 1.2.2023.

(25) Dyrektywy 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE umożliwiają już instytucjom zamawiającym i podmiotom udzielającym zamówień w drodze postępowań o udzielenie zamówienia publicznego opieranie się nie tylko na cenie lub kosztach, ale też na dodatkowych kryteriach służących określeniu oferty najkorzystniejszej ekonomicznie. Takie kryteria dotyczą na przykład jakości oferty, w tym jej cech społecznych, środowiskowych i innowacyjnych. Przy udzielaniu zamówień na technologię neutralną emisyjnie w drodze zamówień publicznych instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny należycie ocenić wkład ofert w zapewnianie zrównoważoności i odporności w odniesieniu do szeregu kryteriów związanych ze zrównoważeniem środowiskowym, innowacyjnością, integracją systemu i odpornością oferty.

(26) Kryteria zrównoważonego rozwoju społecznego mogą być już stosowane na podstawie obowiązujących przepisów i mogą obejmować warunki pracy i rokowania zbiorowe zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych, zgodnie z art. 30 ust. 3 dyrektywy 2014/23/UE, art. 18 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE i art. 36 ust. 2 dyrektywy 2014/25/UE. Instytucje zamawiające powinny przyczyniać się do zrównoważonego rozwoju społecznego przez przyjmowanie stosownych środków służących zapewnieniu, by przy realizacji zamówień publicznych wykonawcy przestrzegali mających zastosowanie obowiązków w dziedzinie prawa socjalnego i prawa pracy, ustanowionych w prawie Unii, prawie krajowym, układach zbiorowych lub w przepisach międzynarodowego prawa ochrony środowiska, międzynarodowego prawa socjalnego i międzynarodowego prawa pracy wymienionych w załączniku X do dyrektywy 2014/23/UE, załączniku X do dyrektywy 2014/24/UE i załączniku XIV do dyrektywy 2014/25/UE[43].

(27) Bez uszczerbku dla przepisów Unii mających zastosowanie do konkretnej technologii, w tym przepisów wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów[44] oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie baterii i zużytych baterii[45], oraz o ile w tych wnioskach nie wskazano inaczej, przy ocenie zrównoważenia środowiskowego rozwiązań neutralnych emisyjnie zakupionych na podstawie niniejszego rozporządzenia instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą uwzględnić różne elementy mające wpływ na klimat i środowisko. Mogą one obejmować na przykład trwałość i niezawodność rozwiązania; łatwość naprawy i konserwacji; łatwość ulepszenia i odnowienia; łatwość i jakość recyklingu; stosowanie substancji; zużycie energii, wody i innych zasobów na co najmniej jednym etapie cyklu życia produktu; masę i objętość produktu i jego opakowania; wykorzystanie użytych części; ilość, charakterystykę i dostępność materiałów zużywalnych koniecznych do właściwego użytkowania i prawidłowej konserwacji; ślad środowiskowy produktu i jego wpływ na środowisko w całym cyklu życia; ślad węglowy produktu; uwalnianie mikrodrobin plastiku; emisje do powietrza, wody lub gleby uwalniane na co najmniej

---

43 Zawiadomienie Komisji „Kwestie społeczne w zakupach – przewodnik dotyczący uwzględniania kwestii społecznych w zamówieniach publicznych (wydanie drugie)", C(2021) 3573 final.

44 Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów i uchylającego dyrektywę 2009/125/WE, COM(2022) 142 final z 30.3.2022.

45 Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie baterii i zużytych baterii, uchylającego dyrektywę 2006/66/WE i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020, COM(2020) 798 final z 10.12.2020.

jednym etapie cyklu życia produktu; ilość wytwarzanych odpadów; warunki użytkowania.

(28) Do celów uwzględnienia w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego potrzeby dywersyfikacji źródeł dostaw technologii neutralnych emisyjnie w celu odejścia od pojedynczych źródeł dostaw w rozumieniu art. 19 ust. 2 oraz bez uszczerbku dla międzynarodowych zobowiązań Unii dostawy należy co najmniej uznać za niewystarczająco zdywersyfikowane w przypadku, gdy jedno źródło zapewnia dostawy zaspokajające ponad 65 % popytu na konkretną technologię neutralną emisyjnie w Unii.

(29) Do celów ustanawiania systemów korzyści dla gospodarstw domowych lub konsumentów, które zachęcają do nabywania produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie, oraz bez uszczerbku dla międzynarodowych zobowiązań Unii dostawy należy uznać za niewystarczająco zdywersyfikowane w przypadku, gdy jedno źródło zapewnia dostawy zaspokajające ponad 65 % całkowitego popytu na konkretną technologię neutralną emisyjnie w Unii. Aby zapewnić spójne stosowanie, Komisja powinna co roku, począwszy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, publikować wykaz informacji dotyczących rozmieszczenia miejsc pochodzenia produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie, które należą do tej kategorii, w podziale na udział dostaw unijnych pochodzących z różnych źródeł w ostatnim roku, dla którego dostępne są dane.

(30) Decyzją Rady 2014/115/UE zatwierdzono w szczególności zmianę Porozumienia w sprawie zamówień rządowych zawartego w ramach Światowej Organizacji Handlu („Porozumienie GPA”)[46]. Celem Porozumienia GPA jest ustanowienie wielostronnych ram zrównoważonych praw i obowiązków w zakresie zamówień publicznych z myślą o osiągnięciu liberalizacji i rozwoju światowego handlu. W przypadku zamówień objętych dodatkiem I Unii Europejskiej do Porozumienia GPA, jak również innymi odpowiednimi umowami międzynarodowymi, którymi związana jest Unia, w tym umowami o wolnym handlu oraz art. III:8 lit. a) Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 w odniesieniu do zamówień agencji rządowych dotyczących produktów nabywanych w celu ich komercyjnej odsprzedaży lub w celu ich wykorzystania do produkcji towarów przeznaczonych do komercyjnej sprzedaży, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające nie powinny stosować wymogów art. 19 ust. 1 lit. d) do podmiotów gospodarczych z państw będących źródłami dostaw, które są sygnatariuszami tych umów i porozumień.

(31) Stosowanie przepisów dotyczących odporności w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego określonych w art. 19 powinno pozostawać bez uszczerbku dla stosowania art. 25 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE[47] oraz art. 43 i 85 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE[48], zgodnie

---

46 Decyzja Rady 2014/115/UE z dnia 2 grudnia 2013 r. dotycząca zawarcia Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych (Dz.U. L 68 z 7.3.2014, s. 1).

47 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

48 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

z wytycznymi Komisji z 2019 r.[49] Podobnie do robót budowlanych, dostaw i usług objętych art. 19 powinny nadal mieć zastosowanie przepisy dotyczące zamówień publicznych, w tym przepisy art. 67 ust. 4 dyrektywy 2014/24/UE oraz wszelkie środki wykonawcze wynikające z wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego ramy ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla zrównoważonych produktów.

(32) Waga kryteriów dotyczących wkładu oferty w zrównoważoność i odporność w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego pozostaje bez uszczerbku dla możliwości ustalenia przez instytucje zamawiające i podmioty zamawiające wyższego progu w odniesieniu do kryteriów związanych ze zrównoważeniem środowiskowym i innowacjami, zgodnie z art. 41 ust. 3 i motywem 64 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE[50], art. 67 ust. 5 dyrektywy 2014/24/UE i art. 82 ust. 5 dyrektywy 2014/25/UE.

(33) W celu ograniczenia obciążenia administracyjnego wynikającego z konieczności uwzględnienia kryteriów dotyczących wkładu oferty w zrównoważoność i odporność, w szczególności w przypadku mniejszych nabywców publicznych i zamówień o niższej wartości, które nie mają istotnego wpływu na rynek, stosowanie odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia należy odroczyć o dwa lata w przypadku nabywców publicznych niebędących centralnymi jednostkami zakupującymi oraz w przypadku zamówień o wartości poniżej 25 mln EUR.

(34) Do celów stosowania przepisów dotyczących zamówień publicznych zgodnie z art. 19, w przypadku gdy produkt jest objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369[51], instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające powinny nabywać wyłącznie te produkty, które są zgodne z obowiązkiem określonym w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia.

(35) Gospodarstwa domowe i konsumenci końcowi stanowią istotną część popytu Unii na produkty końcowe technologii neutralnych emisyjnie, a systemy wsparcia publicznego zachęcające gospodarstwa domowe do zakupu takich produktów, w szczególności skierowane do gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji o niskich dochodach i niższych dochodach na poziomie klasy średniej, są ważnymi narzędziami przyspieszającymi przejście na zieloną gospodarkę. W ramach inicjatywy na rzecz dachowych paneli słonecznych zapowiedzianej w strategii UE na rzecz energii słonecznej[52] państwa członkowskie powinny na przykład ustanowić krajowe programy wspierające masowe zastosowanie energii słonecznej na dachach budynków. W planie REPowerEU Komisja wezwała państwa członkowskie do pełnego wykorzystania środków wspierających, które zachęcają do przestawienia się na pompy ciepła .Takie systemy wsparcia ustanowione na szczeblu krajowym przez państwa członkowskie lub na szczeblu lokalnym przez władze lokalne lub regionalne powinny

---

49 Komunikat Komisji: Wytyczne dotyczące udziału oferentów z państw trzecich w unijnym rynku zamówień publicznych oraz wprowadzania na ten rynek towarów z państw trzecich, C(2019) 5494 final z 24.7.2019.

50 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

51 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1).

52 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Strategia UE na rzecz energii słonecznej, COM(2022) 221 final z 18.5.2022.

również przyczyniać się do poprawy zrównoważoności i odporności unijnych technologii neutralnych emisyjnie. Organy publiczne powinny na przykład zapewnić beneficjentom wyższe rekompensaty finansowe z tytułu nabywania produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie, które w większym stopniu przyczynią się do zwiększenia odporności w Unii. Organy publiczne powinny zapewnić, aby ich systemy były otwarte, przejrzyste i niedyskryminacyjne, tak aby przyczyniały się one do wzrostu popytu na produkty technologii neutralnych emisyjnie w Unii. Organy publiczne powinny również ograniczyć dodatkową rekompensatę finansową za takie produkty, aby nie spowalniać wdrażania technologii neutralnych emisyjnie w Unii. W celu zwiększenia skuteczności takich systemów państwa członkowskie powinny zapewnić łatwy dostęp do informacji zarówno dla konsumentów, jak i dla producentów technologii neutralnych emisyjnie na ogólnodostępnej stronie internetowej. Wykorzystanie przez organy publiczne aspektu wkładu w zrównoważoność i odporność w systemach skierowanych do konsumentów lub gospodarstw domowych powinno pozostawać bez uszczerbku dla zasad pomocy państwa i zasad WTO dotyczących subsydiów.

(36) Przy opracowywaniu systemów korzyści dla gospodarstw domowych lub konsumentów, które zachęcają do nabywania produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie wymienionych w załączniku, państwa członkowskie, władze regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego lub związki złożone z co najmniej jednej takiej instytucji lub z co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego powinny gwarantować poszanowanie międzynarodowych zobowiązań Unii, w tym przez zapewnienie, aby takie systemy nie osiągały skali, która będzie stwarzać poważną szkodę dla interesów członków WTO.

(37) Komisja powinna również wspierać państwa członkowskie w opracowywaniu systemów skierowanych do gospodarstw domowych i konsumentów w celu budowania synergii i wymiany najlepszych praktyk. Ważną rolę w przyspieszaniu uwzględniania wkładu w zrównoważoność i odporność przez państwa członkowskie i organy publiczne w ich praktykach w zakresie zamówień publicznych i aukcji powinna również odgrywać Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie. Powinna ona wydawać wytyczne i wskazywać najlepsze praktyki dotyczące sposobu określania wkładu i korzystania z niego, a także podawać konkretne i szczegółowe przykłady.

(38) Aby umożliwić przemysłowi terminowe dostosowanie produkcji, instytucje zamawiające i podmioty zamawiające powinny z wyprzedzeniem informować rynek o swoich szacunkowych potrzebach w zakresie zamówień na produkty technologii neutralnych emisyjnie.

(39) Jak wskazano w komunikacie w sprawie Planu przemysłowego Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej, opublikowanym 1 lutego 2023 r., udział przemysłu Unii w rynku znajduje się pod silną presją ze względu na subsydia w państwach trzecich, które naruszają równe warunki działania. Przekłada się to na potrzebę szybkiej i ambitnej reakcji Unii w zakresie modernizacji jej ram prawnych.

(40) Kluczowe znaczenie dla zapewnienia otwartej strategicznej autonomii Unii oraz dla ustanowienia solidnej bazy produkcyjnej na potrzeby technologii neutralnych emisyjnie i ich łańcuchów dostaw w całej Unii ma dostęp do finansowania. Większość inwestycji niezbędnych do osiągnięcia celów Zielonego Ładu będzie pochodzić

z kapitału prywatnego[53] przyciągniętego obietnicą potencjalnego wzrostu ekosystemu technologii neutralnych emisyjnie. Dobrze funkcjonujące, głębokie i zintegrowane rynki kapitałowe będą zatem miały zasadnicze znaczenie dla pozyskiwania i ukierunkowania funduszy potrzebnych do przejścia na zieloną gospodarkę i do realizacji projektów produkcji neutralnych emisyjnie. W związku z tym, aby UE mogła osiągnąć swoje cele w zakresie neutralności emisyjnej, niezbędne są szybkie postępy w tworzeniu unii rynków kapitałowych. Kluczową rolę w zwiększaniu inwestycji w technologie neutralne emisyjnie odgrywa również program zrównoważonego finansowania (i finansowania mieszanego), który jednocześnie gwarantuje konkurencyjność sektora.

(41) W przypadku, gdy same inwestycje prywatne są niewystarczające, skuteczna realizacja projektów produkcji neutralnych emisyjnie może wymagać wsparcia publicznego w formie pomocy państwa. Pomoc taka musi wywoływać efekt zachęty oraz być konieczna, odpowiednia i proporcjonalna. Istniejące wytyczne w sprawie pomocy państwa, które zostały niedawno poddane gruntownemu przeglądowi zgodnie z celami dwojakiej transformacji, zapewniają szerokie możliwości wspierania inwestycji w projekty objęte zakresem niniejszego rozporządzenia pod pewnymi warunkami. Państwa członkowskie mogą odgrywać ważną rolę w ułatwianiu dostępu do finansowania dla projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie w zakresie usuwania niedoskonałości rynku przez ukierunkowane wsparcie w ramach pomocy państwa. Tymczasowe ramy pomocy państwa w sytuacjach kryzysowych i w okresie transformacji przyjęte 9 marca 2023 r. mają na celu zapewnienie równych warunków działania na rynku wewnętrznym i są ukierunkowane na sektory, w których stwierdzono ryzyko delokalizacji działalności do państw trzecich, oraz proporcjonalne pod względem kwot pomocy. Tymczasowe ramy pomocy państwa w sytuacjach kryzysowych i w okresie transformacji umożliwiłby państwom członkowskim wprowadzenie środków wsparcia nowych inwestycji w zakładach produkcyjnych w określonych, strategicznych sektorach neutralnych emisyjnie, w tym przez oferowanie korzyści podatkowych. Dozwolona kwota pomocy może być modyfikowana z uwzględnieniem wyższych poziomów intensywności pomocy i pułapów kwoty pomocy, jeżeli inwestycja byłaby zlokalizowana na obszarach objętych pomocą, aby przyczynić się do osiągnięcia celu konwergencji między państwami członkowskimi i regionami. Aby zweryfikować, czy istnieje konkretne ryzyko przekierowania inwestycji poza Europejski Obszar Gospodarczy (EOG) oraz ryzyko przeniesienia inwestycji w obrębie EOG, wymagane byłyby odpowiednie warunki. Aby zmobilizować zasoby krajowe w tym celu, państwa członkowskie mogą wykorzystać część dochodów z ETS, które państwa te muszą przeznaczyć na cele związane z klimatem.

(42) Szereg unijnych programów finansowania, takich jak Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, InvestEU, programy polityki spójności lub fundusz innowacyjny, jest również dostępnych w celu finansowania inwestycji w projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie.

---

[53] Dokument roboczy służb Komisji – Identifying Europe's recovery needs [Określenie potrzeb Europy w zakresie odbudowy], towarzyszący dokumentowi: komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację", SWD(2020) 98 final z 27.5.2020.

(43) W drodze zmienionego rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności[54] udostępniono dodatkowe 20 mld EUR bezzwrotnego wsparcia dla państw członkowskich w celu zwiększania efektywności energetycznej i rezygnacji z paliw kopalnych, między innymi przy wykorzystaniu projektów w zakresie unijnego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. Jak wskazano w wytycznych Komisji w sprawie rozdziałów dotyczących REPowerEU[55], zachęca się państwa członkowskie do uwzględnienia w rozdziale dotyczącym REPowerEU ich planów odbudowy i zwiększania odporności środków wspierających inwestycje w produkcję technologii neutralnych emisyjnie i innowacje przemysłowe, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241[56].

(44) InvestEU jest sztandarowym programem UE mającym na celu pobudzenie inwestycji, zwłaszcza w kontekście transformacji ekologicznej i cyfrowej, przez zapewnianie finansowania i pomocy technicznej, na przykład w ramach mechanizmów łączonych. Takie podejście pomaga przyciągnąć dodatkowy kapitał publiczny i prywatny. Ponadto zachęca się państwa członkowskie do wnoszenia wkładu w moduł państw członkowskich w ramach InvestEU w celu wspierania produktów finansowych dostępnych na potrzeby produkcji technologii neutralnych emisyjnie, bez uszczerbku dla mających zastosowanie zasad pomocy państwa.

(45) Państwa członkowskie mogą udzielać wsparcia z programów polityki spójności zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060[57], aby zachęcić do realizacji strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie w regionach słabiej rozwiniętych i regionach w okresie przejściowym za pomocą pakietów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury, inwestycji produkcyjnych w innowacje, zdolności produkcji po stronie MŚP, usługi, szkolenia i środki podnoszenia kwalifikacji, w tym wsparcia na rzecz budowania zdolności organów publicznych i projektodawców. Mające zastosowanie stopy współfinansowania określone w programach mogą wynosić do 85 % w przypadku regionów słabiej rozwiniętych i do 60 % lub 70 % w przypadku regionów w okresie przejściowym, w zależności od danego funduszu i statusu danego regionu, ale państwa członkowskie mogą przekroczyć te pułapy na poziomie konkretnego projektu, jeżeli jest to wykonalne zgodnie z zasadami pomocy państwa. Instrument Wsparcia Technicznego może pomóc państwom członkowskim i regionom w przygotowaniu strategii wzrostu neutralnego emisyjnie, poprawie otoczenia biznesowego, ograniczeniu biurokracji i przyspieszeniu wydawania pozwoleń. Należy

---

54 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435 z dnia 27 lutego 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013, (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1755 oraz dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 63 z 28.2.2023, s. 1).

55 Zawiadomienie Komisji Wytyczne dotyczące planów odbudowy i zwiększania odporności w kontekście REPowerEU 2023/C 80/01 (Dz.U. C 80 z 3.3.2023, s. 1).

56 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

57 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

zachęcać państwa członkowskie do promowania zrównoważoności strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie przez włączenie tych inwestycji do europejskich łańcuchów wartości, w szczególności z wykorzystaniem międzyregionalnych i transgranicznych sieci współpracy.

(46) Fundusz innowacyjny daje również bardzo obiecujące i opłacalne sposoby wspierania zwiększenia produkcji i wdrażania wodoru odnawialnego i innych strategicznych technologii neutralnych emisyjnie w Europie, co umocni suwerenność Europy w zakresie kluczowych technologii na rzecz działań w dziedzinie klimatu i bezpieczeństwa energetycznego.

(47) Europejski Fundusz na rzecz Suwerenności przyniesie strukturalną odpowiedź na potrzeby inwestycyjne. Pomoże on zachować europejską przewagę w zakresie kluczowych i powstających technologii, które są istotne z punktu widzenia transformacji ekologicznej i cyfrowej, w tym technologii neutralnych emisyjnie. Ten instrument strukturalny będzie opierał się na doświadczeniach ze skoordynowanych projektów wielonarodowych realizowanych jako projekty IPCEI i będzie miał na celu zwiększenie dostępu wszystkich państw członkowskich do takich projektów, chroniąc tym samym spójność i jednolity rynek przed zagrożeniami wynikającymi z nierównej dostępności pomocy państwa.

(48) Aby przezwyciężyć ograniczenia obecnych rozdrobnionych inwestycji publicznych i prywatnych, ułatwić integrację i zwrot z inwestycji, Komisja i państwa członkowskie powinny lepiej koordynować i tworzyć synergie między istniejącymi programami finansowania na szczeblu unijnym i krajowym, a także zapewniać lepszą koordynację i współpracę z przemysłem i kluczowymi zainteresowanymi stronami z sektora prywatnego. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie ma do odegrania kluczową rolę w tworzeniu kompleksowego obrazu dostępnych i istotnych możliwości finansowania oraz w omawianiu indywidualnych potrzeb finansowych strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie.

(49) Aby jak najszybciej wdrożyć lub rozszerzyć projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie w celu zapewnienia Unii bezpieczeństwa dostaw technologii neutralnych emisyjnie, należy zagwarantować pewność planowania i inwestycji przez ograniczenie do minimum obciążeń administracyjnych dla projektodawców. Z tego względu należy usprawnić procesy wydawania pozwoleń przez państwa członkowskie w odniesieniu do projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby takie projekty były bezpieczne, pewne, efektywne pod względem środowiskowym i zgodne z wymogami środowiskowymi, społecznymi i w zakresie bezpieczeństwa. W prawodawstwie Unii dotyczącym ochrony środowiska określone są wspólne warunki dotyczące procesu i zawartości krajowych procesów wydawania pozwoleń, co zapewnia wysoki poziom ochrony środowiska. Przyznanie statusu strategicznego projektu technologii neutralnych emisyjnie powinno pozostawać bez uszczerbku dla wszelkich mających zastosowanie warunków wydawania pozwoleń na realizację odpowiednich projektów, w tym dla warunków określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE[58], dyrektywie Rady 92/43/EWG[59], dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego

[58] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

[59] Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

i Rady[60], dyrektywie 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[61] oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE[62].

(50) Jednocześnie nieprzewidywalność, złożoność i niekiedy zbyt długi czas trwania krajowych procesów wydawania pozwoleń podważa bezpieczeństwo inwestycji niezbędne do skutecznego rozwoju projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie. W związku z tym, aby zapewnić i przyspieszyć skuteczne wdrożenie takich projektów, państwa członkowskie powinny zastosować uproszczone i przewidywalne procedury wydawania pozwoleń. Ponadto strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie powinny zatem otrzymać status priorytetowy na poziomie krajowym, co ma zapewnić szybkie postępowanie administracyjne oraz pilne traktowanie we wszystkich powiązanych z nimi postępowaniach sądowych i procedurach rozwiązywania sporów, a jednocześnie nie ma uniemożliwić właściwym organom usprawnienia wydawania pozwoleń w odniesieniu do innych projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, które nie są strategicznymi projektami technologii neutralnych emisyjnie, czy też w bardziej ogólnym zakresie.

(51) Biorąc pod uwagę rolę strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie w zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw technologii neutralnych emisyjnie w Unii oraz ich wkład w otwartą strategiczną autonomię Unii, a także transformację ekologiczną i cyfrową, organy odpowiedzialne za wydawanie pozwoleń powinny uznać strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie za leżące w interesie publicznym. Na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku organ odpowiedzialny za wydawanie pozwoleń może stwierdzić, że interes publiczny, któremu służy projekt, ma pierwszeństwo przed interesem publicznym związanym z przyrodą i ochroną środowiska oraz że w związku z tym projekt ten może zostać zatwierdzony, pod warunkiem że spełnione są wszystkie odpowiednie warunki określone w dyrektywie 2000/60/WE, dyrektywie 92/43/EWG i dyrektywie 2009/147/WE[63].

(52) Aby zmniejszyć złożoność oraz zwiększyć efektywność i przejrzystość, projektodawcy projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie powinni mieć możliwość współdziałania z jednym organem krajowym odpowiedzialnym za koordynację całego procesu wydawania pozwoleń i wydawanie decyzji kompleksowej w mającym zastosowanie terminie. Do tego celu państwa członkowskie powinny wyznaczyć jeden krajowy właściwy organ. W zależności od wewnętrznej organizacji państwa członkowskiego powinna istnieć możliwość przekazania zadań krajowego właściwego organu innemu organowi na takich samych warunkach. Aby zapewnić skuteczne wypełnianie obowiązków swojego krajowego właściwego organu, państwa członkowskie powinny udostępnić temu organowi lub ewentualnemu organowi działającemu w jego imieniu wystarczające zasoby i personel.

---

60 Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

61 Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).

62 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (wersja przekształcona) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

63 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

(53) Aby zapewnić jasność w kwestii statusu pozwolenia na realizację strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie oraz ograniczyć skuteczność potencjalnego nadużywania drogi sądowej, nie osłabiając przy tym skutecznej kontroli sądowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby wszelkie spory dotyczące procesu wydawania pozwoleń były rozstrzygane w odpowiednim czasie. W tym celu krajowe właściwe organy powinny zapewnić, aby wnioskodawcy i projektodawcy mieli dostęp do prostej procedury rozstrzygania sporów oraz aby strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie były pilnie traktowane we wszystkich powiązanych z nimi postępowaniach sądowych i procedurach rozwiązywania sporów, przy jednoczesnym zagwarantowaniu poszanowania prawa do obrony.

(54) Aby umożliwić przedsiębiorstwom i projektodawcom, w tym w przypadku projektów transgranicznych, bezpośrednie korzystanie z dobrodziejstw rynku wewnętrznego bez ponoszenia niepotrzebnego dodatkowego obciążenia administracyjnego, w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724[64] przewidziano ogólne zasady zapewniania internetowego dostępu do procedur, które mają znaczenie dla funkcjonowania rynku wewnętrznego. Informacje, które należy przedłożyć krajowym właściwym organom w ramach procesów wydawania pozwoleń objętych niniejszym rozporządzeniem, mają zostać wskazane w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2018/1724 po jego zmianie na mocy niniejszego rozporządzenia, a powiązane procedury są zawarte w załączniku II do tego rozporządzenia, aby zapewnić projektodawcom możliwość korzystania w pełni z procedur online i systemu technicznego opartego na zasadzie jednorazowości. Krajowe właściwe organy działające jako punkt kompleksowej obsługi na podstawie niniejszego rozporządzenia są włączone do wykazu usług wsparcia i rozwiązywania problemów zawartego w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2018/1724.

(55) Projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie podlegają długotrwałym i złożonym procedurom wydawania pozwoleń trwającym od dwóch do siedmiu lat, w zależności od państwa członkowskiego, technologii i segmentu łańcucha wartości. Biorąc pod uwagę wielkość wymaganych inwestycji – w szczególności w przypadku projektów o wielkości gigafabryki, które są niezbędne do osiągnięcia oczekiwanych korzyści skali – nieodpowiednie wydawanie pozwoleń tworzy dodatkową, często szkodliwą barierę dla zwiększenia zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie w Unii. Aby zapewnić projektodawcom i innym inwestorom bezpieczeństwo i jasność, które są niezbędne do przyspieszenia rozwoju projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby czas trwania procesu wydawania pozwoleń związanego z takimi projektami nie przekraczał ustalonych ram czasowych. W przypadku strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie czas trwania procesu wydawania pozwoleń nie powinien przekraczać 12 miesięcy w przypadku zakładów o rocznej produkcji większej niż 1 GW oraz dziewięciu miesięcy w przypadku zakładów o rocznej produkcji poniżej 1 GW. W przypadku wszystkich pozostałych projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie czas trwania procesu wydawania pozwoleń nie powinien przekraczać 18 miesięcy w przypadku zakładów o rocznej produkcji większej niż 1 GW oraz 12 miesięcy w przypadku zakładów o rocznej

[64] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1).

produkcji poniżej 1 GW. W przypadku technologii neutralnych emisyjnie, do których wskaźnik GW nie ma zastosowania, takich jak sieci i technologie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS) lub technologie wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla (CCU), zastosowanie powinny mieć górne limity wyżej wymienionych terminów. W przypadku rozbudowy istniejących linii produkcyjnych każdy z wyżej wymienionych terminów powinien być skrócony o połowę.

(56) Ponadto, mając na uwadze znaczenie strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie dla dostaw energii do Unii, należy częściowo znieść lub uprościć niektóre ograniczenia administracyjne, aby przyspieszyć wdrażanie tych projektów.

(57) Oceny wpływu na środowisko i zezwolenia środowiskowe wymagane na mocy prawa Unii, w tym dotyczące wody, powietrza, ekosystemów, siedlisk, bioróżnorodności i ptaków, są integralną częścią procedury wydawania pozwoleń na realizację projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, jak również stanowią niezbędne zabezpieczenie, które zapobiega negatywnemu wpływowi na środowisko lub go minimalizuje. Aby jednak zapewnić przewidywalność i odpowiedni czas trwania procedur wydawania pozwoleń na realizację projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, należy wykorzystać wszelkie możliwości usprawnienia wymaganych ocen i zezwoleń, które nie obniżają przy tym poziomu ochrony środowiska. W tym względzie należy zapewnić, aby niezbędne oceny były ze sobą odpowiednio powiązane, co pozwoli zapobiec ich niepotrzebnemu pokrywaniu się, a także dopilnować, aby projektodawcy i odpowiedzialne organy wyraźnie uzgodnili zakres takiej powiązanej oceny przed jej przeprowadzeniem, aby uniknąć zbędnych działań następczych.

(58) Przeszkodami we wdrażaniu projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie mogą być konflikty związane z użytkowaniem gruntów. Dobrze opracowane plany, w tym plany zagospodarowania przestrzennego i podział na strefy, w których uwzględniono możliwość wdrożenia projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie i w przypadku których oceniono potencjalny wpływ na środowisko, mogą pomóc w zrównoważeniu dóbr i interesów publicznych, a przy tym zmniejszyć prawdopodobieństwo wystąpienia konfliktu i przyspieszyć zrównoważone wdrożenie projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie w Unii. Odpowiedzialne organy krajowe, regionalne i lokalne powinny zatem rozważyć uwzględnienie przepisów dotyczących projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie podczas opracowywania wspomnianych planów.

(59) Dane i usługi związane z przestrzenią kosmiczną pochodzące z unijnego programu kosmicznego, a w szczególności z programu Copernicus, w miarę możliwości wykorzystuje się do dostarczania informacji na temat geologii, biologii, ekologii, rozwoju społeczno-gospodarczego i dostępności zasobów na potrzeby ocen wpływu na środowisko i zezwoleń środowiskowych; takie dane i usługi, a w szczególności funkcja programu Copernicus umożliwiająca monitorowanie i weryfikację antropogenicznych emisji CO_2, są najistotniejsze dla oceny wpływu projektów przemysłowych i wpływu antropogenicznych pochłaniaczy CO_2 na globalne stężenia i strumienie gazów cieplarnianych.

(60) Komisja powinna – zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 – zwrócić się do jednej lub kilku europejskich organizacji normalizacyjnych z wnioskiem o przygotowanie norm europejskich służących wspieraniu celów niniejszego rozporządzenia.

(61) Doliny wodorowe o przemysłowych zastosowaniach końcowych odgrywają ważną rolę w dekarbonizacji sektorów energochłonnych. W ramach REPowerEU wyznaczono cel, jakim jest podwojenie liczby dolin wodorowych w Unii. Aby osiągnąć ten cel, państwa członkowskie powinny przyspieszyć wydawanie pozwoleń, rozważyć piaskownice regulacyjne oraz priorytetowo traktować dostęp do finansowania. Aby zwiększyć odporność przemysłu neutralnego emisyjnie, państwa członkowskie powinny zapewnić wzajemne połączenie dolin wodorowych ponad granicami Unii. Instalacje przemysłowe, które wytwarzają własną energię i które mogą wnieść pozytywny wkład w produkcję energii elektrycznej, należy zachęcać do włączenia się w inteligentną sieć elektroenergetyczną w charakterze producentów energii dzięki uproszczeniu wymogów regulacyjnych.

(62) Piaskownice regulacyjne technologii neutralnych emisyjnie mogą być ważnym narzędziem promowania innowacji w dziedzinie technologii neutralnych emisyjnie. Innowacje należy umożliwiać dzięki przestrzeniom doświadczalnym, ponieważ wyniki badań naukowych wymagają testów w kontrolowanym środowisku rzeczywistym. Należy wprowadzić piaskownice regulacyjne na potrzeby testowania innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie w kontrolowanym środowisku przez ograniczony czas. Należy zachować równowagę między pewnością prawa dla uczestników piaskownic regulacyjnych technologii neutralnych emisyjnie a osiągnięciem celów prawa Unii. Ponieważ piaskownice regulacyjne technologii neutralnych emisyjnie muszą w każdym przypadku spełniać zasadnicze wymogi dotyczące technologii neutralnych emisyjnie określone w prawie unijnym i krajowym, należy zapewnić, aby uczestnicy, którzy spełniają wymogi kwalifikowalności dotyczące tych piaskownic i którzy w dobrej wierze stosują się do wskazówek właściwych organów oraz warunków planu uzgodnionego z tymi organami, nie podlegali żadnym administracyjnym karom pieniężnym ani innym karom. Jest to uzasadnione, ponieważ obowiązujące zabezpieczenia zasadniczo zapewnią skuteczne przestrzeganie prawa Unii lub prawa państw członkowskich w zakresie technologii neutralnej emisyjnie nadzorowanej w piaskownicach regulacyjnych. W 2023 r. Komisja opublikuje wytyczne dotyczące piaskownic, zapowiedziane w Nowym europejskim planie na rzecz innowacji, aby wesprzeć państwa członkowskie w przygotowaniu piaskownic regulacyjnych technologii neutralnych emisyjnie. Te innowacyjne technologie mogą ostatecznie mieć zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia unijnego celu neutralności klimatycznej, zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii i odporności systemu energetycznego Unii, a w konsekwencji mogą zostać objęte zakresem strategicznych technologii neutralnych emisyjnie.

(63) Aby pomóc w rozwiązaniu problemów zależności od importu i podatności na zagrożenia oraz zapewnić osiągnięcie unijnych celów w dziedzinie energii i klimatu, przedstawia się ogólny poziom referencyjny i cele orientacyjne w zakresie produkcji kluczowych produktów technologii neutralnych emisyjnie w Unii Europejskiej.

(64) Zwiększenie skali europejskiego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie wymaga dużej liczby dodatkowych wykwalifikowanych pracowników, co wiąże się z istotnymi potrzebami inwestycyjnymi w zakresie zmiany i podnoszenia kwalifikacji, w tym w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego. Powinno to przyczynić się do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy zgodnie z celami Europejskiego filaru praw socjalnych w zakresie zatrudnienia i szkolenia. Transformacja energetyczna będzie wymagała znacznego zwiększenia liczby wykwalifikowanych pracowników w wielu sektorach, w tym energii odnawialnej i magazynowania energii, i ma ogromny potencjał pod względem tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy. Według

europejskiego strategicznego planu Komisji w dziedzinie technologii energetycznych[65] do 2030 r. zapotrzebowanie na umiejętności w podsektorze wodorowym ogniw paliwowych tylko w produkcji szacuje się na 180 000 wyszkolonych pracowników, techników i inżynierów. W sektorze fotowoltaicznej energii słonecznej potrzebnych będzie nawet 66 000 miejsc pracy w samej produkcji. Europejska sieć służb zatrudnienia (EURES) świadczy usługi w zakresie informacji, doradztwa i rekrutacji lub pośrednictwa na rzecz pracowników i pracodawców, w tym ponad granicami rynku wewnętrznego.

(65) Ponieważ zwiększenie zdolności produkcji kluczowych technologii neutralnych emisyjnie w Unii nie będzie możliwe bez znacznej liczby wykwalifikowanych pracowników, konieczne jest wprowadzenie środków mających na celu aktywizację większej liczby osób na rynku pracy, zwłaszcza kobiet i młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się (młodzież NEET), w tym przez podejście „najpierw umiejętności" jako uzupełnienie rekrutacji opartej na kwalifikacjach. Ponadto zgodnie z celami zalecenia Rady w sprawie zapewnienia sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej ważne jest szczególne wsparcie na rzecz zmiany pracy zwolnionych pracowników i pracowników z sektorów upadających. Oznacza to inwestowanie w umiejętności i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy na potrzeby technologii neutralnych emisyjnie w Unii. Wykorzystane i w pełni uwzględnione zostaną istniejące inicjatywy, takie jak unijny pakt na rzecz umiejętności, działania na szczeblu UE w zakresie gromadzenia informacji na temat umiejętności i prognozowania umiejętności, np. działania Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) i Europejskiego Urzędu ds. Pracy, oraz planu działania na rzecz współpracy sektorowej w zakresie umiejętności, co posłuży zmobilizowaniu wszystkich podmiotów: organów państw członkowskich, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym, organizatorów kształcenia i szkolenia, partnerów społecznych i przemysłu, w szczególności MŚP, w celu określenia potrzeb w zakresie umiejętności, opracowania programów kształcenia i szkolenia oraz wdrożenia ich na dużą skalę w szybki i funkcjonalny sposób. Kluczową rolę w tym względzie mają do odegrania strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie. Państwa członkowskie i Komisja mogą zapewnić wsparcie finansowe, w tym wykorzystując możliwości, jakie zapewnia budżet Unii za pośrednictwem takich instrumentów, jak: Europejski Fundusz Społeczny Plus, Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, fundusz modernizacyjny, REPowerEU i Program na rzecz jednolitego rynku.

(66) Jak wynika z wcześniejszych doświadczeń, takich jak unijny pakt na rzecz umiejętności i europejski sojusz na rzecz baterii, akademie przemysłu neutralnego emisyjnie powinny opracować i wdrożyć treści edukacyjne i szkoleniowe w celu podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników potrzebnych w łańcuchach wartości kluczowych technologii neutralnych emisyjnie, takich jak: technologie fotowoltaiczne i technologie energii słonecznej termicznej, technologie wodorowe oparte na źródłach odnawialnych, jak również surowce. Celem każdej z akademii byłoby umożliwienie szkolenia i kształcenia po 100 000 osób uczących się w ciągu trzech lat od założenia akademii, tak aby przyczynić się do zapewnienia dostępności umiejętności

[65] Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Badań Naukowych i Innowacji, Wspólne Centrum Badawcze, The strategic energy technology (SET) plan, Urząd Publikacji, 2019, https://data.europa.eu/doi/10.2777/04888.

wymaganych w technologiach neutralnych emisyjnie, w tym w małych i średnich przedsiębiorstwach. Treści te powinny być opracowywane i wdrażane wraz z organizatorami kształcenia i szkolenia w państwach członkowskich, odpowiednimi organami państw członkowskich i partnerami społecznymi. Organizatorzy kształcenia i szkolenia, przemysł i inne podmioty zaangażowane w podnoszenie i zmianę kwalifikacji w państwach członkowskich, takie jak publiczne służby zatrudnienia, powinny dostarczać treści opracowane przez akademie. Aby zapewnić przejrzystość i możliwość przenoszenia umiejętności oraz mobilność pracowników, europejskie akademie przemysłu neutralnego emisyjnie będą opracowywać i wdrażać poświadczenia, w tym mikropoświadczenia, obejmujące efekty uczenia się. Poświadczenia te powinny być wydawane w formacie europejskich poświadczeń w dziedzinie uczenia się i mogłyby zostać włączone do EUROPASS i, w stosownych przypadkach, do krajowych ram kwalifikacji. Zachęca się państwa członkowskie do wspierania ciągłej zmiany i podnoszenia kwalifikacji za pośrednictwem akademii i odpowiednich organizatorów kształcenia i szkolenia na ich terytoriach z wykorzystaniem programów krajowych i finansowania unijnego, w tym z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, mechanizmu sprawiedliwej transformacji, funduszu modernizacyjnego i Instrumentu Wsparcia Technicznego. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie powinna pomagać w kierowaniu pracami akademii i zapewnianiu nadzoru.

(67) Chociaż w obliczu braku określonych w prawie Unii szczegółowych przepisów wprowadzających minimalne wymogi w zakresie szkolenia dotyczące dostępu do danego zawodu regulowanego lub jego wykonywania to państwa członkowskie posiadają kompetencje w zakresie decydowania o zasadności i sposobie regulacji zawodu, przepisy krajowe dotyczące dostępu do zawodów regulowanych nie mogą stwarzać nieuzasadnionych i nieproporcjonalnych przeszkód dla korzystania z tych praw podstawowych. Kompetencje w zakresie regulowania dostępu do zawodu należy wykonywać w granicach zasad niedyskryminacji i proporcjonalności zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/958 z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie analizy proporcjonalności przed przyjęciem nowych regulacji dotyczących zawodów. W swojej ocenie państwa członkowskie powinny uwzględnić wszelkie szkodliwe skutki, jakie regulacje lub zawody mogą mieć dla dostępności umiejętności w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie, i dążyć do jak największego ograniczenia regulacji w tych dziedzinach.

(68) W przypadku, gdy programy nauczania opracowane przez europejskie akademie przemysłu neutralnego emisyjnie prowadzą do uzyskania poświadczeń, które byłyby pomocne dla osób ubiegających się o dostęp do zawodu regulowanego, państwa członkowskie powinny – w celu ułatwienia mobilności w zawodach w przemyśle strategicznych technologii neutralnych emisyjnie – akceptować te poświadczenia jako wystarczające potwierdzenie wiedzy, umiejętności i kompetencji.

(69) Na szczeblu Unii należy ustanowić Platformę Europy Neutralnej Emisyjnie złożoną z państw członkowskich i kierowaną przez Komisję. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie może doradzać Komisji i państwom członkowskim i wspierać je w konkretnych kwestiach oraz stanowić organ referencyjny, w ramach którego Komisja i państwa członkowskie koordynują swoje działania i ułatwiają wymianę informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie powinna ponadto wykonywać zadania określone w poszczególnych artykułach niniejszego rozporządzenia, w szczególności

w odniesieniu do wydawania pozwoleń, w tym przez punkty kompleksowej obsługi, strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie, koordynacji finansowania, dostępu do rynków i umiejętności, a także piaskownic regulacyjnych innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie. W razie potrzeby w ramach Platformy można tworzyć stałe lub tymczasowe podgrupy i zapraszać osoby trzecie, takie jak eksperci lub przedstawiciele przemysłu technologii neutralnych emisyjnie.

(70) W planie przemysłowym Zielonego Ładu Komisja ogłosiła zamiar utworzenia partnerstw przemysłowych na rzecz neutralności emisyjnej, obejmujących technologie neutralne emisyjnie, aby promować przyjęcie takich technologii na całym świecie i wspierać rolę, jaką UE ze swoimi zdolnościami przemysłowymi może odegrać w przygotowywaniu globalnej transformacji w kierunku czystej energii. Komisja i państwa członkowskie mogą koordynować partnerstwa w ramach Platformy, omawiając istniejące odpowiednie partnerstwa i procesy, takie jak zielone partnerstwa, dialogi w dziedzinie energii i inne formy istniejących dwustronnych ustaleń umownych, a także potencjalne synergie z odpowiednimi umowami dwustronnymi państw członkowskich z państwami trzecimi.

(71) Unia powinna dążyć do dywersyfikacji handlu międzynarodowego i inwestycji w technologie neutralne emisyjnie oraz do propagowania na całym świecie wysokich standardów społecznych i środowiskowych w ścisłej współpracy i w partnerstwie z państwami o zbieżnych poglądach. Podobnie w ścisłej współpracy z krajami partnerskimi w ramach otwartego, ale asertywnego podejścia należy podejmować bardziej zdecydowane działania w zakresie badań naukowych i innowacji w celu opracowywania i wdrażania technologii neutralnych emisyjnie.

(72) w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji produktów technologii neutralnych emisyjnie (akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie)na mocy niniejszego rozporządzenia przekazuje się Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu, szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(73) W zakresie, w jakim którykolwiek ze środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu stanowi pomoc państwa, przepisy dotyczące takich środków pozostają bez uszczerbku dla stosowania art. 107 i 108 Traktatu.

(74) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I
Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1
Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ramy środków na rzecz innowacji i zwiększania zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie w Unii, aby przyczynić się do osiągnięcia do 2030 r. unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. oraz unijnego celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r., które to cele są określone w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, a także aby zapewnić Unii dostęp do bezpiecznych i zrównoważonych dostaw technologii neutralnych emisyjnie niezbędnych do ochrony odporności systemu energetycznego Unii i do przyczynienia się do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy.

2. Aby osiągnąć cel ogólny, o którym mowa w ust. 1, niniejsze rozporządzenie zawiera środki mające na celu zapewnienie:

   a) aby do 2030 r. unijna zdolność produkcji strategicznych technologii neutralnych emisyjnie wymienionych w załączniku zbliżyła się do poziomu referencyjnego wynoszącego co najmniej 40 % rocznych potrzeb Unii w zakresie wdrażania odpowiednich technologii niezbędnych do osiągnięcia celów Unii w dziedzinie klimatu i energii na 2030 r. lub osiągnęła ten poziom referencyjny;

   b) swobodnego przepływu technologii neutralnych emisyjnie wprowadzanych na jednolity rynek.

3. Jeżeli na podstawie sprawozdania, o którym mowa w art. 35, Komisja stwierdzi, że Unia prawdopodobnie nie osiągnie celów określonych w ust. 1, ocenia wykonalność i proporcjonalność zaproponowania środków lub wykonania swoich uprawnień na szczeblu Unii, aby zapewnić osiągnięcie tych celów.

Artykuł 2
Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do technologii neutralnych emisyjnie, z wyjątkiem art. 26 i 27 niniejszego rozporządzenia, które mają zastosowanie do innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie. Surowce, materiały przetworzone lub komponenty wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) …/… [dodać przypis z odesłaniem do publikacji rozporządzenia w sprawie surowców krytycznych] są wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3
Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „technologie neutralne emisyjnie” oznaczają technologie energii odnawialnej[66]; technologie magazynowania energii elektrycznej i cieplnej; pompy ciepła; technologie sieciowe; technologie paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego; technologie zrównoważonych paliw alternatywnych[67]; elektrolizery i ogniwa paliwowe; zaawansowane technologie wytwarzania energii w ramach procesów jądrowych przy minimalnej ilości odpadów z cyklu paliwowego, małe reaktory modułowe i powiązane paliwa najwyższej klasy; technologie wychwytywania, utylizacji i składowania dwutlenku węgla; oraz technologie efektywności energetycznej związane z systemem energetycznym. Odnoszą się one do produktów końcowych, konkretnych komponentów i konkretnych maszyn używanych głównie do wytwarzania tych produktów. Muszą one osiągnąć poziom gotowości technologicznej wynoszący co najmniej 8;

b) „komponent” oznacza niewielką część technologii neutralnej emisyjnie, która to część jest produkowana i sprzedawana przez przedsiębiorstwo, począwszy od materiałów przetworzonych;

c) „innowacyjne technologie neutralne emisyjnie” oznaczają technologie, które odpowiadają definicje „technologii neutralnych emisyjnie”, z wyjątkiem tego, że nie osiągnęły poziomu gotowości technologicznej wynoszącego co najmniej 8 i że obejmują prawdziwe innowacje, które nie są obecnie dostępne na rynku i które są na tyle zaawansowane, że można je testować w kontrolowanym środowisku;

d) „projekt produkcji technologii neutralnych emisyjnie” oznacza planowany zakład przemysłowy produkujący technologie neutralne emisyjnie lub rozbudowę lub zmianę przeznaczenia istniejącego zakładu produkującego technologie neutralne emisyjnie;

e) „strategiczny projekt technologii neutralnych emisyjnie” oznacza znajdujący się w Unii projekt produkcji technologii neutralnych emisyjnie, który spełnia kryteria określone w art. 10;

f) „proces wydawania pozwoleń” oznacza proces obejmujący wszystkie odpowiednie pozwolenia administracyjne na planowanie, budowę, rozbudowę i eksploatację projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, w tym pozwolenia na budowę, pozwolenia w zakresie chemikaliów i pozwolenia na podłączenie do sieci oraz oceny wpływu na środowisko i zezwolenia środowiskowe, jeżeli są wymagane, a także obejmujący wszystkie wnioski i procedury administracyjne od potwierdzenia ważności wniosku do powiadomienia o decyzji kompleksowej w sprawie wyniku procedury przez odpowiedzialny właściwy organ krajowy;

---

66 „energia odnawialna” oznacza „energię odnawialną” zdefiniowaną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych;

67 „zrównoważone paliwa alternatywne” oznaczają paliwa objęte wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zapewnienia równych warunków działania dla zrównoważonego transportu lotniczego, COM(2021) 561 final, oraz wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim, COM(2021) 562 final;

g) „decyzja kompleksowa” oznacza decyzję lub zestaw decyzji podjętych przez organy państwa członkowskiego z wyłączeniem sądów lub trybunałów, określającą, czy projektodawca jest upoważniony do wdrażania projektu produkcji technologii neutralnych emisyjnie, bez uszczerbku dla jakiejkolwiek decyzji podjętej w kontekście administracyjnej procedury odwoławczej;

h) „projektodawca” oznacza dowolne przedsiębiorstwo lub konsorcjum przedsiębiorstw opracowujące projekt produkcji technologii neutralnych emisyjnie lub strategiczny projekt technologii neutralnych emisyjnie;

i) „piaskownica regulacyjna technologii neutralnych emisyjnie” oznacza system umożliwiający przedsiębiorstwom testowanie innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie w kontrolowanym środowisku rzeczywistym, w ramach konkretnego planu opracowanego i monitorowanego przez właściwy organ;

j) „poziom gotowości technologicznej” oznacza metodę szacowania dojrzałości technologii zgodnie z klasyfikacją stosowaną przez Międzynarodową Agencję Energetyczną;

k) „zainteresowany organ” oznacza organ, który zgodnie z prawem krajowym jest właściwy do wydawania pozwoleń i zezwoleń związanych z planowaniem, projektowaniem i budową nieruchomości, w tym infrastruktury energetycznej;

l) „postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego” oznacza którekolwiek z poniższych:

   (i) dowolny rodzaj postępowania o udzielenie zamówienia objęty dyrektywą 2014/24/UE lub dyrektywą 2014/25/UE w odniesieniu do udzielenia zamówienia na dostawy, roboty budowlane i usługi;

   (ii) postępowanie o udzielenie koncesji na roboty budowlane lub na usługi objęte dyrektywą 2014/23/UE;

m) „instytucja zamawiająca” w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oznacza instytucję zamawiającą zgodnie z definicją w art. 6 dyrektywy 2014/23/UE, art. 2 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE i art. 3 dyrektywy 2014/25/UE;

n) „podmiot zamawiający” w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oznacza podmiot zamawiający zgodnie z definicją w art. 7 dyrektywy 2014/23/UE i art. 4 dyrektywy 2014/25/UE;

o) „zamówienie” w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oznacza zamówienie publiczne zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/24/UE, „zamówienia” zdefiniowane w „zamówieniach na dostawy, roboty budowlane i usługi” w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/25/UE oraz „koncesje” zdefiniowane w art. 5 pkt 1 dyrektywy 2014/23/UE;

p) „aukcja” oznacza mechanizm konkurencyjnych procedur przetargowych, który nie wchodzi w zakres definicji „koncesji” zgodnie z art. 5 pkt 1 dyrektywy 2014/23/UE;

q) „moc zatłaczania CO_2” oznacza roczną ilość CO_2, którą można zatłaczać na składowisku geologicznym działającym w warunkach eksploatacji, dozwoloną na mocy dyrektywy 2009/31/WE, w celu zmniejszenia emisji lub zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla, w szczególności z wielkoskalowych instalacji przemysłowych, i która jest mierzona w tonach rocznie;

r) „integracja systemu energetycznego” oznacza rozwiązania dotyczące planowania i eksploatacji systemu energetycznego jako całości, z uwzględnieniem poszczególnych nośników energii, infrastruktur i sektorów zużycia energii, poprzez stworzenie między nimi silniejszych powiązań, aby świadczyć społeczeństwu niezawodne i zasobooszczędne usługi energetyczne po możliwie najniższych kosztach bez użycia paliw kopalnych;

s) „zdolność produkcji” oznacza całkowitą wydajność technologii neutralnych emisyjnie produkowanych w ramach projektu produkcji. Jeżeli w ramach projektu produkcji nie produkuje się produktów końcowych, lecz konkretne komponenty lub konkretne maszyny używane głównie do wytwarzania takich produktów, zdolność produkcji odnosi się do wydajności produktu końcowego, w którym takie produkowane konkretne komponenty lub maszyny mogą być wykorzystywane.

Rozdział II
Warunki podstawowe dla produkcji technologii neutralnych emisyjnie

SEKCJA I
USPRAWNIENIE PROCESÓW ADMINISTRACYJNYCH I PROCESÓW WYDAWANIA POZWOLEŃ

Artykuł 4
Punkt kompleksowej obsługi

1. Do dnia ... [3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. państwa członkowskie wyznaczają jeden krajowy właściwy organ, który jest odpowiedzialny za ułatwianie i koordynowanie procesu wydawania pozwoleń na projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie, w tym strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie, oraz za doradztwo w zakresie zmniejszenia obciążeń administracyjnych zgodnie z art. 5.

2. Krajowy właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, jest jedynym punktem kontaktowym dla projektodawcy w procesie wydawania pozwoleń prowadzącym do podjęcia decyzji kompleksowej w sprawie danego projektu i koordynuje przedkładanie wszystkich istotnych dokumentów i informacji.

3. Obowiązki krajowego właściwego organu, o którym mowa w ust. 1, lub zadania z nim związane mogą zostać przekazane innemu organowi lub być przez niego wykonywane w odniesieniu do danego projektu, pod warunkiem że:

   a) krajowy właściwy organ powiadamia projektodawcę o tym przekazaniu;

   b) za każdy z projektów odpowiada jeden organ;

   c) jeden organ koordynuje przedkładanie wszystkich istotnych dokumentów i informacji.

4. Projektodawcy mogą przedkładać wszelkie dokumenty istotne dla procesu wydawania pozwoleń w formie elektronicznej.

5. Krajowy właściwy organ uwzględnia wszelkie ważne badania przeprowadzone w odniesieniu do danego projektu oraz pozwolenia lub zezwolenia dotyczące danego

projektu przed rozpoczęciem procesu wydawania pozwoleń zgodnie z niniejszym artykułem i nie wymaga powtórnych badań ani pozwoleń, ani zezwoleń, chyba że prawo Unii stanowi inaczej.

6. Krajowy właściwy organ zapewnia, aby wnioskodawcy mieli łatwy dostęp do informacji na temat procedury rozstrzygania sporów dotyczących procesu wydawania pozwoleń i wydawania pozwoleń na projekty na budowę lub rozbudowę projektów oraz do prostej procedury w tym zakresie, w tym, w stosownych przypadkach, alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowy właściwy organ odpowiedzialny za cały proces wydawania pozwoleń, w tym za wszystkie etapy procedury, dysponował wystarczającą liczbą wykwalifikowanych pracowników i wystarczającymi zasobami finansowymi, technicznymi i technologicznymi, w tym na potrzeby podnoszenia i zmiany kwalifikacji, aby mógł skutecznie wykonywać zadania powierzone mu na podstawie niniejszego rozporządzenia.

8. Platforma, o której mowa w art. 28 i 29, okresowo omawia wdrażanie przepisów niniejszej sekcji oraz art. 12 i 13, a także dzieli się najlepszymi praktykami w zakresie organizowania krajowych właściwych organów i przyspieszania procedur wydawania pozwoleń.

Artykuł 5

Dostępność informacji w internecie

Państwa członkowskie udostępniają w internecie, w scentralizowany i zapewniający łatwy dostęp sposób, następujące informacje na temat procesów administracyjnych związanych z projektami produkcji technologii neutralnych emisyjnie, w tym strategicznymi projektami technologii neutralnych emisyjnie:

a) informacje na temat procesu wydawania pozwoleń;

b) informacje na temat usług finansowych i inwestycyjnych;

c) informacje na temat możliwości finansowania na szczeblu Unii lub państwa członkowskiego;

d) informacje na temat usług wspomagających prowadzenie działalności gospodarczej, w tym m.in. deklaracji podatkowej dotyczącej podatku od osób prawnych, lokalnego prawa podatkowego, prawa pracy.

Artykuł 6

Czas trwania procesu wydawania pozwoleń

1. Czas trwania procesu wydawania pozwoleń na projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie nie może przekraczać następujących terminów:

   a) 12 miesięcy w przypadku budowy projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie o rocznej zdolności produkcji poniżej 1 GW;

   b) 18 miesięcy w przypadku budowy projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie o rocznej zdolności produkcji powyżej 1 GW.

2. W przypadku projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, których roczna zdolność produkcji nie jest mierzona w GW, czas trwania procesu wydawania pozwoleń nie może przekraczać 18 miesięcy.

3. W przypadku zwiększenia zdolności produkcji w istniejących zakładach produkcyjnych terminy, o których mowa w ust. 1 i 2, są o połowę krótsze.

4. W wyjątkowych przypadkach, gdy wymaga tego charakter, złożoność, lokalizacja lub rozmiar proponowanego projektu, właściwe organy mogą wydłużać terminy, o których mowa w ust. 1 i 2, o maksymalnie jeden miesiąc przed upływem tych terminów i indywidualnie dla każdego przypadku.

   W przypadku gdy właściwe organy uznają, że proponowany projekt stwarza wyjątkowe ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników lub ogółu społeczeństwa, oraz w przypadku gdy potrzebny jest dodatkowy czas na ustalenie, czy wprowadzono odpowiednie zabezpieczenia, organy te mogą wydłużać te terminy o kolejne 6 miesięcy przed upływem tych terminów i indywidualnie dla każdego przypadku.

5. W takim przypadku właściwy organ informuje projektodawcę o przyczynach wydłużenia terminu i o spodziewanej dacie wydania na piśmie decyzji kompleksowej.

6. Nie później niż jeden miesiąc po otrzymaniu wniosku o wydanie pozwolenia właściwe organy zatwierdzają wniosek lub, jeżeli projektodawca nie przesłał wszystkich informacji wymaganych do rozpatrzenia wniosku, zwracają się do projektodawcy o przedłożenie kompletnego wniosku w terminie czternastu dni od tego żądania. Data uznania ważności wniosku przez krajowy właściwy organ, o którym mowa w art. 4 ust. 1, stanowi początek procesu wydawania pozwoleń.

7. Nie później niż jeden miesiąc od daty uznania ważności wniosku o wydanie pozwolenia krajowy właściwy organ sporządza w ścisłej współpracy z projektodawcą i innymi zainteresowanymi organami szczegółowy harmonogram procesu wydawania pozwoleń. Harmonogram ten publikowany jest przez krajowy właściwy organ, o którym mowa w art. 4 ust. 1, na ogólnodostępnej stronie internetowej.

8. Terminy określone w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z prawa Unii i prawa międzynarodowego oraz dla administracyjnych procedur odwoławczych i środków zaskarżenia rozpatrywanych przed sądem lub trybunałem.

9. Terminy określone w niniejszym artykule w odniesieniu do wszelkich procedur wydawania pozwoleń pozostają bez uszczerbku dla jakichkolwiek krótszych terminów określonych przez państwa członkowskie.

Artykuł 7

Oceny wpływu na środowisko i zezwolenia środowiskowe

1. Jeżeli konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 5–9 dyrektywy 2011/92/UE, projektodawca zwraca się do właściwego organu, o którym mowa w art. 4, o opinię dotyczącą zakresu i stopnia szczegółowości informacji, jakie należy zawrzeć w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na podstawie art. 5 ust. 1 tej dyrektywy. Krajowy właściwy organ zapewnia, aby opinię, o której mowa w akapicie pierwszym, wydano możliwie jak najszybciej i w terminie nieprzekraczającym 30 dni od daty przedłożenia wniosku przez projektodawcę.

2. W przypadku gdy obowiązek oceny wpływu na środowisko wynika jednocześnie z dyrektywy 2011/92/UE, dyrektywy 92/43/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE, dyrektywy 2000/60/WE, dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[68], dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE[69], dyrektywy 2010/75/UE lub dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE[70], krajowy właściwy organ przewiduje skoordynowane lub wspólne procedury spełniające wymogi tych aktów prawnych Unii.

W ramach skoordynowanej procedury, o której mowa w akapicie pierwszym, krajowy właściwy organ koordynuje prowadzenie poszczególnych ocen wpływu na środowisko danego projektu wymaganych przez mające zastosowanie przepisy Unii.

W ramach wspólnej procedury, o której mowa w akapicie pierwszym, krajowy właściwy organ przewiduje przeprowadzenie jednej oceny wpływu na środowisko danego projektu wymaganej przez mające zastosowanie przepisy Unii.

3. Krajowy właściwy organ zapewnia, aby zainteresowane organy wydały uzasadnioną konkluzję, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. g) ppkt (iv) dyrektywy 2011/92/UE, dotyczącą oceny oddziaływania na środowisko w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich niezbędnych informacji zebranych zgodnie z art. 5, 6 i 7 wspomnianej dyrektywy oraz od zakończenia konsultacji, o których mowa w art. 6 i 7 wspomnianej dyrektywy.

4. Ramy czasowe konsultacji z zainteresowaną społecznością na temat raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE, nie mogą być dłuższe niż 45 dni. W przypadkach objętych art. 6 ust. 4 akapit drugi okres ten wydłuża się do 90 dni.

Artykuł 8
Planowanie

1. Podczas przygotowywania planów, w tym planów podziału na strefy, zagospodarowania przestrzennego i planów użytkowania gruntów, organy krajowe, regionalne i lokalne, włączają do tych planów, w stosownych przypadkach, przepisy dotyczące rozwoju projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, w tym strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie. Priorytetowo traktuje się grunty sztuczne i zabudowane, tereny przemysłowe, tereny zdegradowane oraz, w stosownych przypadkach, tereny niezagospodarowane nienadające się do wykorzystania w rolnictwie i leśnictwie.

2. W przypadku gdy plany zawierające przepisy dotyczące rozwoju projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, w tym strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie, podlegają ocenie zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE i zgodnie z art. 6 dyrektywy 92/43/EWG, oceny te łączy się. W stosownych przypadkach ta połączona ocena dotyczy również wpływu na

68 Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

69 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

70 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniająca, a następnie uchylająca dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1).

potencjalnie dotknięte jednolite części wód i służy sprawdzeniu, czy plan może uniemożliwiać osiągnięcie dobrego stanu lub dobrego potencjału jednolitej części wód lub powodować pogorszenie stanu lub potencjału, o których mowa w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, lub stanowiłby potencjalną przeszkodę w osiągnięciu dobrego stanu lub dobrego potencjału jednolitej części wód. W przypadku gdy odpowiednie państwa członkowskie są zobowiązane do dokonania oceny wpływu realizowanych już lub przyszłych działań na środowisko morskie, w tym wzajemnego oddziaływania lądu i morza, o których mowa w art. 4 dyrektywy 2014/89/UE, wpływ ten również obejmuje się połączoną oceną.

Artykuł 9

Stosowanie konwencji EKG ONZ

1. Przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu pozostają bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z art. 6 i 7 Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus 25 czerwca 1998 r., oraz z Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, podpisanej w Espoo 25 lutego 1991 r.

2. Wszystkie decyzje przyjęte na podstawie niniejszej sekcji oraz art. 12 i 13 są udostępniane publicznie.

SEKCJA II

STRATEGICZNE PROJEKTY TECHNOLOGII NEUTRALNYCH EMISYJNIE

Artykuł 10

Kryteria kwalifikacji

1. Państwa członkowskie uznają za strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie odpowiadające technologiom wymienionym w załączniku i znajdującym się w Unii, które przyczyniają się do osiągnięcia celów określonych w art. 1 niniejszego rozporządzenia i spełniają co najmniej jedno z następujących kryteriów:

   a) projekt produkcji technologii neutralnych emisyjnie przyczynia się do zwiększenia odporności technologicznej i przemysłowej systemu energetycznego Unii dzięki zwiększeniu zdolności produkcji komponentu lub części w łańcuchu wartości technologii neutralnych emisyjnie, w przypadku których Unia jest w dużym stopniu zależna od przywozu z jednego państwa trzeciego;

   b) projekt produkcji technologii neutralnych emisyjnie ma pozytywny wpływ na unijny łańcuch dostaw przemysłu technologii neutralnych emisyjnie lub sektory niższego szczebla, wykraczający poza projektodawcę i zainteresowane państwa członkowskie, przyczyniając się do konkurencyjności i tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy w unijnym łańcuchu dostaw przemysłu technologii neutralnych emisyjnie zgodnie z co najmniej trzema z następujących kryteriów:

      (i) projekt znacząco zwiększa zdolność produkcji w Unii w zakresie technologii neutralnych emisyjnie;

(ii) projekt służy produkcji technologii o większej zrównoważoności i wydajności;

(iii) w projekcie wprowadza się środki mające na celu przyciągnięcie siły roboczej potrzebnej do technologii neutralnych emisyjnie oraz podnoszenie lub zmianę kwalifikacji tej siły roboczej, w tym w ramach przygotowania zawodowego, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi;

(iv) w projekcie przyjmuje się kompleksowe niskoemisyjne praktyki produkcji o obiegu zamkniętym, w tym w zakresie odzysku ciepła odpadowego.

2. Państwa członkowskie uznają za strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie projekty dotyczące składowania CO_2, które spełniają łącznie następujące kryteria:

a) składowisko CO_2 znajduje się na terytorium Unii, w jej wyłącznych strefach ekonomicznych lub na jej szelfie kontynentalnym w rozumieniu Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS);

b) projekt dotyczący składowania CO_2 przyczynia się do osiągnięcia celu określonego w art. 18;

c) w ramach projektu dotyczącego składowania CO_2 złożono wniosek o pozwolenie na bezpieczne i stałe geologiczne składowanie CO_2 zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE.

3. Projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie odpowiadające technologii wymienionej w załączniku, znajdujące się w „regionach słabiej rozwiniętych i regionach w okresie przejściowym” oraz na terytoriach objętych Funduszem na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i kwalifikujące się do finansowania na podstawie przepisów polityki spójności są uznawane przez państwa członkowskie na wniosek projektodawcy za strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie zgodnie z art. 11 ust. 3 bez konieczności składania przez projektodawcę formalnego wniosku zgodnie z art. 11 ust. 2.

4. Znajdujący się w Unii projekt produkcji technologii neutralnych emisyjnie, który przyczynia się do osiągnięcia celów określonych w art. 1 ust. 1 i który korzysta z funduszu innowacyjnego ETS albo jest częścią ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, europejskich dolin wodorowych lub Banku Wodoru, w przypadku gdy z funduszy wspiera się inwestycje w zdolności produkcji odpowiadające technologii wymienionej w załączniku, jest uznawany przez państwa członkowskie na wniosek projektodawcy za strategiczny projekt technologii neutralnych emisyjnie zgodnie z art. 11 ust. 3 bez konieczności składania przez projektodawcę formalnego wniosku zgodnie z art. 11 ust. 2.

Artykuł 11

Stosowanie i uznawanie

1. Wnioski o uznanie projektów technologii neutralnych emisyjnie za strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie przedkłada projektodawca odpowiedniemu państwu członkowskiemu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera wszystkie następujące informacje:

a) odpowiednie dowody dotyczące spełnienia kryteriów określonych w art. 10 ust. 1 lub 2;

b) biznesplan zawierający ocenę rentowności projektu zgodnie z celem polegającym na tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy.

3. Państwa członkowskie oceniają wniosek, o którym mowa w ust. 1, w drodze sprawiedliwego i przejrzystego procesu w terminie jednego miesiąca. Brak decyzji państw członkowskich w tym terminie oznacza zatwierdzenie projektu.

4. Komisja może przedstawić opinię na temat zatwierdzonych projektów. W przypadku odrzucenia wniosku przez państwo członkowskie wnioskodawca ma prawo przedłożyć wniosek Komisji, która ocenia wniosek w terminie 20 dni roboczych.

5. W przypadku gdy po dokonaniu oceny zgodnie z ust. 4 Komisja potwierdzi odrzucenie wniosku przez państwo członkowskie, powiadamia wnioskodawcę o swojej konkluzji w formie pisma. W przypadku gdy ocena Komisji różni się od oceny państwa członkowskiego, Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie omawia dany projekt.

6. W przypadku gdy Komisja lub państwo członkowskie stwierdzi, że strategiczny projekt technologii neutralnych emisyjnie poddano istotnym zmianom lub że nie spełnia on już kryteriów określonych w art. 10 ust. 1 lub art. 10 ust. 3, lub gdy uznanie go za projekt strategiczny odbyło się na podstawie wniosku zawierającego nieprawidłowe informacje, informuje o tym zainteresowanego projektodawcę. Po wysłuchaniu projektodawcy państwo członkowskie może uchylić decyzję nadającą projektowi status strategicznego projektu technologii neutralnych emisyjnie.

7. Projekty, których nie uznaje się już za strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie, tracą wszystkie prawa związane z tym statusem wynikające z niniejszego rozporządzenia.

8. Komisja tworzy i prowadzi otwarty rejestr strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie.

Artykuł 12

Status priorytetowy strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie

1. Projektodawcy i wszystkie organy, które zgodnie z prawem krajowym są właściwe do wydawania różnych pozwoleń i zezwoleń związanych z planowaniem, projektowaniem i budową nieruchomości, w tym infrastruktury energetycznej, w przypadku strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie zapewniają jak najszybsze przeprowadzanie tych procesów zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym.

2. Bez uszczerbku dla obowiązków przewidzianych w prawie Unii państwa członkowskie przyznają strategicznym projektom technologii neutralnych emisyjnie status projektów o najwyższym możliwym znaczeniu krajowym, jeżeli istnieje on w prawie krajowym, i odpowiednio traktują je w procesach wydawania pozwoleń, w tym procesach związanych z ocenami wpływu na środowisko oraz, jeżeli przewiduje to prawo krajowe, z planowaniem przestrzennym.

3. Uznaje się, że strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw strategicznych technologii neutralnych emisyjnie w Unii, a zatem leżą w interesie publicznym. Jeżeli chodzi o wpływ na środowisko,

o którym mowa w art. 6 ust. 4 i art. 16 ust. 1 lit. I dyrektywy 92/43/EWG, art. 4 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE i art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/147/WE, strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie w Unii uznaje się za projekty leżące w interesie publicznym i można je uznać za projekty o nadrzędnym interesie publicznym, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w tych dyrektywach.

4. Wszelkie procedury rozstrzygania sporów, postępowania sądowe, odwołania i środki zaskarżenia dotyczące strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie rozpatrywane przed wszelkimi krajowymi sądami, trybunałami i panelami, w tym mediacja lub arbitraż, jeżeli istnieją na mocy prawa krajowego, uznaje się za pilne, jeżeli – i w zakresie, w jakim – taki pilny tryb procedur jest przewidziany w prawie krajowym, i pod warunkiem przestrzegania mającego zwykle zastosowanie prawa do obrony osób fizycznych lub społeczności lokalnych. W stosownych przypadkach projektodawcy strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie uczestniczą w takim trybie pilnym.

Artykuł 13

Czas trwania procesu wydawania pozwoleń na strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie

1. Czas trwania procesu wydawania pozwoleń na strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie nie może przekraczać następujących terminów:

   a) 9 miesięcy w przypadku budowy strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie o rocznej zdolności produkcji poniżej 1 GW;

   b) 12 miesięcy w przypadku budowy strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie o rocznej zdolności produkcji powyżej 1 GW;

   c) 18 miesięcy w przypadku wszystkich niezbędnych pozwoleń na eksploatację składowiska zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE.

2. W przypadku strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie, których roczna zdolność produkcji nie jest mierzona w GW, czas trwania procesu wydawania pozwoleń nie może przekraczać 12 miesięcy.

3. W przypadku zwiększenia zdolności produkcji w istniejących zakładach produkcyjnych terminy, o których mowa w ust. 1 i 2, są o połowę krótsze.

4. Krajowe właściwe organy zapewniają, aby brak odpowiedzi ze strony odpowiednich organów administracyjnych w obowiązujących terminach, o których mowa w niniejszym artykule, skutkował uznaniem określonych etapów pośrednich za zatwierdzone, z wyjątkiem przypadków, w których konkretny projekt podlega ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG lub dyrektywą 2000/60/WE, dyrektywą 2008/98/WE, dyrektywą 2009/147/WE, dyrektywą 2010/75/UE, 2011/92/UE lub dyrektywą 2012/18/UE, lub wymaga ustalenia, czy konieczne jest przeprowadzenie takiej oceny oddziaływania na środowisko, a stosowne oceny nie zostały jeszcze przeprowadzone, lub gdy w krajowym systemie prawnym nie istnieje zasada milczącej zgody administracyjnej. Przepis ten nie ma zastosowania do ostatecznych decyzji w sprawie wyniku procesu, które mają być wyraźne. Wszystkie decyzje podaje się do wiadomości publicznej.

Artykuł 14

Przyspieszona realizacja

1. Komisja i państwa członkowskie podejmują działania mające na celu przyspieszenie i przyciągnięcie prywatnych inwestycji w strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie. Działania takie mogą, bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, obejmować udzielanie i koordynowanie wsparcia dla strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie, w przypadku których występują trudności w dostępie do finansowania.

2. Aby ułatwić szybką i skuteczną realizację strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie, państwa członkowskie mogą udzielić wsparcia administracyjnego, w tym zapewniając:

   a) pomoc w zagwarantowaniu zgodności z istniejącymi obowiązkami administracyjnymi i sprawozdawczymi;

   b) pomoc projektodawcom w dalszym zwiększeniu akceptacji społecznej dla projektu.

Artykuł 15

Koordynacja finansowania

1. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie ustanowiona na mocy art. 28 omawia potrzeby finansowe i wąskie gardła związane ze strategicznymi projektami technologii neutralnych emisyjnie, potencjalne najlepsze praktyki, w szczególności służące rozwijaniu transgranicznych łańcuchów dostaw w UE, zwłaszcza z wykorzystaniem regularnej wymiany informacji z odpowiednimi sojuszami przemysłowymi.

2. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie na wniosek projektodawcy strategicznego projektu technologii neutralnych emisyjnie omawia i doradza, w jaki sposób można skompletować finansowanie danego projektu, biorąc pod uwagę już zapewnione finansowanie i uwzględniając co najmniej następujące elementy:

   a) dodatkowe prywatne źródła finansowania;

   b) wsparcie za pomocą środków z Grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub innych międzynarodowych instytucji finansowych, w tym Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju;

   c) istniejące instrumenty i programy państw członkowskich, w tym te, które są wkładem krajowych banków prorozwojowych oraz krajowych instytucji prorozwojowych;

   d) stosowne programy finansowania unijnego.

Rozdział III
Moc zatłaczania CO_2

Artykuł 16

Cel na poziomie Unii dotyczący mocy zatłaczania CO_2

Do 2030 r. musi zostać osiągnięta roczna moc zatłaczania wynosząca co najmniej 50 mln ton CO_2 w składowiskach, które znajdują się na terytorium Unii Europejskiej, w jej wyłącznych strefach ekonomicznych lub na jej szelfie kontynentalnym w rozumieniu Konwencji Narodów

Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) i które nie są powiązane z intensyfikacją wydobycia węglowodorów.

Artykuł 17

Przejrzystość danych dotyczących zdolności składowania CO_2

1. W terminie trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie:

   a) podają do wiadomości publicznej dane o obszarach na ich terytorium, na których składowiska CO_2 mogą być dozwolone;

   b) zobowiązują podmioty posiadające na ich terytorium zezwolenia zdefiniowane w art. 1 pkt 3 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[71] do podania do wiadomości publicznej wszystkich danych geologicznych dotyczących zakładów produkcyjnych, które zostały zlikwidowane lub których likwidację zgłoszono właściwemu organowi;

   c) do celów lit. a) dane obejmują co najmniej informacje wymagane w zawiadomieniu Komisji w sprawie wytycznych dla państw członkowskich dotyczących aktualizacji krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030.

2. W terminie sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co rok państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie, w którym opisuje się:

   a) projekty w dziedzinie wychwytywania CO_2 będące w toku oraz oszacowanie odpowiednich potrzeb w zakresie mocy zatłaczania i zdolności składowania;

   b) projekty dotyczące składowania CO_2 będące w toku na ich terytorium, w tym status wydawania pozwoleń na podstawie dyrektywy 2009/31/WE, przewidywane daty ostatecznych decyzji inwestycyjnych i wprowadzenia do eksploatacji;

   c) krajowe środki wsparcia, które można przyjąć w celu przyspieszenia realizacji projektów, o których mowa w lit. a) i b).

Artykuł 18

Wkład producentów ropy naftowej i gazu ziemnego posiadających zezwolenie

1. Każdy podmiot posiadający zezwolenie zdefiniowane w art. 1 pkt 3 dyrektywy 94/22/WE podlega indywidualnemu wkładowi w ogólnounijny cel dotyczący dostępnej mocy zatłaczania CO_2 określony w art. 16.Te indywidualne wkłady oblicza się proporcjonalnie na podstawie udziału każdego podmiotu w unijnej produkcji ropy naftowej i gazu ziemnego w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. i stanowią one moc zatłaczania CO_2 w składowisku dopuszczonym zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla i dostępną na rynku do 2030 r.

---

[71] Dyrektywa 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3).

2. W terminie trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie identyfikują i zgłaszają Komisji Europejskiej podmioty, o których mowa w ust. 1, oraz wielkość ich produkcji ropy naftowej i gazu ziemnego w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

3. Po otrzymaniu sprawozdań przedłożonych na podstawie art. 17 ust. 2 Komisja, po konsultacji z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami, określa udział wkładu podmiotów, o których mowa w ust. 1, w realizację unijnego celu dotyczącego mocy zatłaczania CO_2 do 2030 r.

4. W terminie dwunastu miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia, podmioty, o których mowa w ust. 1, przedkładają Komisji plan określający szczegółowo sposób, w jaki zamierzają wywiązać się ze zobowiązań w zakresie ich wkładu w realizację unijnego celu dotyczącego mocy zatłaczania CO_2 do 2030 r. Plany te zawierają:

   a) potwierdzenie wkładu podmiotu wyrażonego w postaci docelowej wielkości nowych zdolności składowania i mocy zatłaczania CO_2, które zostaną oddane do użytku do 2030 r.;

   b) określenie środków i celów pośrednich na potrzeby osiągnięcia docelowej wielkości.

5. Aby osiągnąć docelowe wielkości dostępnej mocy zatłaczania, podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą wykonywać którekolwiek z poniższych działań:

   a) opracowywać projekty składowania CO_2 samodzielnie lub we współpracy;

   b) zawierać umowy z innymi podmiotami, o których mowa w ust. 1;

   c) zawierać umowy z osobami trzecimi realizującymi projekty składowania lub inwestorami w celu wywiązania się ze zobowiązań w zakresie ich wkładu.

6. W terminie dwóch lat od wejścia w życie rozporządzenia, a następnie co dwa lata, podmioty, o których mowa w ust. 1, przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające szczegółowe informacje na temat ich postępów w wywiązaniu się ze zobowiązań w zakresie ich wkładu. Komisja podaje te sprawozdania do publicznej wiadomości.

7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 32 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do:

   a) warunków, w jakich umowy między podmiotami, o których mowa w ust. 1, oraz inwestycje w zdolności magazynowania będące w posiadaniu osób trzecich są uwzględniane w celu pokrycia ich indywidualnego wkładu na mocy ust. 5 lit. b) i c),

   b) treści sprawozdań, o których mowa w ust. 6.

Rozdział IV
Dostęp do rynków

Artykuł 19

Wkład w zrównoważoność i odporność w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego

1. Instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające udzielają zamówień na technologię neutralną emisyjnie wymienioną w załączniku w postępowaniu

o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie oferty najkorzystniejszej ekonomicznie, co obejmuje najlepszą relację jakości do ceny, z uwzględnieniem co najmniej wkładu oferty w zrównoważoność i odporność, zgodnie z dyrektywami 2014/23/UE, 2014/24/UE lub 2014/25/UE i mającymi zastosowanie przepisami sektorowymi, a także z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w tym Porozumieniem GPA i innymi umowami międzynarodowymi, którymi Unia jest związana.

2. Wkład oferty w zrównoważoność i odporność opiera się na następujących kryteriach łącznych, które muszą być obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące:

   a) zrównoważeniu środowiskowym wykraczającym poza minimalne wymogi określone w mających zastosowanie przepisach;

   b) w przypadku gdy konieczne jest opracowanie innowacyjnego rozwiązania – wpływie i jakości planu wdrażania, w tym środków zarządzania ryzykiem;

   c) w stosownych przypadkach wkładzie oferty w integrację systemu energetycznego;

   d) wkładzie oferty w odporność, biorąc pod uwagę udział produktów pochodzących z pojedynczego źródła dostaw, określonego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013[72], z którego to źródła pochodzi ponad 65 % dostaw do celów tej konkretnej technologii neutralnej emisyjnie w Unii w ostatnim roku, za który dostępne są dane w chwili składania oferty.

3. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające przypisują wkładowi w zrównoważoność i odporność wagę od 15 % do 30 % kryteriów udzielenia zamówienia, bez uszczerbku dla stosowania art. 41 ust. 3 dyrektywy 2014/23/UE, art. 67 ust. 5 dyrektywy 2014/24/UE lub art. 82 ust. 5 dyrektywy 2014/25/UE w odniesieniu do przypisywania wyższej wagi kryteriom, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b).

4. Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający nie są zobowiązane do brania pod uwagę czynników związanych z wkładem technologii neutralnych emisyjnie w zrównoważoność i odporność, jeżeli uwzględnienie tych czynników zobowiązywałoby tę instytucję lub ten podmiot do nabycia sprzętu po nieproporcjonalnie wysokim koszcie lub o parametrach technicznych różniących się znacznie od parametrów już wykorzystywanego sprzętu, czego rezultatem byłyby niekompatybilność oraz techniczne trudności w eksploatacji i utrzymaniu. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą zakładać, że różnice kosztów przekraczające 10 % są nieproporcjonalne. Niniejszy przepis pozostaje bez uszczerbku dla możliwości wykluczenia rażąco niskich ofert zgodnie z art. 69 dyrektywy 2014/24/UE i art. 84 dyrektywy 2014/25/UE oraz bez uszczerbku dla innych kryteriów udzielenia zamówienia zgodnie z przepisami UE, w tym aspektów społecznych zgodnie z art. 30 ust. 3 i art. 36 ust. 1 tiret drugie dyrektywy 2014/23/UE, art. 18 ust. 2 i art. 67 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE oraz art. 36 ust. 2 i art. 82 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE.

---

[72] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

Artykuł 20

Aukcje mające na celu wdrażanie odnawialnych źródeł energii

1. Bez uszczerbku dla art. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001 oraz art. 107 i 108 Traktatu, a także dla międzynarodowych zobowiązań Unii, w tym Porozumienia GPA i innych umów międzynarodowych, którymi Unia jest związana, państwa członkowskie, władze regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego lub stowarzyszenia złożone z co najmniej jednej takiej instytucji lub co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego oceniają wkład w zrównoważoność i odporność, o którym mowa w art. 19 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przy opracowywaniu kryteriów stosowanych do sporządzania klasyfikacji ofert w ramach aukcji, których celem jest wspieranie produkcji lub zużycia energii ze źródeł odnawialnych zdefiniowanej w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2018/2001.

2. Wkładowi w zrównoważoność i odporność przypisuje się wagę od 15 % do 30 % kryteriów udzielenia zamówienia, bez uszczerbku dla możliwości przypisania wyższej wagi kryteriom określonym w art. 19 ust. 2 lit. a) i b) w stosownych przypadkach zgodnie z przepisami Unii oraz dla wszelkich limitów dotyczących kryteriów pozacenowych określonych zgodnie z zasadami pomocy państwa.

3. Państwa członkowskie, władze regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego lub stowarzyszenia złożone z co najmniej jednej takiej instytucji lub co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego nie są zobowiązane do brania pod uwagę czynników związanych z wkładem technologii neutralnych emisyjnie w zrównoważoność i odporność, jeżeli uwzględnienie tych czynników zobowiązywałoby te podmioty do nabycia sprzętu po nieproporcjonalnie wysokim koszcie lub o parametrach technicznych różniących się znacznie od parametrów już wykorzystywanego sprzętu, czego rezultatem byłyby niekompatybilność oraz techniczne trudności w eksploatacji i utrzymaniu. Instytucje zamawiające i podmioty zamawiające mogą zakładać, że różnice kosztów przekraczające 10 % są nieproporcjonalne.

Artykuł 21

Inne formy interwencji publicznej

1. Bez uszczerbku dla art. 107 i 108 Traktatu oraz art. 4 dyrektywy 2018/2001[73], a także zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, przy podejmowaniu decyzji o ustanowieniu systemów korzyści dla gospodarstw domowych lub konsumentów, które zachęcają do nabywania produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie wymienionych w załączniku, państwa członkowskie, władze regionalne lub lokalne, podmioty prawa publicznego lub stowarzyszenia złożone z co najmniej jednej takiej instytucji lub co najmniej jednego takiego podmiotu prawa publicznego opracowują te systemy w taki sposób, aby promować nabywanie przez beneficjentów produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie o wysokim wkładzie w zrównoważoność i odporność, o którym mowa w art. 19 ust. 2, dzięki zapewnieniu dodatkowej proporcjonalnej rekompensaty finansowej.

2. Dodatkowa rekompensata finansowa przyznawana przez instytucje zgodnie z ust. 1 za stosowanie kryteriów, o których mowa w art. 19 ust. 2 lit. b), c) i d), nie może

[73] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych.

przekraczać 5 % kosztu produktu końcowego technologii neutralnych emisyjnie ponoszonego przez konsumenta.

3. Przy opracowywaniu i wdrażaniu systemu wchodzącego w zakres stosowania ust. 1 instytucja opiera się na otwartym, niedyskryminującym i przejrzystym procesie oceny wkładu produktów dostępnych na rynku w odporność i zrównoważoność. Każdy produkt końcowy technologii neutralnych emisyjnie kwalifikuje się do ubiegania się o objęcie go systemem w dowolnej chwili. Instytucja określa wymagane minimum kwalifikujące produkty do dodatkowej rekompensaty finansowej w ramach systemu wsparcia.

4. Państwa członkowskie publikują na jednej ogólnodostępnej stronie internetowej wszystkie informacje dotyczące systemów, o których mowa w art. 21 ust. 1, w odniesieniu do każdego odpowiedniego produktu technologii neutralnych emisyjnie.

Artykuł 22

Koordynacja inicjatyw w zakresie dostępu do rynków

1. W stosownych przypadkach Komisja przedstawia wytyczne dotyczące kryteriów oceny wkładu dostępnych produktów objętych formami interwencji publicznej, o których mowa w art. 19, 20 i 21, w zrównoważoność i odporność.

2. Komisja udostępnia i regularnie aktualizuje wykaz wszystkich produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie wymienionych w załączniku, w podziale na udział dostaw unijnych pochodzących z różnych państw trzecich w ostatnim roku, za który dostępne są dane.

3. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie omawia środki wprowadzane przez państwa członkowskie w celu wdrożenia art. 19 i 21 oraz wymienia najlepsze praktyki, między innymi w odniesieniu do praktycznego stosowania kryteriów określających wkład w zrównoważoność i odporność w zamówieniach publicznych lub programów zachęcających do nabywania produktów końcowych technologii neutralnych emisyjnie.

Rozdział V
Podnoszenie umiejętności w celu tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy

Artykuł 23

Europejskie akademie przemysłu neutralnego emisyjnie

1. Komisja wspiera, w tym przez zapewnienie finansowania zalążkowego, tworzenie europejskich akademii przemysłu neutralnego emisyjnie, których celem jest:

   a) opracowywanie programów nauczania, treści oraz materiałów dydaktycznych i szkoleniowych na potrzeby szkolenia i kształcenia w zakresie rozwoju, produkcji, instalowania, oddawania do użytku, eksploatacji, konserwacji i recyklingu technologii neutralnych emisyjnie, w zakresie surowców, a także wspieranie zdolności organów publicznych właściwych do wydawania pozwoleń i zezwoleń, o których to organach mowa w rozdziale II, oraz instytucji zamawiających, o których mowa w rozdziale IV niniejszego rozporządzenia;

b) umożliwianie i propagowanie korzystania z programów nauczania, treści i materiałów przez organizatorów kształcenia i szkolenia w państwach członkowskich, między innymi dzięki szkoleniu instruktorów, oraz opracowywanie mechanizmów zapewniających jakość szkoleń oferowanych przez organizatorów kształcenia i szkolenia w państwach członkowskich z uwzględnieniem powyższych programów nauczania, treści i materiałów;

c) opracowanie i wdrożenie poświadczeń, w tym mikropoświadczeń, w celu zwiększenia przejrzystości nabytych umiejętności, ułatwienia zmiany pracy i zwiększenia mobilności transgranicznej siły roboczej, jak również promowanie dopasowywania kwalifikacji do odpowiednich miejsc pracy za pomocą takich narzędzi, jak Europejskie Służby Zatrudnienia (EURES) i EURAXESS.

2. Europejskie akademie przemysłu neutralnego emisyjnie zwalczają stereotypy płci i zwracają szczególną uwagę na potrzebę aktywizacji na rynku pracy większej liczby kobiet i osób młodych, które nie kształcą się, nie pracują ani nie szkolą się.

Artykuł 24

Zawody regulowane w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie i uznawanie kwalifikacji zawodowych

1. Do dnia 31 grudnia 2024 r., a następnie co dwa lata, państwa członkowskie określają, czy programy nauczania opracowane przez europejskie akademie przemysłu neutralnego emisyjnie są równoważne szczególnym kwalifikacjom wymaganym przez przyjmujące państwo członkowskie do celów dostępu do działalności regulowanej wchodzącej w zakres zawodu o szczególnym znaczeniu dla przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. Państwa członkowskie zapewniają, aby wyniki ocen były podawane do wiadomości publicznej i łatwo dostępne w internecie.

2. Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi równoważność, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, ułatwia uznawanie poświadczeń wydanych przez organizatorów kształcenia i szkolenia na podstawie programów nauczania opracowanych przez akademie, zgodnie z tytułem III rozdział I dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[74], uznając poświadczenie za wystarczający dowód formalnych kwalifikacji, za każdym razem, gdy posiadacz takiego poświadczenia ubiega się o dostęp do zawodu regulowanego w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/36/WE i mającego szczególne znaczenie dla przemysłu technologii neutralnych emisyjnie.

3. W przypadku gdy dostęp do zawodu o szczególnym znaczeniu dla przemysłu technologii neutralnych emisyjnie jest regulowany w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/36/WE, państwa członkowskie dążą do opracowania wspólnego minimalnego zestawu wiedzy, umiejętności i kompetencji, które są niezbędne do wykonywania tego konkretnego zawodu, w celu ustanowienia wspólnych ram kształcenia, o których mowa w art. 49a ust. 1 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, aby umożliwić automatyczne uznawanie kwalifikacji. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie może również przedstawiać sugestie, o których mowa w art. 49a ust. 3 dyrektywy 2005/36/WE.

[74] Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

Artykuł 25

Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie i umiejętności

Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie, o której mowa w art. 28, wspiera dostępność i wykorzystywanie umiejętności w technologiach neutralnych emisyjnie oraz we właściwych organach i instytucjach zamawiających, o których mowa w rozdziałach II i IV, wykonując następujące zadania:

1) wspomaganie Komisji w ocenie, stałym monitorowaniu i prognozowaniu popytu i podaży w odniesieniu do siły roboczej posiadającej zestawy umiejętności potrzebne w technologiach neutralnych emisyjnie, prognozowaniu dostępności i wykorzystania odpowiednich możliwości kształcenia i szkolenia oraz dostarczaniu informacji w stosownych przypadkach na potrzeby działań europejskich akademii przemysłu neutralnego emisyjnie;

2) monitorowanie działalności europejskich akademii przemysłu neutralnego emisyjnie oraz organizatorów kształcenia i szkolenia, którzy oferują programy nauczania opracowywane przez te akademie, wspieranie synergii z innymi krajowymi i unijnymi inicjatywami i projektami w zakresie umiejętności, a także zapewnianie nadzoru;

3) wspomaganie mobilizacji zainteresowanych stron, w tym przemysłu, partnerów społecznych oraz organizatorów kształcenia i szkolenia we wdrażaniu programów nauczania opracowanych przez europejskie akademie przemysłu neutralnego emisyjnie;

4) wspomaganie upowszechniania i uznawania poświadczeń w dziedzinie uczenia się, które wydają europejskie akademie przemysłu neutralnego emisyjnie w państwach członkowskich, w promowaniu uznawania umiejętności i dopasowywaniu umiejętności do miejsc pracy, m.in. przez promowanie ważności i akceptacji poświadczeń na całym rynku pracy w Unii Europejskiej;

5) ułatwianie rozwoju europejskich profili zawodowych obejmujących wspólny zestaw wiedzy, umiejętności i kompetencji w kluczowych zawodach w zakresie technologii neutralnych emisyjnie, z wykorzystaniem m.in. programów nauczania opracowanych przez europejskie akademie przemysłu neutralnego emisyjnie oraz, w stosownych przypadkach, terminologii zawartej w europejskiej klasyfikacji umiejętności, kompetencji, kwalifikacji i zawodów (ESCO), aby sprzyjać przejrzystości i mobilności między miejscami pracy i ponad granicami rynku wewnętrznego;

6) promowanie odpowiednich warunków pracy na stanowiskach pracy w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie, aktywizacji młodzieży, kobiet i osób starszych na rynku pracy w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie oraz przyciągania wykwalifikowanych pracowników z państw trzecich, a tym samym osiągnięcie większej różnorodności siły roboczej;

7) ułatwianie ściślejszej koordynacji i wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w celu zwiększenia dostępności umiejętności w zakresie technologii neutralnych emisyjnie, w tym przez wnoszenie wkładu w polityki Unii i państw członkowskich służące przyciągnięciu nowych talentów z państw trzecich.

Rozdział VI
Innowacje

Artykuł 26

Piaskownice regulacyjne technologii neutralnych emisyjnie

1. Państwa członkowskie mogą z własnej inicjatywy ustanawiać piaskownice regulacyjne technologii neutralnych emisyjnie, umożliwiające rozwój, testowanie i walidację innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie w kontrolowanym środowisku rzeczywistym przez ograniczony czas przed ich wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku, co wspomaga uczenie się działań regulacyjnych oraz potencjalne zwiększenie skali i poszerzenie wdrożenia. Państwa członkowskie ustanawiają piaskownice regulacyjne technologii neutralnych emisyjnie zgodnie z ust. 1 na wniosek każdego przedsiębiorstwa opracowującego innowacyjne technologie neutralne emisyjnie i spełniającego kryteria kwalifikowalności i wyboru, o których mowa w ust. 4 lit. a), wybranego przez właściwe organy w wyniku procedury wyboru, o której mowa w ust. 4 lit. b).

2. Zasady i warunki ustanawiania i funkcjonowania piaskownic regulacyjnych technologii neutralnych emisyjnie na podstawie niniejszego rozporządzenia przyjmuje się w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 36. Zasady i warunki w miarę możliwości służą elastyczności krajowych właściwych organów w zakresie ustanawiania i stosowania ich piaskownic regulacyjnych technologii neutralnych emisyjnie, sprzyjają innowacjom i uczeniu się działań regulacyjnych, a zwłaszcza uwzględnia się w nich szczególne okoliczności i zdolności uczestniczących MŚP, w tym przedsiębiorstw typu *start-up*. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 3, zawierają wspólne główne zasady dotyczące następujących kwestii:

   a) kwalifikowalności i wyboru do udziału w piaskownicach regulacyjnych technologii neutralnych emisyjnie;

   b) procedury składania wniosków, uczestnictwa, monitorowania, opuszczania piaskownic regulacyjnych technologii neutralnych emisyjnie oraz ich likwidacji, w tym plan działania piaskownicy i sprawozdanie po wyjściu;

   c) warunków mających zastosowanie do uczestników.

3. Uczestnictwo w piaskownicach regulacyjnych technologii neutralnych emisyjnie nie ma wpływu na uprawnienia nadzorcze i naprawcze organów nadzorujących piaskownicę. Testowanie, opracowywanie i walidacja innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie odbywa się pod bezpośrednim nadzorem i kierownictwem właściwych organów. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia nadzorcze w elastyczny sposób w granicach odpowiednich przepisów, dostosowując istniejące praktyki regulacyjne i wykorzystując swoje uprawnienia dyskrecjonalne przy wdrażaniu i egzekwowaniu przepisów prawnych w odniesieniu do konkretnego projektu piaskownicy regulacyjnej technologii neutralnych emisyjnie w celu usunięcia barier, zmniejszenia obciążenia regulacyjnego i niepewności regulacyjnej oraz wspierania innowacji w zakresie technologii neutralnych emisyjnie.

4. W stosownych przypadkach, aby osiągnąć cel niniejszego artykułu, właściwe organy rozważają przyznanie odstępstw lub zwolnień w zakresie dozwolonym przez odpowiednie przepisy prawa Unii lub prawa krajowego. Właściwe organy zapewniają, aby plan działania piaskownicy gwarantował poszanowanie kluczowych

celów i zasadniczych wymogów przepisów unijnych i krajowych. Właściwe organy dopilnowują, aby informacje o wszelkim istotnym ryzyku dla zdrowia, bezpieczeństwa lub środowiska stwierdzonym podczas opracowywania i testowania innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie były podawane do wiadomości publicznej i skutkowały natychmiastowym zawieszeniem procesu opracowywania i testowania do czasu ograniczenia takiego ryzyka. W przypadku gdy właściwe organy uznają, że proponowany projekt stwarza wyjątkowe ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, ogółu ludności lub środowiska, zwłaszcza ze względu na fakt, że dotyczy testowania, opracowywania lub walidacji substancji szczególnie toksycznych, zatwierdzają plan działania piaskownicy dopiero po upewnieniu się, że wprowadzono odpowiednie zabezpieczenia współmierne do stwierdzonego wyjątkowego ryzyka.

5. Organy nie nakładają administracyjnych kar pieniężnych ani innych kar za naruszenie mających zastosowanie przepisów Unii lub przepisów państw członkowskich dotyczących technologii neutralnej emisyjnie nadzorowanej w piaskownicy regulacyjnej, pod warunkiem że uczestnicy przestrzegają planu działania piaskownicy oraz warunków ich uczestnictwa ustanowionych zgodnie z niniejszym artykułem i zgodnie z ust. 2 oraz stosują się w dobrej wierze do wskazówek organów.

6. Uczestnicy korzystający z piaskownicy regulacyjnej innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie ponoszą odpowiedzialność, przewidzianą w mających zastosowanie przepisach dotyczących odpowiedzialności przyjętych na szczeblu Unii i na szczeblu państw członkowskich, za wszelkie szkody wyrządzone osobom trzecim w wyniku testowania prowadzonego w piaskownicy regulacyjnej.

7. Czas trwania piaskownicy regulacyjnej technologii neutralnych emisyjnie może zostać przedłużony w ramach tej samej procedury za zgodą krajowego właściwego organu.

8. Piaskownice regulacyjne technologii neutralnych emisyjnie są projektowane i wdrażane w taki sposób, aby w stosownych przypadkach ułatwiały współpracę transgraniczną między krajowymi właściwymi organami. Państwa członkowskie, które ustanowiły piaskownice regulacyjne technologii neutralnych emisyjnie, koordynują swoje działania i współpracują w ramach Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie w celu wymiany istotnych informacji. Co roku składają Komisji sprawozdania z wyników wdrażania piaskownic regulacyjnych, w tym dobrych praktyk, zdobytych doświadczeń i zaleceń dotyczących ich organizacji oraz, w stosownych przypadkach, stosowania w piaskownicy regulacyjnej niniejszego rozporządzenia i innych przepisów Unii w sposób dostosowany do celów piaskownicy.

Artykuł 27

Środki dla małych i średnich przedsiębiorstw

1. Państwa członkowskie podejmują następujące działania:

   a) zapewniają małym i średnim przedsiębiorstwom priorytetowy dostęp do piaskownic regulacyjnych innowacyjnych technologii neutralnych emisyjnie, o ile przedsiębiorstwa te spełniają warunki kwalifikowalności określone w art. 26;

b) organizują działania na rzecz podnoszenia świadomości na temat udziału małych i średnich przedsiębiorstw w piaskownicach regulacyjnych;

c) w stosownych przypadkach ustanawiają specjalny kanał komunikacji z małymi i średnimi przedsiębiorstwami w celu dostarczania wskazówek i udzielania odpowiedzi na zapytania dotyczące wdrażania art. 26.

2. Państwa członkowskie uwzględniają szczególne interesy i potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw oraz zapewniają odpowiednie wsparcie administracyjne uczestnictwa w piaskownicach regulacyjnych. Bez uszczerbku dla stosowania art. 107 i 108 Traktatu państwa członkowskie powinny informować małe i średnie przedsiębiorstwa o dostępnym wsparciu finansowym na ich działalność w piaskownicach regulacyjnych.

Rozdział VII
Zarządzanie

Artykuł 28

Ustanowienie Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie i jej zadania

1. Ustanawia się Platformę Europy Neutralnej Emisyjnie („Platforma”).

2. Platforma wypełnia zadania określone w niniejszym rozporządzeniu.

3. Platforma może doradzać Komisji i państwom członkowskim i wspierać je w działaniach służących osiągnięciu celów określonych w rozdziale I niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem krajowych planów państw członkowskich w dziedzinie energii i klimatu przedłożonych na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999[75].

4. Komisja i państwa członkowskie mogą w ramach Platformy koordynować działania z partnerstwami przemysłowymi na rzecz neutralności emisyjnej, a także z odpowiednimi państwami trzecimi, aby wspomóc promowanie przyjmowania technologii neutralnych emisyjnie na świecie i wspierać rolę zdolności przemysłowych Unii w torowaniu drogi dla globalnego przejścia na czystą energię, zgodnie z ogólnymi celami niniejszego rozporządzenia wynikającymi z jego art. 1. Platforma może okresowo omawiać:

a) sposoby poprawy współpracy między Unią a państwami trzecimi w zakresie łańcucha wartości neutralnych emisyjnie;

b) sposoby zaradzenia barierom pozataryfowym w handlu, np. przez wzajemne uznawanie oceny zgodności lub zobowiązania do unikania ograniczeń wywozowych;

---

75 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

c) kwestię tego, które państwa trzecie powinny być traktowane priorytetowo w kontekście zawierania partnerstw przemysłowych na rzecz neutralności emisyjnej, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

(i) ewentualny wkład w bezpieczeństwo dostaw, z uwzględnieniem zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie;

(ii) czy między państwem trzecim a Unią istnieją umowy o współpracy.

5. Państwa członkowskie wspierają Komisję we wdrażaniu środków na rzecz współpracy określonych w partnerstwie przemysłowym na rzecz neutralności emisyjnej. Celem partnerstw przemysłowych na rzecz neutralności emisyjnej będzie ułatwienie wymiany handlowej między uczestnikami, w tym dzięki sprzyjaniu niezbędnym inwestycjom w Unii i w państwach trzecich, poprawie odporności i zrównoważoności wspierających łańcuchów wartości oraz zagwarantowaniu równych warunków działania.

Artykuł 29

Struktura i funkcjonowanie Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie

1. W skład Platformy wchodzą państwa członkowskie oraz Komisja. Przewodniczy jej przedstawiciel Komisji.

2. Każde państwo członkowskie wyznacza przedstawiciela wysokiego szczebla w Platformie. W przypadkach, gdy jest to istotne w związku z funkcją i wiedzą fachową, państwo członkowskie może mieć więcej niż jednego przedstawiciela w odniesieniu do różnych zadań związanych z pracą Platformy. Każdy członek Platformy ma zastępcę.

3. Platforma na wniosek Komisji przyjmuje swój regulamin wewnętrzny zwykłą większością głosów swoich członków.

4. Platforma zbiera się w regularnych odstępach czasu w celu zapewnienia skutecznego wykonywania swoich zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu. W razie potrzeby posiedzenia Platformy odbywają się na uzasadniony wniosek Komisji lub za zgodą zwykłej większości głosów jej członków.

5. Komisja wspomaga Platformę za pośrednictwem sekretariatu wykonawczego zapewniającego wsparcie techniczne i logistyczne.

6. Platforma może utworzyć stałe lub tymczasowe podgrupy zajmujące się konkretnymi sprawami i zadaniami.

7. Platforma zaprasza przedstawicieli Parlamentu Europejskiego do udziału w charakterze obserwatorów w swoich posiedzeniach, w tym w posiedzeniach podgrup stałych lub tymczasowych, o których mowa w ust. 6.

8. W stosownych przypadkach Platforma lub Komisja mogą zapraszać ekspertów i inne osoby trzecie na posiedzenia Platformy i podgrup lub prosić o przedstawienie pisemnych opinii.

9. Platforma wprowadza niezbędne środki w celu zapewnienia bezpiecznego postępowania z informacjami poufnymi i szczególnie chronionymi informacjami handlowymi oraz bezpiecznego przetwarzania ich.

10. Platforma dokłada wszelkich starań, aby osiągnąć konsensus.

11. Platforma koordynuje działania z istniejącymi sojuszami przemysłowymi i współpracuje z nimi.

Artykuł 30

Uwzględnienie w krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu

Państwa członkowskie uwzględniają niniejsze rozporządzenie przy przygotowywaniu swoich krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacji, przedkładanych zgodnie z art. 3, 9 i 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999, w szczególności w odniesieniu do wymiaru „badania naukowe, innowacje i konkurencyjność" unii energetycznej, oraz przy składaniu dwuletnich sprawozdań z postępów zgodnie z art. 17 tego rozporządzenia.

Rozdział VIII
Monitorowanie

Artykuł 31

Monitorowanie

1. Komisja na bieżąco monitoruje:

   a) postępy Unii w osiąganiu celów Unii, o których mowa w art. 1, oraz związane z nimi skutki niniejszego rozporządzenia;

   b) postępy w osiąganiu celu na poziomie Unii dotyczącego mocy zatłaczania CO_2, o którym to celu mowa w art. 16.

2. Państwa członkowskie i wyznaczone przez nie w tym celu organy krajowe gromadzą i dostarczają dane i inne dowody wymagane na podstawie ust. 1 lit. a) i b). W szczególności gromadzą one i co roku przekazują Komisji dane dotyczące:

   a) rozwoju technologii neutralnych emisyjnie i tendencji rynkowych, w tym średnich kosztów inwestycji produkcyjnych i kosztów produkcji, a także cen rynkowych odpowiednich technologii neutralnych emisyjnie;

   b) zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie i powiązanych działań, w tym dane dotyczące zatrudnienia i umiejętności oraz postępów w osiąganiu celów na 2030 r., o których mowa w motywie 13;

   c) wartości i wielkości przywozu do Unii oraz wywozu poza Unię technologii neutralnych emisyjnie;

   d) średniego czasu trwania procedur wydawania pozwoleń na podstawie niniejszego rozporządzenia;

   e) rodzaju i liczby pozwoleń wydanych na szczeblu krajowym w ciągu ostatnich 12 miesięcy;

   f) liczby zakończonych, wstrzymanych lub anulowanych procesów wydawania pozwoleń w ciągu ostatnich 12 miesięcy oraz rodzajów przeszkód napotkanych w przypadku wstrzymania lub anulowania;

   g) liczby piaskownic utworzonych w ciągu ostatnich 12 miesięcy;

   h) ilości CO_2 składowanego stale pod ziemią zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE.

3. Dane te obejmują co najmniej informacje wymagane w zawiadomieniu Komisji w sprawie wytycznych dla państw członkowskich dotyczących aktualizacji krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030.

4. Każde państwo członkowskie przesyła Komisji pierwsze sprawozdanie do końca maja roku następującego po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Następne sprawozdania przesyła się do końca maja każdego roku.

5. Państwa członkowskie przekazują również dane zgromadzone zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu krajowym urzędom statystycznym i Eurostatowi do celów zestawiania i publikowania danych statystycznych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009[76]. Państwa członkowskie wyznaczają krajowy organ odpowiedzialny za przekazywanie danych do krajowych organów statystycznych oraz Eurostatu.

6. Na podstawie sprawozdań przedkładanych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu Komisja monitoruje postępy Unii, o których mowa w ust. 1 lit. a), i co roku publikuje powiązane zalecenia w ramach rocznych sprawozdań z postępów w dziedzinie konkurencyjności czystych technologii energetycznych zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. m) rozporządzenia (UE) 2018/1999.

7. Na podstawie projektów wniosków o pozwolenie przedkładanych zgodnie z art. 10 dyrektywy 2009/31/WE oraz na podstawie sprawozdań przedkładanych zgodnie z art. 17 ust. 2 oraz art. 18 ust. 4 i art. 18 ust. 6 niniejszego rozporządzenia Komisja monitoruje postępy w osiąganiu ogólnounijnego celu dotyczącego mocy zatłaczania CO_2, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, i co roku składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Rozdział IX
Przepisy końcowe

Artykuł 32
Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu zmiany warunków, na jakich uwzględnia się umowy między podmiotami, o których mowa w art. 18 ust. 1, i inwestycje w zdolność składowania będące w posiadaniu osób trzecich w celu osiągnięcia ich indywidualnego wkładu określonego w art. 18 ust. 5, a także treści sprawozdań, o których mowa w art. 18 ust. 6.

Artykuł 33
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 32, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia [data rozpoczęcia stosowania] r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje

[76] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 32, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 32 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 34
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 4.

Artykuł 35
Ocena

1. [Trzy lata po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], a następnie co trzy lata, Komisja dokonuje jego oceny i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z głównymi ustaleniami.

2. W ramach oceny ocenia się, czy osiągnięto cele niniejszego rozporządzenia ustanowione w art. 1, oraz jego skutki dla użytkowników biznesowych, zwłaszcza MŚP, i użytkowników końcowych, a także dla celów Europejskiego Zielonego Ładu.

3. W ocenie uwzględnia się wyniki procesu monitorowania, o którym mowa w art. 31.

4. Właściwe organy państw członkowskich dostarczają Komisji wszelkie będące w ich posiadaniu istotne informacje, których Komisja może potrzebować do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 36

Przetwarzanie informacji poufnych

1. Informacje uzyskane w trakcie wdrażania niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby niniejszego rozporządzenia i chronione stosownymi przepisami unijnymi i krajowymi.

2. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa i tajemnicy handlowej oraz innych szczególne chronionych, poufnych i niejawnych informacji otrzymanych i wygenerowanych w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do zaleceń i środków, które należy zastosować, zgodnie z prawem Unii i odpowiednimi przepisami prawa krajowego.

3. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają, by klauzule tajności informacji niejawnych dostarczanych lub wymienianych na podstawie niniejszego rozporządzenia nie były obniżane ani znoszone bez uprzedniej pisemnej zgody wytwórcy.

4. Jeżeli jednak państwo członkowskie stwierdzi, że upublicznienie zagregowanych informacji w kontekście art. 18 może naruszać jego interes bezpieczeństwa narodowego, ma możliwość sprzeciwienia się ich upublicznieniu przez Komisję w drodze uzasadnionego wniosku.

5. Komisja i organy krajowe, ich urzędnicy, pracownicy oraz inne osoby wykonujące pracę pod nadzorem tych organów zapewniają poufność informacji uzyskanych w trakcie wypełniania swoich zadań i przeprowadzania swoich działań. Obowiązek ten obejmuje również wszystkich przedstawicieli państw członkowskich, obserwatorów, ekspertów oraz innych uczestników biorących udział w posiedzeniach Platformy na podstawie art. 29.

Artykuł 37

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1724

W rozporządzeniu (UE) 2018/1724 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I, w kolumnie pierwszej, dodaje się nowy wiersz „R. Projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie”;

2) w załączniku I, w kolumnie drugiej, w wierszu „R. Projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie” dodaje się punkty w brzmieniu:

   „1. informacje na temat procesu wydawania pozwoleń”;

   „2. usługi finansowe i inwestycyjne”;

   „3. możliwości finansowania na szczeblu Unii lub państwa członkowskiego”;

   „4. usługi wspomagające prowadzenie działalności gospodarczej, w tym m.in. deklaracja podatkowa dotycząca podatku od osób prawnych, lokalne prawo podatkowe, prawo pracy”;

3) w załączniku II, w kolumnie pierwszej, dodaje się nowy wiersz „Projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie”;

4) w załączniku II, w kolumnie drugiej, w wierszu „Projekty produkcji technologii neutralnych emisyjnie” dodaje się punkt w brzmieniu:

„Procedury odnoszące się do wszystkich odpowiednich pozwoleń administracyjnych na planowanie, budowę, rozbudowę i eksploatację projektów produkcji technologii neutralnych emisyjnie, w tym pozwolenia na budowę, pozwolenia w zakresie chemikaliów i pozwolenia na podłączenie do sieci oraz oceny wpływu na środowisko i zezwolenia środowiskowe, jeżeli są wymagane, a także obejmujące wszystkie wnioski i procedury administracyjne”;

5) w załączniku II, w kolumnie trzeciej, w wierszu „Projekty produkcji neutralne emisyjnie” dodaje się punkt w brzmieniu:

„Wszystkie rezultaty procedur, od potwierdzenia ważności wniosku do powiadomienia o decyzji kompleksowej w sprawie wyniku procedury przez odpowiedzialny właściwy organ krajowy”;

6) w załączniku III dodaje się punkt w brzmieniu:

„8) Krajowe właściwe organy działające jako punkt kompleksowej obsługi zgodnie z art. 4 rozporządzenia [akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie]”.

Artykuł 38

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*] r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [data wejścia w życie] r. Do dnia [2 lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r. art. 19 ust. 2 lit. a), b) i c) stosuje się wyłącznie do zamówień udzielanych przez centralne jednostki zakupujące zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 16 dyrektywy 2014/24/UE i art. 2 ust. 1 pkt 12 dyrektywy 2014/25/UE oraz do zamówień o wartości co najmniej 25 mln EUR.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący*

OCEANA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

1.7. Planowane metody wykonania budżetu

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji produktów technologii neutralnych emisyjnie (akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie)

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Jednolity rynek

Europejski Zielony Ład

Europa na miarę ery cyfrowej

Silniejsza pozycja Europy na świecie

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

☒ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego[77]

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

W planie przemysłowym Zielonego Ładu określono kompleksowe podejście do wspierania rozwoju czystych technologii energetycznych oparte na czterech filarach. Pierwszy filar, którego dotyczy ten akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie, ma na celu utworzenie otoczenia regulacyjnego, które uprości i przyspieszy procedury wydawania pozwoleń w odniesieniu do nowych zakładów produkcji produktów technologii neutralnych emisyjnie oraz ułatwi zwiększenie skali europejskiego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie.

Celem aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie jest poprawa odporności Unii i zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii w Unii, jak również wspieranie efektywności energetycznej oraz rozwoju nowych i odnawialnych form energii.

Celem ogólnym aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie stworzenie warunków dla zwiększenia skali zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie w Unii, aby wspierać cele Unii w zakresie dekarbonizacji na 2030 r. oraz zapewnić bezpieczeństwo dostaw technologii neutralnych emisyjnie niezbędnych do ochrony odporności systemu energetycznego Unii.

Ogólny cel niniejszego wniosku przekłada się po pierwsze na cel, jakim jest zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego dzięki ustanowieniu zharmonizowanych przepisów dotyczących zwiększenia zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie w Unii.

[77] O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.2. *Cel(e) szczegółowy(e)*

W przedmiotowym rozporządzeniu ustanawia się ramy służące zwiększeniu konkurencyjności bazy przemysłowej Unii w zakresie technologii neutralnych emisyjnie oraz zwiększeniu wkładu Unii w globalne przechodzenie na technologie neutralne emisyjnie, a jednocześnie przyspieszeniu przejścia Unii na niskoemisyjne źródła energii, w tym dzięki dekarbonizacji przemysłu ciężkiego.

Rozporządzenie zawiera środki służące osiągnięciu celu szczegółowego polegającego na zapewnieniu, aby do 2030 r. unijna zdolność produkcji technologii neutralnych emisyjnie zbliżyła się do poziomu referencyjnego wynoszącego co najmniej 40 % rocznych potrzeb Unii w zakresie wdrażania odpowiednich technologii niezbędnych do osiągnięcia celów Unii w dziedzinie klimatu i energii na 2030 r. lub osiągnęła ten poziom referencyjny.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie ma na celu zwiększenie skali produkcji technologii neutralnych emisyjnie i poprawę konkurencyjności bazy przemysłowej sektora technologii neutralnych emisyjnie. W rezultacie inicjatywa ta poprawi odporność i konkurencyjność naszego przyszłego zdekarbonizowanego systemu energetycznego.

Akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie ma na celu zajęcie się następującymi głównymi czynnikami napędzającymi inwestycje w produkcję technologii neutralnych emisyjnie:

- poprawa pewności inwestycji, ukierunkowania polityki i koordynacji poprzez ustanowienie jasnych celów i mechanizmów monitorowania;
- zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z opracowywaniem projektów produkcji neutralnych emisyjnie, w tym poprzez uproszczenie wymogów administracyjnych i ułatwienie wydawania pozwoleń, ustanowienie piaskownic regulacyjnych i zapewnienie dostępu do informacji;
- ułatwianie dostępu do rynków za pomocą szczególnych środków związanych z popytem publicznym poprzez postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i aukcje, a także poprzez systemy wsparcia prywatnego popytu ze strony konsumentów;
- ułatwianie i umożliwianie realizacji projektów dotyczących wychwytywania i składowania dwutlenku węgla, w tym dzięki zwiększeniu dostępności składowisk CO_2;
- wspieranie innowacji, w tym dzięki piaskownicom regulacyjnym;
- podnoszenie umiejętności w obszarze technologii neutralnych emisyjnie, a tym samym promowanie tworzenia wysokiej jakości miejsc;
- koordynacja partnerstw przemysłowych na rzecz neutralności emisyjnej.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

W rozporządzeniu przewiduje się filar poświęcony monitorowaniu inicjatywy. Wzmocniona współpraca w ramach Unii Europejskiej zapewni gromadzenie niezbędnych i porównywalnych informacji i danych.

Komisja będzie monitorować postępy i tendencje w osiąganiu określonych w akcie celów dotyczących produkcji technologii neutralnych emisyjnie w UE. Po trzech latach Komisja oceni wyniki, rezultaty i skutki inicjatywy. Główne wnioski z oceny zostaną przedstawione w sprawozdaniu dla Parlamentu Europejskiego, Rady, jak również dla Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów. Sprawozdanie to zostanie również podane do wiadomości publicznej.

Komisja ustanowi także szczegółowy program monitorowania produktów, rezultatów i skutków przedmiotowego rozporządzenia wraz z programem monitorowania określającym sposób i częstotliwość gromadzenia danych.

Komisja będzie monitorować rozwój technologii, tendencje rynkowe i konkurencyjność unijnych technologii neutralnych emisyjnie oraz skutki przedmiotowego rozporządzenia. Wyniki tego monitorowania i związane z nim zalecenia będą publikowane co roku w ramach rocznych sprawozdań z postępów w dziedzinie konkurencyjności czystych technologii energetycznych.

Komisja będzie współpracować z państwami członkowskimi w zakresie ściślejszego nadzoru rynku w odniesieniu do wymogów dotyczących poszczególnych produktów, aby zapewnić wprowadzanie do obrotu wyłącznie produktów zgodnych z przepisami Unii, zapewniając przy tym równe warunki działania zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i globalnym.

Aby osiągnąć cel dotyczący rocznej mocy zatłaczania w składowiskach CO_2, Komisja będzie monitorować postępy w osiąganiu ogólnounijnego celu dotyczącego mocy zatłaczania CO_2 i będzie składać coroczne sprawozdania.

Powyższe cele zostaną poddane ponownej ocenie, a Komisja, przy wsparciu ze strony Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie, będzie regularnie monitorować postępy. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie będzie monitorować wyniki i wnosić wkład w ocenę. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie będzie odgrywać ważną rolę w gromadzeniu dowodów od przemysłu i państw członkowskich UE oraz w określaniu i wdrażaniu wsparcia politycznego na rzecz łańcuchów dostaw czystych technologii energetycznych. Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie będzie również odgrywać ważną rolę w monitorowaniu podnoszenia umiejętności w ramach monitorowania akademii przemysłu neutralnego emisyjnie oraz w ramach oceny popytu i podaży w odniesieniu do siły roboczej posiadającej zestawy umiejętności potrzebne w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie.

W ramach monitorowania wykraczającego poza podstawowe zadanie monitorowania realizowane przez Platformę można mierzyć następujące zmiany w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie:

- liczba podmiotów prawnych uczestniczących w działaniach wspieranych w ramach inicjatywy (w podziale na wielkość, rodzaj i państwo siedziby przedsiębiorstwa);
- całkowita kwota inwestycji w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie, w tym pozyskanie środków finansowych zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego;

- kwota inwestycji przedsiębiorstw, z uwzględnieniem segmentu łańcucha wartości, w którym działają;
- dane z monitorowania dotyczące rozwoju projektów, popytu i podaży;
- oferty wybrane na podstawie kryteriów związanych ze zrównoważeniem środowiskowym, innowacjami i integracją systemu;
- monitorowanie działań w zakresie zmiany i podnoszenia kwalifikacji prowadzonych przez akademie przemysłu neutralnego emisyjnie przy wsparciu Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie, w tym liczby osób uczących się i powiązanych inwestycji. Monitorowanie tworzenia dodatkowych miejsc pracy w przemyśle technologii neutralnych emisyjnie i ich głównych cech jakości, w tym w odniesieniu do wynagrodzeń, warunków pracy i stosunków pracy.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Niniejsze rozporządzenie powinno mieć pełne zastosowanie wkrótce po jego przyjęciu, tj. następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Wcześniej wprowadzone zostaną jednak wstępne elementy, takie jak Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie, którą zainicjowano w listopadzie 2022 r. W akcie w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie bardziej szczegółowo określono strukturę zarządzania Platformą.

Akty delegowane służące odzwierciedleniu rozwoju technologii i zmian na rynku zgodnie z celami i kryteriami inicjatywy mogą być przyjmowane po dogłębnej ocenie skutków i konsultacji z zainteresowanymi stronami.

Powinno już trwać gromadzenie informacji od organizacji reprezentujących przedsiębiorstwa produkujące czyste technologie, a państwa członkowskie omówiły już z Komisją szereg możliwych środków wspierających przemysł czystych technologii i technologii neutralnych emisyjnie w Europie oraz monitorowanie ich łańcuchów wartości.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Plan przemysłowy Zielonego Ładu opiera się na czterech filarach, z których pierwszym jest przedmiotowa inicjatywa, tj. akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie. Akt ten ma na celu utworzenie otoczenia regulacyjnego wraz z uproszczonym i przyspieszonym wydawaniem pozwoleń w odniesieniu do nowych zakładów produkcji czystych technologii energetycznych oraz ułatwia zwiększenie skali europejskiego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie.

Zwiększenie wykorzystania czystej energii i technologii neutralnych emisyjnie ma zasadnicze znaczenie dla wsparcia UE w osiągnięciu jej celu, jakim jest wypełnienie zobowiązań w ramach pakietu „Gotowi na 55" na rzecz neutralności klimatycznej UE do 2050 r. Przejście na odnawialne źródła energii ma również kluczowe znaczenie dla zapewnienia UE stabilnych dostaw energii, co wesprze jej przemysł,

a ostatecznie jej rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich. To z kolei przyczynia się do dążenia UE do otwartej strategicznej autonomii.

W ciągu ostatniego roku w Europie wystąpiły zakłócenia w łańcuchach dostaw w sektorach technologii energii odnawialnej i technologii neutralnych emisyjnie, co spowodowało niedobory w wielu sektorach gospodarki i potencjalnie poważne konsekwencje społeczne.

W ekosystemie technologii neutralnych emisyjnie istnieje stosunkowo niewielka dywersyfikacja źródeł dostaw, a w przypadku niektórych produktów wysoki poziom zależności od wywozu z państw trzecich. Udział przemysłu UE w rynku znajduje się pod silną presją ze względu na subsydia w państwach trzecich, które naruszają równe warunki działania. Przedmiotowa inicjatywa umożliwi stworzenie korzystnych warunków dzięki szeregowi środków, takich jak krótsze terminy wydawania pozwoleń i rosnące zapotrzebowanie społeczne. Pomoże to przemysłowi w Europie pozyskać finansowanie na potrzeby produkcji technologii neutralnych emisyjnie. Rosnący poziom inwestycji w europejską produkcję technologii neutralnych emisyjnie ma kluczowe znaczenie dla ustanowienia solidnej bazy przemysłowej na potrzeby technologii neutralnych emisyjnie i ich łańcuchów dostaw w całej UE.

Celem jest nie tylko zmniejszenie zależności, lecz także wykorzystanie możliwości gospodarczych wynikających z globalnego rynku przemysłu technologii neutralnych emisyjnie, który, jak stwierdzono w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącej wnioskowi, według Międzynarodowej Agencji Energetycznej ma do 2030 r. osiągnąć wartość około 600 mld EUR rocznie. Ponadto akt ten przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności europejskiego ekosystemu przemysłu technologii neutralnych emisyjnie oraz całego przemysłu europejskiego dzięki zapewnieniu obywatelom Unii innowacyjnych produktów. Unia dysponuje atutami, aby w przyszłości stać się liderem przemysłowym na rynku czystych technologii energetycznych i technologii neutralnych emisyjnie.

Ponadto przedmiotowe działanie na szczeblu UE zapobiega rozdrobnieniu, jakie może wynikać ze stosowania przez każde z 27 państw członkowskich swojego podejścia regulacyjnego, i ułatwi osiągnięcie ambitnych celów klimatycznych na szczeblu UE.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Treść komunikatu W Planie przemysłowym Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej ze stycznia 2023 r. wyjaśniono, dlaczego konieczne są zdecydowane, wspólne działania na poziomie UE w celu pobudzenia przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. W ramach planu przemysłowego Zielonego Ładu Komisja proponuje przedstawienie aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie w celu wsparcia konkurencyjności przemysłowej technologii neutralnych emisyjnie w UE.

Punktem wyjścia dla opracowania planu jest potrzeba zwiększenia na masową skalę w najbliższym dziesięcioleciu rozwoju technologicznego, wytwarzania i instalacji produktów przemysłu technologii neutralnych emisyjnie, a także wartość dodana, jaką ma ogólnounijne podejście do tego, jak wspólnie sprostać temu wyzwaniu. Utrudnia to globalna konkurencja o surowce i o wykwalifikowany personel. Celem planu jest wyeliminowanie tej dychotomii i skupienie się na obszarach, w których UE może wnieść największy wkład. Jego założeniem jest również uniknięcie ryzyka

polegającego na tym, że zależność UE od rosyjskich paliw kopalnych zastąpimy innymi strategicznymi zależnościami, co mogłyby utrudnić dostęp do kluczowych technologii i środków produkcji potrzebnych do transformacji ekologicznej przez połączenie dywersyfikacji oraz własnego rozwoju i produkcji. Plan wpisze się w bieżące wysiłki na rzecz transformacji przemysłu zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i strategią przemysłową UE, w szczególności Planem działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym. Absolutnym priorytetem pozostaje również modernizacja i dekarbonizacja energochłonnych gałęzi przemysłu, podobnie jak zapewnienie zmiany zatrudnienia i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy dzięki szkoleniom i kształceniu.

UE tradycyjnie działa w oparciu o silne otoczenie regulacyjne w celu stworzenia sprzyjających warunków dla przedsiębiorstw, zapewnienia wysokiej jakości miejsc pracy pracownikom i wysokiego poziomu ochrony środowiska. Te trzy wymiary mogą wzajemnie się wzmacniać, jeżeli przepisy będą wyważone i inteligentnie zaprojektowane, co wymaga stałej uwagi. Dlatego też Komisja wprowadziła „sprawdzian konkurencyjności" w odniesieniu do wszystkich nowych przepisów, aby zagwarantować, że w pełni uwzględniają one wszelki ewentualny wpływ na konkurencyjność. Proste, przewidywalne i jasne otoczenie regulacyjne ma kluczowe znaczenie dla wspierania inwestycji.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Komisja i państwa członkowskie podejmują działania w celu stworzenia warunków ułatwiających inwestycje w unijny łańcuch dostaw przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. Działania te będą w szczególności skoncentrowane na przyspieszeniu inwestycji w strategiczne projekty technologii neutralnych emisyjnie.

Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie pomoże Komisji i państwom członkowskim zidentyfikować wąskie gardła i potencjalne najlepsze praktyki, w szczególności z wykorzystaniem regularnej wymiany informacji z odpowiednimi sojuszami przemysłowymi, takimi jak sojusze na rzecz baterii i na rzecz przemysłu fotowoltaicznego oraz partnerstwo na rzecz elektrolizerów.

Celem inicjatywy jest wsparcie uruchamiania funduszy, które wchodzą w zakres następujących tytułów wieloletnich ram finansowych:

Dział 1 – Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa Tytuł 2 – Europejskie inwestycje strategiczne

Fundusz InvestEU

Dział 1 – Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa Tytuł 3 – Jednolity rynek

_Program na rzecz jednolitego rynku

Dział 2 – Spójność, odporność i wartości: Tytuł 5: Rozwój regionalny i spójność

_Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego

Dział 2 – Spójność, odporność i wartości: Tytuł 6: Odbudowa i odporność

_Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

Dział 2 – Spójność, odporność i wartości: 7 Inwestowanie w ludzi, spójność społeczna i wartości

_Europejski Fundusz Społeczny

Dział 3: Zasoby naturalne i środowisko: Tytuł 9 – Środowisko i działania w dziedzinie klimatu

_Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji

Już teraz, w ramach 27 krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności, będących częścią NextGenerationEU i finansowanych z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF), dostępnych jest 250 mld EUR na działania ekologiczne, w tym inwestycje wspierające dekarbonizację przemysłu. W programie „Horyzont Europa" przewidziano 40 mld EUR na badania naukowe i innowacje w ramach Zielonego Ładu, również we współpracy z przemysłem. W ramach polityki spójności udostępniono około 85 mld EUR na zieloną transformację, w tym na Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji. Komisja będzie w większym stopniu ułatwiać szybką mobilizację inwestycji w obszarze spójności w celu wsparcia planu przemysłowego Zielonego Ładu, w tym przez szybsze opracowywanie projektów w zakresie efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych oraz szybsze dokonywanie zwrotu kosztów poniesionych w związku z tymi projektami za pomocą standardowych systemów zwrotu kosztów. Dotychczas unijne finansowanie pochodzące z tych źródeł było w dużej mierze przeznaczone na badania naukowe i innowacje oraz wdrażanie energii ze źródeł odnawialnych i powiązanej infrastruktury i nie było ukierunkowane na zdolności produkcyjne w tym sektorze. Można zwiększyć skalę i szybkość finansowania przemysłowych łańcuchów wartości technologii neutralnych emisyjnie. Aby jednak uniknąć rozdrobnienia na jednolitym rynku z powodu różnych poziomów wsparcia krajowego – i różnych możliwości udzielania takiego wsparcia – należy również zapewnić odpowiednie finansowanie na poziomie UE, aby ułatwić rozwój takich przemysłowych łańcuchów wartości w dziedzinie technologii neutralnych emisyjnie w całej Unii.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

Inicjatywa wchodzi w zakres planu przemysłowego Zielonego Ładu, w którym określono wsparcie dla europejskiego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie. Warianty finansowania przedstawione w tej sekcji nie są zależne od niniejszego wniosku, ale mogą być realizowane na podstawie wcześniej obowiązujących przepisów związanych z tym wnioskiem.

Celem wniosku jest zwiększenie konkurencyjności europejskiego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie i wsparcie szybkiej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej. Plan ma na celu zapewnienie bardziej sprzyjającego otoczenia dla zwiększenia skali zdolności przemysłowych UE w zakresie technologii i produktów neutralnych emisyjnie niezbędnych do osiągnięcia ambitnych celów klimatycznych Europy. Plan opiera się na wcześniejszych inicjatywach i na mocnych stronach jednolitego rynku UE, uzupełniając bieżące działania w ramach Europejskiego Zielonego Ładu, w którym uznaje się korzyści płynące z inwestowania w konkurencyjny zrównoważony rozwój przez budowanie bardziej sprawiedliwej, ekologicznej i cyfrowej Europy. Uzupełnia również wysiłki w ramach planu REPowerEU, który stanowił odpowiedź UE na trudności i zakłócenia na światowym rynku energii spowodowane inwazją Rosji na Ukrainę i miał na celu przekształcenie europejskiego systemu energetycznego dzięki uniezależnieniu UE od rosyjskich paliw kopalnych oraz przeciwdziałaniu kryzysowi klimatycznemu. Ogólnie rzecz biorąc, doprowadzi to do większych oszczędności energii,

dywersyfikacji dostaw energii i przyspieszonego wprowadzania energii niskoemisyjnej.

W ramach planu Komisja zapowiedziała, że zamierza zezwolić państwom członkowskim na większą elastyczność w przyznawaniu pomocy państwa, która będzie miała zastosowanie tylko do starannie wybranych obszarów i będzie miała charakter tymczasowy. Jeżeli chodzi o pomoc państwa, unijna polityka konkurencji zapewnia narzędzia wspierające rozwój i wdrażanie kluczowych zaawansowanych technologii, w tym szkoleń, o strategicznym znaczeniu dla transformacji ekologicznej i cyfrowej, przy jednoczesnym zachowaniu integralności jednolitego rynku i poszanowaniu międzynarodowych zobowiązań UE.

Komisja przeprowadzi konsultacje z państwami członkowskimi w sprawie wniosku dotyczącego tymczasowego dostosowania zasad pomocy państwa, tj. do końca 2025 r., aby jeszcze bardziej przyspieszyć i uprościć przyznawanie pomocy państwa za sprawą łatwiejszych obliczeń, prostszych procedur i szybciej wydawanych zgód. Zmiany te pomogą również państwom członkowskim w realizacji konkretnych projektów przewidzianych w krajowych planach odbudowy i wchodzących w zakres takich przepisów. W planie dodatkowo wyjaśnia się, że aby przyspieszyć wdrażanie nowych projektów, zatwierdzanie projektów powiązanych z projektami IPCEI zostanie jeszcze bardziej usprawnione i uproszczone.

Istnieje szereg instrumentów, które są powiązane z aktem w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie i które mogą być wdrażane na podstawie obowiązujących przepisów.

Program InvestEU

Program InvestEU ma potencjał, by pobudzić w UE inwestycje neutralne emisyjnie. Jest to unijny instrument służący stymulowaniu inwestycji prywatnych w priorytetowych obszarach działań UE. Za pośrednictwem EBI, EFI, EBOR i 14 innych partnerów wykonawczych UE wspiera publiczne i prywatne inwestycje w technologie neutralne emisyjnie i innowacje przemysłowe.

Fundusz innowacyjny

Fundusz innowacyjny wspiera rozwój i wdrażanie pierwszych w swoim rodzaju technologii i rozwiązań, które obniżają emisyjność energochłonnych sektorów przemysłu, pobudzają magazynowanie energii ze źródeł odnawialnych i energii (w tym za pomocą baterii i akumulatorów oraz w postaci wodoru) oraz wzmacniają neutralne emisyjnie łańcuchy dostaw przez wspieranie produkcji kluczowych komponentów do baterii i akumulatorów, komponentów na potrzeby sektora energii wiatrowej i słonecznej, do elektrolizerów, ogniw paliwowych i pomp ciepła.

Ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (projekty IPCEI)

Realizacja projektów IPCEI może przyczynić się w znacznej mierze do osiągnięcia celów strategicznych Unii, w szczególności ze względu na ich pozytywne efekty uboczne. Projekty IPCEI pozwalają zebrać państwa członkowskie i zainteresowane strony z całej Unii w celu zaradzenia istotnym niedoskonałościom rynku, brakom systemowym i problemom społecznym, które w innym przypadku nie zostałyby przezwyciężone.

Europejski Fundusz na rzecz Suwerenności

W perspektywie średnioterminowej Komisja zamierza udzielić strukturalnej odpowiedzi na potrzeby inwestycyjne, proponując utworzenie Europejskiego Funduszu na rzecz Suwerenności w kontekście przeglądu wieloletnich ram finansowych przed latem 2023 r. Oprócz tego Komisja analizuje, w jaki sposób można zwiększyć ogólne finansowanie InvestEU, w szczególności w okresie 2024–2027.

Aby zlikwidować lukę inwestycyjną w obszarze technologii neutralnych emisyjnie, inicjatywy te służą przyciągnięciu uzupełniającego finansowania prywatnego na potrzeby osiągnięcia celów.

Jak wyszczególniono poniżej, wprowadzenie tego aktu prawnego będzie wymagało dodatkowych zasobów ludzkich, a także pewnych wydatków na wsparcie.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

☐ **Ograniczony czas trwania**

– ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☒ **Nieograniczony czas trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu[78]

☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi".*

Uwagi

[78] Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Ocena skutków finansowych regulacji obejmuje wydatki na personel, udzielanie zamówień publicznych i ewentualnie ustalenia administracyjne. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków. Komisja oceni rezultat, wyniki i skutki niniejszego wniosku w terminie trzech lat od daty rozpoczęcia jego stosowania. Na potrzeby przeprowadzenia oceny Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie, państwa członkowskie i właściwe organy krajowe przekażą Komisji informacje na jej wniosek.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Tryb zarządzania w odniesieniu do inicjatywy to zarządzanie bezpośrednie przez Komisję. Komisję będzie wspomagać organ zarządzający, którym jest Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie i w którym uczestniczą przedstawiciele państw członkowskich i zainteresowane strony. Ogólnie rzecz biorąc, inicjatywa wymaga poniesienia wydatków na personel, udzielania zamówień publicznych i ewentualnie zawarcia porozumień administracyjnych. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Ogólnie rzecz biorąc, inicjatywa wymaga poniesienia wydatków na personel, wydatków na analizy i badania naukowe, finansowania zalążkowego w celu wsparcia tworzenia i funkcjonowania akademii przemysłu neutralnego emisyjnie oraz innych porozumień administracyjnych. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

Większość aspektów tej inicjatywy opiera się na standardowych procedurach pozyskiwania wsparcia technicznego, angażowania zainteresowanych stron i przyjmowania prawa wtórnego. Głównym zagrożeniem, które ujawniło się już w przeszłości, są niewystarczające zasoby ludzkie potrzebne do realizacji planów prac.

Niniejszemu wnioskowi nie towarzyszy formalna ocena skutków. Biorąc pod uwagę pilną potrzebę podjęcia działań, jak wyjaśniono powyżej, oceny skutków nie można było przeprowadzić w ramach czasowych dostępnych przed przyjęciem wniosku. Analizę przedstawiono w dokumencie roboczym służb Komisji „Ocena potrzeb inwestycyjnych i dostępności finansowania w celu zwiększenia zdolności produkcji technologii neutralnych emisyjnie w UE” towarzyszącym niniejszemu wnioskowi. Proces przygotowania przedmiotowej inicjatywy obejmował ukierunkowane konsultacje, a długoterminowe i regularne kontakty z zainteresowanymi stronami z sektora, państwami członkowskimi i stowarzyszeniami branżowymi umożliwiły zgromadzenie znacznej ilości informacji, w tym informacji zwrotnych, istotnych dla wniosku. Pomimo uwzględnienia informacji mających znaczenie dla wariantów strategicznych zawartych we wniosku, w przyszłości mogą jednak pojawić się niezamierzone konsekwencje i skutki tej inicjatywy. Komisja zamierza

zidentyfikować je możliwie szybko za pomocą solidnych procedur monitorowania określonych w rozporządzeniu i zajmie się wszelkimi niezamierzonymi konsekwencjami, stosując odpowiednie środki i działania.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Ogólnie rzecz biorąc, inicjatywa wymaga poniesienia wydatków na personel, ewentualnie udzielania zamówień publicznych i ewentualnie zawarcia porozumień administracyjnych. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Komisja zapewni, aby Platforma Europy Neutralnej Emisyjnie, jako organ zarządzający, stosowała procedury zwalczania nadużyć finansowych na wszystkich etapach procesu zarządzania.

Komisja zapewni, aby wdrożono odpowiednie środki gwarantujące ochronę interesów finansowych Unii w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie stosownych aktów, w tym aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie, przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary.

Trybunał Obrachunkowy ma uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, w odniesieniu do programu. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać kontrole i inspekcje na miejscu u podmiotów gospodarczych, których takie finansowanie bezpośrednio lub pośrednio dotyczy, zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96 i rozporządzenia 883/2013, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiekolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem dotyczącym finansowania przez Unię. Wspólne przedsięwzięcia będą również musiały przystąpić do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić postępowania przygotowawcze zgodnie z przepisami i procedurami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1939, aby prowadzić dochodzenia w sprawach dotyczących przestępstw naruszających interesy finansowe Unii.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.[79]	państw EFTA[80]	krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących[81]	innych państw	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
1	03.02.01.01	Zróżn./~~niezróżn.~~	TAK/~~NIE~~	TAK/~~NIE~~	~~TAK~~/NIE	~~TAK~~/NIE
1	03.02.02.00	Zróżn./~~niezróżn.~~	TAK/~~NIE~~	TAK/~~NIE~~	~~TAK~~/NIE	~~TAK~~/NIE
1	01.02.02.54	Zróżn./~~niezróżn.~~	TAK/~~NIE~~	TAK/~~NIE~~	~~TAK~~/NIE	~~TAK~~/NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel

79 Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

80 EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

81 Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	

Dyrekcja Generalna: GROW			Rok 2023	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne											
Linia budżetowa[82] 03.020101 – Funkcjonowanie i rozwój rynku wewnętrznego towarów i usług	Środki na zobowiązania	(1a)		0,180	0,180	0,180	0,180				**0,720**
	Środki na płatności	(2a)		0,060	0,180	0,180	0,180	0,120			**0,720**
Linia budżetowa 03.02.02.00 – Program na rzecz jednolitego rynku – filar MŚP	Środki na zobowiązania	(1b)	2,500								**2,500**
	Środki na płatności	(2b)	0,500	2,000							**2,500**
Linia budżetowa 01 02 02 54 – Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czystego Wodoru	Środki na zobowiązania	(1b)	3,000								**3,000**
	Środki na płatności	(2b)	0,750	2,250							**3,000**
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy[83]											

[82] Zgodnie z oficjalną nomenklaturą budżetową.

[83] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Linia budżetowa		3)									
OGÓŁEM środki dla DG GROW	Środki na zobowiązania	=1a+1b +3	5,500	0,180	0,180	0,180	0,180				**6,220**
	Środki na płatności	=2a+2b +3	1,25	4,310	0,180	0,180	0,180	0,120			**6,220**

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	4)	5,500	0,180	0,180	0,180	0,180			**6,220**
	Środki na płatności	5)	1,250	4,310	0,180	0,180	0,180	0,120		
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4 + 6	5,500	0,180	0,180	0,180	0,180			**6,220**
	Środki na płatności	=5 + 6	1,250	4,310	0,180	0,180	0,180	0,120		**6,220**

<u>Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu operacyjnego, należy powtórzyć powyższą część:</u>

• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	4)								
	Środki na płatności	5)								
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6	Środki na zobowiązania	=4 + 6								

wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na płatności	=5 + 6								
	Środki na płatności	=5 + 6								

Dział wieloletnich ram finansowych	**7**	„Wydatki administracyjne”

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do załącznika do oceny skutków finansowych regulacji (załącznika 5 do decyzji Komisji w sprawie przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2023	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
Dyrekcja Generalna: GROW										
• Zasoby ludzkie			0,513	0,513	0,513	0,513	0,513			**2,565**
• Pozostałe wydatki administracyjne			0,025	0,025	0,025	0,025	0,025			**0,125**
OGÓŁEM DG GROW	Środki		0,538	0,538	0,538	0,538	0,538			**2,69**

	Rok 2023	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
Dyrekcja Generalna: ENER									
• Zasoby ludzkie		0,513	0,513	0,513	0,513	0,513			**2,565**

• Pozostałe wydatki administracyjne										
OGÓŁEM DG ENER	Środki		0,513	0,513	0,513	0,513	0,513			**2,565**

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)		1,051	1,051	1,051	1,051	1,051			**5,255**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2023	Rok **2024**[84]	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	5,500	1,231	1,231	1,231	1,231	1,051			**11,457**
	Środki na płatności	1,250	5,361	1,231	1,231	1,231	1,171			**11,457**

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ⇩			Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	**OGÓŁEM**
	PRODUKT							

[84] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

	Rodzaj[85]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1[86]																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		
OGÓŁEM																		

85 Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

86 Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) …”.

3.2.3. *Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne*

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **2023**	Rok **2024** [87]	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych									
Zasoby ludzkie		1,026	1,026	1,026	1,026	1,026			**5,13**
Pozostałe wydatki administracyjne		0,025	0,025	0,025	0,025	0,025			**0,125**
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych		1,051	1,051	1,051	1,051	1,051			**5,255**

Poza DZIAŁEM 7[88] **wieloletnich ram finansowych**									
Zasoby ludzkie									
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym									
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych									
Poza DZIAŁEM 7[89] **wieloletnich ram finansowych**									
Zasoby ludzkie									

[87] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N" należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

[88] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

[89] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym									
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych									
OGÓŁEM		1,051	1,051	1,051	1,051	1,051			**5,255**

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

– ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

		Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		6	6	6	6	6		
20 01 02 03 (w delegaturach)								
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)								
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)								
Inna linia budżetowa (określić)								
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)[90]								
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)								
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)								
XX 01 xx **yy zz**[91]	- w centrali							
	- w delegaturach							
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)								
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)								
Inna linia budżetowa (określić)								
OGÓŁEM		6	6	6	6	6		

XX oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Troje urzędników DG GROW przewidzianych w przedmiotowym akcie będzie odpowiedzialnych za koordynację i organizację Platformy Europy Neutralnej Emisyjnie. Obowiązki Platformy określono w akcie. Ułatwi to stosowanie środków w ramach przedmiotowej inicjatywy oraz nadzór nad rozwojem bazy produkcyjnej na

90 CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

91 W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

	potrzeby technologii neutralnych emisyjnie i monitorowanie go. Troje urzędników z DG ENER będzie uczestniczyć w pracach Platformy, przekazywać informacje zwrotne na temat strategicznych projektów technologii neutralnych emisyjnie oraz wspierać monitorowanie aktu za pośrednictwem sprawozdań z postępów w dziedzinie konkurencyjności czystych technologii energetycznych.
Personel zewnętrzny	

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

Wniosek/inicjatywa:

– ☒ może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. W przypadku znacznego przeprogramowania należy załączyć arkusz kalkulacyjny.

– ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

– ☐ wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

– ☒ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**[92]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

[92] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

– ☒ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

  – ☐ wpływ na zasoby własne

  – ☒ wpływ na dochody inne

  – Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[93]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł …….		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[93] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.